

የቆሎው ተማሪ ።

ምናልባት ዕድሜና ጤናው ቢገኝ ከዚህ በተሻለ ይዘታ
 እንደገና ክልሼውን በደንብ አሠርቼ ለማሳተም ተስፋ አለኝ፤
 ይሁን እንጅ ፈቃዱ የአገዛዚአብሔር ነው ።

«እስመ ዘእንበሌየሰ ኢትክሉ ገቢረ ምንተኒ» ያለኔ ፈቃድ
 ምንም ምን ልታደርጉ አትችሉምና፤ ገቢረ ምንተኒ ።

የቆሎው ተማሪ ።

የዛሬን ለነገ ካለኖሩት ጽፈው
 ከዋለ ካደረ አርኬዎሎጂ ነው ።

አዲስ አበባ ጥር ጌ ቀን ፲፱፻፶፬ ዓ. ም.

R/4003/76

ጥንታዊው የቆሎ ተማሪ ።

የዛሬን ለነገ ካላኖሩት ጽፈው
ከዋለ ካደረ አርኬዎሎጂ ነው ።

ከአባ ኪዳነ ማርያም ጌታሁን
ተ ዘ ጋ ጀ ።

158A

አቴጌ ፡ መነን ፡ ትና ሙርት ፡ ራት
EMPRESS MENEN SCHOOL
LIBRARY

ገርማዊ ንጉሠ ነገሥት ተዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በነገሡ በፀደቁው ዘመን መንግሥት
ብዑሶ ወቅጽስ አቡነ ባስልዮስ ተዳማዊ የኢትዮጵያ ፓትረያርክ በሆኑ በዩኛው ዓመት
ይህ መጽሐፍ በትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት ታተመ ።

አዲስ አበባ ጥር ጅ ቀን ፲፱፻፶፬ ዓ. ም.

ያለደራሲው ፈቃድ መልሶ ማሳተፍ
ክልክልኑ ወ።

ብዑስ ወቅዱስ አቡነ ባበልዮስ ርኔሎ ሊቃነ ጳጳሳት ቀዳማዊ
የኢትዮጵያ ፓትረያርክ ።

መቅደም ።

ዓለም ሁሉ ተከክሎ በኃጢአት ባሕር ሲዋኝ ፣ በልዩ ልዩ አምልኮት ሲገቡ ሊትዮጵያ ከዚህ ሁሉ ተለይታ የዳዊትና የሰሎሞን መዲና በሆነችው በኢየሩሳሌሌ ለራሷ መምህር አድርጋ የተማረችና የተመራመረች አሪታዊት ሀገር ናት ።

በሥነ ፍጥረት ተመርቶ "ዓረክ እግዚአብሔር" የእግዚአብሔር ወዳጅ የተባለ ያባቷ የአብርሃምን ጋሻና ጦር ማለት እምነቱን አንሥታ መላእክት በሰማይ ስተው ድል አድርገውት ሸሽቶ የከዳተኞች ዋሻ ወደሆነችው ወደዚች ዓለም ስድስት ስድስት በደሴተ ፈጥሞ በራእይ ያየውን ግሩማዊ አውሬ (ዲያብሎስ) አሸንፋና ቸብቸቦውን ቆርጣ በመጣሏ ኃይል መልአክዊ ፣ ዕምነት አብርሃማዊ ያላት ታዊንት ከመሆኗ የተነሣ "የሴት ብርቱ ታሰኛለች አንቱ" እንደሚባለው ከዚያን ጀምሮ ፱፻፹፪ ዓመተ ዓለም ሕዝቧን በዓለም ዘንድ አንቱ አሰኝታ አስከፈው ኖረች ።

በኋላም ፳፻፲፱ ዓመት ሲፈጸም የነገሥታት ንጉሥ የገዥዎች ገዥ ክርስቶስ ስቀል ዙፋን ላይ በነገሠ ጊዜ የጥንት አርበኝነቷን በሕገ አሪት አስመስክራ በሐያው በፊልጶስ እጅ ሐዲሱን የድል አክሊል ጥምቀትን ተቀዳጀች ፣ አዲሱን ጠሰ መዊዕ) ተገናኝሏት ፣ አዲሱን ምግባረ ወንጌል ተጫማች አዲሱን ዕምነት ያሉል በእጅ ጨበጠች ።

ክቡር ዳዊት "በወርቅ ልብስ ያጌጠች ንግሥት በቀኝህ ትቀመጣለች" ብሎ የተረፈው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ ምዕመን (አቴጌ) ተብላ በንጉሠ ነገሥቱ በክርስቶስ ስም ተቀመጠች ፣ ይህም ማለት በሃይማኖት የክብሩ ወራሽ የሥልጣኑ አሳሽ ሆነች ፣ ይህን በወልድ ውሉድ ፣ በክርስቶስ ክርስቲያን አሰኝች ።

ቀጥላም በ፫፻፴ ዓ. ም. በአብርሃም በአጽብሐ ዘመን መንግሥት ሥልጣን ክህነትን ከመንግሥቷ ጋር ደርባ ያዘች ፣ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የክርስትናዋ ምልክት የሚሆን አዲስ ፊትልን በአንገቷ አሰረች ፣ ይህንንም የክርስቲያኖች ምልክት የሚሆን የተብን ያመጣው የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት የቅዱስ ዲያብቆሮስ ተከታይ ያዕቆብ ለልበራድይ የተባለው ነው ። በዚህም ያዕቆባውያን ተብለውበታል ፣ እርሷም መንግሥቷን ተመርኩዛ ባገኘችው የጥምቀት ኃይል ልጆቿን ሥጋዊና መንፈሳዊ ስልፍ ያስተማረች አሳደገች ፣ በኋላም እግዚአብሔር ከልጆቿ መካከል እንደነ አቡነ ተክለ ይማኖት ያለ ቸር ጠባቂ ስለአሥነሳላት ቤተ ክህነቷን አቋቋመች ፣ ስብከተ ወንጌልን አስፋፋች ፣ ከዚያም ተያይዞ በመጣው በአርቶዶክስ ተቀላቅሎ ሃይማኖት መሠረት ለፊም በገናኖው መሪዋ በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ሰፊ ትዕግና ሥጋና አርቆ ተመልክችነት መደምደሚያውን የቤተ ክርስቲያን መብት ማለት ፓትረ ያርክነት ለማግኘት እስክትችል ድረስ አንዳንድ መንፈሳዊ እረኛ አሳጥቷት አያውቅም ።

አንባቢ ሆይ ነገር ከሥሩ ውኃ ከጽሩ እንደሚባለው ከዚህ ተነሥተን ከዚህ ያረሰን ለማለት ነው እንጂ ነገር ቢባዛ አንባብያንን ማስቸገርና ጊዜአቸውን ማባከን ትተን ወደፍሬ ነገሩ እንመለስ ።

መግቢያ ።

“ጥንታዊው የቆሎ ተማሪ።”

የመጀመሪያውን የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሚመተ ፓትሪያርክ ምክንያት በማለት ጥንታዊው የቆሎ ተማሪ በሚል መቅደመ ሐሳብ ተነሥቼ ጥንታዊ ተማሪና ጥንታዊው ትምህርት ቤታችን የተጓዙበትን እርምጃ የነበሩ ደረጃ ለተወደዱት አንባቢዎች በትሕትና ስገልጽ ፣ እግዚአብሔርን ቢመሥረቱና አስፈጻሚ በማድረግ ነው ፣ የቆሎ ተማሪ ማለት ጥሬ ቆርጥ ጠጥቶ በችግር የተማረ ማለት ነው ። «የባት ሞቱን አይወዱ ርጃቱን አይወዱ» እንደተባለው ማናቸውንም የአባቶች ልማድና ቅርስ ለታሪክ (ለላንቲካ) በደተጠንቅቆ ማኖር ይገባል ፣ መልካም ልጅ የሆነ እንደሆነ አባቱ በአርባኝነት በየጊዜው እየፎከረ የቆረጠበትን ጎራዴ ፣ የወጋበትን ጦር ፣ የመከተበትን ጋሻ ም ቢያረጅና ቢሰባበር ሰቅሎ ተከባክቦ በደንብ ያኖረዋል ፣ ሴት ልጅም እንደ እናቷ የፈተለችበትን እንዠርት የፈተለችውን ቀጭን ሸማ ፣ የሰሩችውን አገል (መሶብ) ጢስ እንዳይተንበት ፣ ትቢያ እንዳይበንበት በልብስ ሸፍና በደንብ ታስጠዋለች ።

ሰነፍ ልጅ ግን ሁሉንም ከምንም ሳይቁጥራቸው በጎራዴው እንጨት ይቁርጥ ይቃዘን ፣ በጦሩ መሬት ይቆጥርበታል ፣ በጋሻው ሚስቱ አዛባ (አመድ) ትጠቅበታል ፣ ሴትም ብትሆን እንዠርቱን ትሰብረዋለች ፣ ሸማውን ትሸጠዋለች ፣ ስፊቱም ቤት ላይ እየተገተተ ተበጣጥሶ ይወድቃል ፣ “አይደረስባችሁ” እንደነዚህ ያሉ ልጆች ይወለዱ ይሻላቸው ነበር ።

የቤተ መቅደስ ስቃዎችም እንደዚሁና ከዚህም በበለጠ መከበር አለባቸው ፣ ሆኖ ፣ መስቀል ፣ ጸሀል ፣ ጽዋ ፣ ልብስ ተክህኖ ፣ እነዚህን የመሳሰሉት የቤተ መቅደስ ስቃዎች ሁሉ በአዲስነታቸው ሠርተው ባረጁና በተሰበሩ ጊዜ ከመንበሩ ሥር በደብብ ተከብረው ይቀመጣሉ እንጂ የትም ቦታ እንዲጣሉ አይፈቀድም ።

ከቤተ መቅደስ ስቃዎችም እንዳንዱ ሆነው የሚቁጠሩት አሮጌው ትምህርት ቤትና ጥንታዊው ተማሪ መሆናቸውን ማወቅ አለብን ፣ እነዚህንም በደንብ ማደራጀትና በከባኝነት ማኖር እንዲገባን ጥንታዊት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን አደራ ትለናለች ፣ ምክንያቱም የጥንቱ ትምህርት ቤት ዓላማ በዘመናዊው የትምህርት ፕሮግራም ተውጦ ለህዝብ ነገሩ እንዳይጠፋ ፣ ምንም እንኳ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በየጊዜው ያሰቡበትና ወደፊትም የሚያስቡለት መሆኑ ቢታወቅ ቤተ ክርስቲያንም የአሰብ መደበኛ መሆኗን ለማሳደግ ስለማይገባት ነው ።

ከ፲፱፻፴፱ ዓ. ም. በፊት ስለ ኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ አመራር ከእስክንድርያ ተሾመው የሚመጡት ጳጳሳት ወደ ኢትዮጵያ በገቡ ጊዜ ጳጳሱ የሚቀመጠው ባንድ ጠቅላይ ግዛት ብቻ ስለሆነ ፣ ሕፃናቱ ለዲቀኑ ፣ ዲያቆናቱ ለቅስና ሌሎችም ለምንክሱና ከየጠቅላይ ግዛቱ የጀትና የፎት ወር መንገድ አቋርጠው ሲመጡ

ልዩ ልዩ ፈተናዎች ይፈረቀቁቸው ነበር ። በመንገድ ስንቅ ያልቅባቸዋል ፤ ይደክማቸዋል ፤ በየበረሃው ወባ ይይዛቸዋል። ወንበይ ይቀጠቅጣቸዋል፤ አውሬ ይጣላቸዋል፤ ዛሬ ግን በእግዚአብሔር ቸርነት በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ብርታት ሁሉ በእጃችን ሁሉ በደጃችን ሆኖልን ፈተና ቀርቷል ፤ ደካምም ጨርሶ ጠፍቷል ።

ከዚህም ሌላ ባገራችን መምህራንና መጻሕፍት በመጠኑ ነበሩ ። ቢገኙም በታላላቅ አድባራትና ገዳማት ብቻ ስለነበር ተማሪዎች ፣ መምህራንና መጻሕፍትን ለማግኘት ከፍ ያለ ችግር ነበረባቸው ። ዛሬ ግን መምህራኑ በየደጃ እየተገኙ የሚያስተምሩ ሆነዋል ። መጻሕፍትም በአግርኛና በግዕዝ ቋንቋ በብዛት ስለታተሙ ከተማሪዎች ተርፈው ለሕዝብ ታድለዋል ። ተማሪዎችም የሚፈልጉትን የትምህርት ዓይነት እንደልባቸው ለማግኘት ችለዋል ።

ከ፲፱፻፳፰ ዓ. ም. እስከ ፲፱፻፴፫ ዓ. ም. በኢትዮጵያ መሬት ላይ የፈለቀው «ግሩማዊ የደም ጸባል» የሊቃውንትን ዓይን አበራ የደራስያንን ጆሮ ከፈተ ቢባል ከአውነት የራቀ አይደለም ። ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ከጠላት ወረራ ወዲህ ምንም እንኳ አንዳንድ ደራስያን ከነድርስታቸው በችግር ምክንያት ባጭር እየተቀጩ፤ መቅረታቸው ቢታወቅ ብዙዎች ደራስያን ውዲቱ ሀገራቸውን ባንዳንድ ገነኛ ሴቶችና ወድቀው በተነሡት ታላላቅ አገሮች እየመሰሉ የጻፏቸው ደርሰቶችና የደራስያኑ ፍጥር እየበዙ በመሔዳቸው ተረጋግጧል ። ከዚህም ሌላ ከዚያ ወዲህ የተደረገው እርምጃችን ሁሉ ምስክር ሊሆን ችሏል ። ይህን እንጂ ደራስያኑ ስለኢትዮጵያ ጥንታዊነትና ዘመናዊነት እያስፋፋ ሲጽፋ ጥንታዊው የቆሎ ተማሪ የታሪኩ ምዕራፍ እስካሁን ክፍት ይመስለኛል ። ይህን ለመሰላለሱ መንፈሳዊ ታሪክ የግል መርማሪዎች ባለመኖራቸው ቤተ ክርስቲያናችንን ከሥልጣኔ ወደኋላ እንደቀረች ሳያስቁጥ ራት አልቀረም ።

ስለዚህ እኔም እንደ ዓቅሚ ያዘጋጅሁት ይህ እነሥተኛ ጽሑፍ በአደባባይ ተቀምጦ ነበርን (ታሪክን) ለልጆች እንደሚያወራ ሽማግሌ የጥንቱን ትምህርት ቤትና ተማሪ መንፈሳዊ ይዘታ ዳር ድንበሩን ላሁን ጊዜ ወጣቶች በጣቱ ጠቅሶ እንደሚያሳያቸው አደግጠኛ ነኝ ፤ ወደፊትም እጅግ የሚያኮራውን ያገራቸውን መንፈሳዊ ታሪክ በሚመረምሩበት ጊዜ መሪ መሰላል ይሆናቸዋል በማለት «ጥንታዊው የቆሎ ተማሪ» በሚል ሥያሜ ወይሚዋለሁ ። ይህ መጽሐፍ መጠኑና ቅፁ ትንሽ ይሁን እንጂ በውስጡ የሚገኘው ፍሬ ነገር አንድ ተማሪ «አንተ ልጅ ተብሎ አንቱ ሽማግሌ» እስኪባል ድረስ በትምህርት ቤት የሚገጥሙትን ልዩ ልዩ ፈተናዎችና በመጨረሻ የሚያስገኘውን አስደሳች ውጤት እንደቴሌስኮፕ የራቀውን አቅርቦ ፣ የረቀቀውን አጉልቶ ከግሳየቱም በላይ ጠቅላላውን የሞራል ትምህርት ባጭሩ ስለሚያስረዳ ለዛሬና ለነገ ወጣቶች ልጆች ጥሩ አስተማሪ ይሆናል ።

ከዚህ ላይ ከብዙ በጥቂቱ ከሙሉ በክፍሉ የጥንትና የዛሬ ተማሪዎችን የኑሮ ያረጃ ብናወዳድረው መልካም ምክርና ምሳሌን ይሰጠናል ።

- የጥንት ተማሪ ምግቡ ስብቆ ፣ መቋሚያው ሽንብቆ ።
- የዛሬ ተማሪ ምግቡ አልጫ ፣ ዱላው በጡጫ ።
- የጥንት ተማሪ ቁርሱ ጸሎት ፣ ያውም በቁመት ።
- የዛሬ ተማሪ ቁርሱ ብስኩት ፣ ያውም በወተት ።
- የጥንት ተማሪ ወጡ የተልባ ፣ ማጣፈጫ አልባ ።
- የዛሬ ተማሪ ወጡ ቀይና ነጭ ፣ ያውም በግላጭ ።
- የጥንት ተማሪ የሚበላው ቆሎ ፣ ያውም ጠሙን ውሎ ።
- የዛሬ ተማሪ የሚበላው ሥጋ ፣ እንደ ባለፀጋ ።
- የጥንት ተማሪ ሲማር ውሎ ይበላል ለምኖ ።
- የዛሬ ተማሪ ሲማር ውሎ ፣ ይጠቀሙል ምግቡ በስሎ ።
- የጥንት ተማሪ ልብሱ ዳባ ፣ መኝታው ገለባ ።
- የዛሬ ተማሪ ልብሱ የሱፍ ፣ መኝታው ጥልፍ ።
- የጥንት ተማሪ ምንጣፉ አገው ፣ ያውም ቀዝቃዛ ።
- የዛሬ ተማሪ ምንጣፉ የጨርቅ ፣ እጅግ የሚሞቅ ።
- የጥንት ተማሪ የለው ጫማ ፣ አንዲት እንኳ ጎማ ።
- የዛሬ ተማሪ በለብዙ ጫማ ፣ ያውም ሹራባማ ።
- የጥንት ተማሪ ታሞ ቢተኛ ፣ የለው መዳኛ ።
- የዛሬ ተማሪ ቪያጣ ጤና ፣ አለው ሕክምና ።
- የጥንት ተማሪ መንግሥት አያውቀው ፣ አያስጠይቀው ።
- የዛሬ ተማሪ መንግሥት ያውቀዋል ፣ ይጎብኙዋል ።
- የጥንት ተማሪ ምንም ተስፋ የለው ፣ ልቡን የሚያጽናናው ።
- የዛሬ ተማሪ አለው ሙሉ ተስፋ ፣ ከልብ የማይጠፋ ።
- የጥንት ተማሪ ለልብሱ አስቦ ፣ እጅግ ተርቦ ።
- የዛሬ ተማሪ ይህ ሁሉ የለበት ፣ ያለብሰዋል መንግሥት ።
- የጥንት ተማሪ የድካሙ ብዛት ፣ ሲዞር ሲንከራተት ።
- የዛሬው ተማሪ ከዚህ ሁሉ ነፃ ፣ እንዲያው ቀንጸ ቀንጸ ።
- በጥንቱ ተማሪ ፀሐይ ትገባለች ፣ ፀሐይ ትወጣለች ።
- በዛሬው ተማሪ ምድር ትዞራለች ፣ ትንከራተታለች ።
- የጥንት ተማሪ ፈተናው ብዙ ነው ፣ ግንም የማይችለው ።
- የዛሬ ተማሪ ፈተናው በእርሳስ ፣ ችግርን ሳይቀምስ ።
- የጥንት ተማሪ ቀጋ ለቀጋ ፣ (ችግር)
- የጥንት ተማሪ ቀጋ ለቀጋ ፣ (ምቹት)

እንበቢ ሆይ ! | የጥንቱ ተማሪ ከተት ፣ የዛሬው ተማሪ ምቹት ምኑ ተዘር ያልቃል ፣ ነገር ግን ለማስረጃ ያህል ከዚህ በላይ የተገለጸው ይበቃል ፣ ምናልባት የዘመን ተማሪ ከዚህ በላይ በሰጠው አስተያየት እንደምቀኛ ቆጥረኸኝ ቅር እንዳይል

« ወኩሉ ዘተጽኦሪ ለተግባሩ ዘኣነ ተጽኦሪ » የተጻፈው ሁሉ እኛ ልንመጣ በትና ልንገደብበት ነው እንጂ ሰውን ለመንቀፍ ለመገለፍ የተጻፈ አይምሰል ቢሆንም የምትሰጠው መልስ ይኸንኑ ይመስላል ።

“ የጥንቱ ተማሪ በዕድሉ ሚዛን ይዘን እንጂ በዘመኑ የጨቆነው ሰው ፍረሳ ዕድሉ ሲያምር እንደ እግዚአብሔር ድኃ ፣ ሀብታም ፣ ክርስቲያን ፣ አሰላም ለይ ሁሉን በትክክል ጥበብን የሚመግብ እውቀትን የሚያጠግብ እንደ ግርንጉው ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ያለ ቸር ጠባቂ አያስነግሳትም ፍረሳ የሚል ነው” ።

እውነት ነው እንተ እንደምትለው ዕድልና መሪ እንደዛሬው በዘመኑ አሆነው የተገኙለት ሰው ከሁን በፊት አይገኝም ፣ ሆኖም ለምሳሌ ያህል ከዚህ ከተለውን መልስ እሰጥላሁ ።

ከአንድ አፈር ብርሌና ብርጭቆ ፣ ምንቸትና ድስት ይወራሉ ክነሱም ፣ አለክብር አንዱ ላግር ፣ ይሆናሉ ፣ ማለት በብርሌውና በብርጭቆው ነገሥታቱና ፍንቱ ይጠጡባቸዋል ፣ ምንቸትና ድስቱ ግን የደንደስ ሥጋና የንፍር መቀቀያ ሆኖ በእሳት ሲቃጠሉ ይኖራሉ ፣ ይሁን እንጂ ሁሉም ባለቤቱን አገልግለውታል ።

እንደዚሁም ሁሉ የሰው ልጅ ሲፈጠር ፣ አንዱ ለክብር ፣ አንዱ ላግር ታደስ ስለሚፈጠር የዕድል ሚዛናቸው ያንዱ ገቢ ያንደኛው ብቅ ብሎ ይገኛል ፣ ስለአንተ በዘመንህ ምንም ችግር ሳያገኝህ ብትግር ፣ የድሮው ተማሪም መከራ አይተገብሳቀሎ ቢሆን ሁላችሁም ውድ ሀገራችሁን ለማገልገልና ራሳችሁን ለመርብቻ መሆኑን አትርሳ ፣ ወንድም ሆነ ሴት ልጅ ተምሮ ራስንና አገርን ከመርብ በበለጠ ግዴታ ውስጥ ሰውነትን ማስጨነቅ ሊኖርበት አይገባም ።

« ያንገት መሠራት አዙሮ ለማየት » እንደተባለው እግዚአብሔር ዓይኖችንን ለጥር አንዱን በፊት አንዱን በማጅራት አድርጎ መፍጠር ባልተሰወረውም ነበር ፣ ነገን በማጅራት በኩል በሚውለው ዓይን ፍንታ አዙሮ ማየትን አስተማረ (ፈጠረ) በፊትህ ሲመጣ የምታየውን ጠላት ባለህ ዓቅም ተከላክለህ ለመመለስ መሞሰር የማይቀር ነው ፣ በኋላህ የሚመጣውን ግን ስለማታየው በብርቱ ሊያጠቃህ መቻሉ ተገንገበህ የፊትህንና የኋላህን አስተውለህ ተመልከት ፣ ማለት ጥንታዊውን ልድና ዘመናዊውን እርምጃ እኩል በሆነ መንፈስ ተከተለው ፣ ይህንን ያደረግህ እደሆነ በልዩ ልዩ ሥራ ከንጉሠ ነገሥትህ መንግሥት ግዛት አልፈህ ወደ ውጭ አገር በተላከህ ጊዜ በሀገሩ ሰዎች ዘንድ ክብር ይሆንልሃል ፣ በሌላ ገጽ የሰጠህ ያላደረግህ እንደሆነ ግን በሌላው ገጽ ላይ ይገኛል ።

ሁሉን ራቱን በመስተቀት አይቶ እንደሚረሳ ሰው ያስቆጥርሃል ከዚህም ሌላ « መልካም ፣ ከሌለ መልካም መልካም የታለ » እንደሚባለው ሰው በዚች ዓለም በሚኖርበት ጊዜ ለሁሉም መከራ ፣ መከራውን ደስታ ፣ ማጣቱን ማግኘት ፣ ማግኘቱን ማጣት ካልቆራረቀው ደስታ ብቻ ቢሆን ኖሮ የደስታ ጥቅሙ ምን እንደሆነ ሊያውቀው አይቻልም ፣ ስለዚህ አንተም ዕድልና መሪን አንድ አድርጎ የሰጠህን አምላክ እያመሰግኑ ኑር ፣ ጥንታዊውንና ብሔራዊውን ልማድ አከስሰህ ዘመናዊውን አሞግሰህ መመልከት አይኑርብህ ወረተኛና ወላዋይ ያሰኝህል ፣ በዚህም ላይ የወርቅ ጥሩነቱና ግብዝነቱ በእሳት ተፈትኖ እንዲታወቅ የሰውም ልጅ በመከራና በችግር ተፈትኖ ካለ ለገሃይማኖታችሁን ለውጡ ማተባችሁን ቀረጡ የሚል በመጣ ጊዜ ፈጥኖ ይክዳል ፣ ሃይማኖቱን ይለውጣል ፣ ስለዚህ ማናቸውም ሰው በችግር እየተማረ በመከራ እየተወዘረ ያደገ እንደሆነ ፈጥኖ አይክድም ፣ ሃይማኖቱን አይለውጥም ፣ አገሩን አይሸጥም ፣ እንደነ አቡነ ጴጥሮስ እጅና አግሩን ለሰንሰለት ደረቱን ለጥይት የሚሰጥ ልቦን ለሁሉና ቆራጥ ሐዋርያ (ጀግና) ይሆናል ፣ ስለ ሃይማኖቱና ስለ ነፃነቱም ደሙ በፈሰሰበት አጥንቱ በተከሰከሰበት ቦታ ላይ ሐውልት ይቀረጽለታል ፣ ገዢ ነገሩ ይጻፋለታል ፣ አገርና ወገንም ይመኩበታል ፣ (ይከፈባታል) ።

ደ ራ ሲ ው ።

የባለውለታዎቹ ሊቃውንት አጭር የሕይወት ታሪክ ፡

ይህን መጽሐፍ ባዘጋጀሁበት ጊዜ ስለጥንቱ ት ቤት ባህልና ሥርዓት በአሳ በሥራ ለረዱኝ የኢትዮጵያ ሊቃውንት ክጭር የሕይወት ታሪካቸው ጋር ከፍ ምስጋናዬን ከዚህ አንድሚከተለው በትሕትና አቀርባለሁ ።

ብዑስ አቡነ ቱዎፍሎስ የሐረር ጣ/ ግዛት ሊቀ ጳጳስ ።

ጳጳስ የሐረር ጣ/ ግዛት ሊቀ ጳጳስ ብዑስ አቡነ ቱዎፍሎስ ወርቅ የሆነ የሥራ ህይወቱን መሥዋዕት አድርገው በማረምና በማስተካከል ስለደከሙልኝ በኔ አን ሆበት የሚበቃ ምስጋና ላቀርብላቸው አልችልም ።

ብዑስ አቡነ ቱዎፍሎስ የሐዲስ የፍትሐ ነገሥትና የቅኔ መምህር ናቸው ፤ በዚህም ላይ የውጭ አገር ቋንቋ እንግሊዝኛና ጣልያንኛ ያውቃሉ ፤ እርሳቸውም በጥንታዊው ጥንታዊ ትዕግሥትና እርቆ ተመልክቶት ፤ ማስተዋልም የባሕርይ

ነግ ሁለቱን ያንድ አባት (የማርቆስ) ልጆች (ኢትዮጵያንና እስክንድርያን) 1600 ዘመን ለያይቷቸው የኖረውን ሰው ሠራሽ የተንኮል መጋረጃ ከመካከል አስወግዶ ከኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት መንግሥት ለኢትዮጵያዊት አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የታቀደላትን መንፈሳዊ ዕድገት እንድታገኝ መልክተኛ ሆነው በቅንነት አገልግለዋል ፤ እንደዚሁም የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ከዓለም አብያተ ክርስቲያናት ጉባዔ ተከፋይ እንድትሆን አጥብቀው በደክሙላት ተወዳጅ መሪዎች በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ መሪ ትእዛዝ መሠረት የኢትዮጵያ ጠቅላይ ቤተ ክህነት መሪ መልክተኛ ሆነው የአሜሪካን ፤ የመስከብን ፤ የምሥራቅና የምዕራብ ጀርመንን የሕንድን አብያተ ክርስቲያናት ጎብኝተዋል ፤ ብዕብ አቡነ ቴዎፍሎስ ይህን ለመሰሰለው ሐዋርያዊና መንፈሳዊ አገልግሎት እንደ ጳውሎስ «ምርጥ ዕቃ» ሆነው መገኘት በኢትዮጵያችን ከመነከሳት ወገን መጀመሪያው መሆናቸው ነው ።

፪ኛ አቶ ደምሴ ወርቃገኘሁ በዕድሜ የበሰሉ በአእምሮ የተደላደሉ ከመሆናቸውም በላይ የቤተ ክርስቲያናችንን ባህልና ሥርዓት ጠንቅቀው ያወቁ ፤ እንደዚሁ መኑም የተራቀቁ ብልህና አስተዋይ ሰው ናቸው ፤ በዳኝነትም ፍርድ የማያዳሉ መማሪያ የማይበሉ በእዝብ ዘንድ የተመሰከረላቸውና የተመሰገኑ ናቸው ፤ ከጠላት ወረራ ወዲህ በቤተ ክህነትና በቤተ መንግሥት በልዩ ልዩ የሥራ ድርጅቶች እየተዘዋወሩ በቅንነትና በታማኝነት አገልግለዋል ።

አሁንም የሐረርጌ ጠጣዥ ግዛት ፍርድ ቤት ምክር ቤቱን ፕሬዚዳንትና በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት የበላይ ጠባቂነት በተቋቋመው የኮሚቴ ብርሃን ክርስቲያናዊ ማኅበር ሊቀ መንበር ናቸው ።

፫ኛ መላክ ብርሃን አድማሱ ጀምቦሬ የሐዲስና የቅኔ መምህር ናቸው ፤ እርሳቸውም ከመምህራን የተመረቁባቸውን የትምህርት ዓይነቶች መናገር ነው እንጂ የማያውቋቸው መጻሕፍት አይገኙም ፤ ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ከኩህህ ሃይማኖት የተበለው መጽሐፋቸው በሐዲሳትና በብሉይት በመጻሕፍተ ሊቃውንትም ጥቅስ የተቀመመ ከመሆኑም በላይ በዘመናዊ የንግግር ስልት የተከሸነ ነው ፤ እኝህ ሊቅ መጻሕፍትን ተመራማሪ መናፍቃንን በመልስ አሳፋሪ ቤመሆናቸው የቤተ ክርስቲያን ጠበቃ ናቸው ለማለት ያስደፍራል ፤ አሁንም በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት መልካም ፈቃድ አዲስ አበባ የከፍተኛው ፍርድ ቤት ዳኛ ናቸው ።

፬ኛ ብዕብ አቡነ አብርሃም (መምህር ጥበቡ) የሐዲስ ፤ የፍትህ ነገሥት ፤ የሃይማኖት አብዑ ፤ የዳዊትና የአቋቋም መምህር ናቸው ፤ ብዕብ አቡነ አብርሃም ድምፀ መልካም ከመሆናቸው የተነሣ በሊቃውንቱ ዘንድ የቤተ ክርስቲያን እንዲራ እስከ መባል ድርሰዋል ፤ በዚህ ላይ ጸሎት ፤ ለጋስነት ፤ ፍቅርና ትሕትና ልዩ ስጦታቸው ነው ፤ ብዕብ አቡነ አብርሃም አሁን በሸዋ ጠጣዥ የከምባታና የሐይቆች ኤጲስ ቆጶስ ናቸው ።

፭ኛ አቶ የማነ ማርያም ፋንታ የቤተ ክርስቲያንን ባህልና ሥርዓት በሚገባ አጠርተው ያወቁ ለመንፈሳዊ አገልግሎት የታጠቁ ማኅበራዊ ደቀ መዝሙር ናቸው ፤ አሁን ሐረር የመካነ ሥላሴ ቤተ ክርስቲያን ዋና መዘምር ናቸው ፤ ከአስተዋይነታቸውም የተነሣ ካህናቱና መዘምራኑ ከፍ ያለ ግምት ይጥሉባቸዋል ፤ ያከብሯቸዋል አቶ የማነ ስለጥንት ሊቃውንት ባህልና ሥርዓት አጥብቀው የሚቆረቆሩ ሰው ናቸው ።

፮ኛ አቶ ያሬድ ገብረ ሚካኤል የተባሉት የማስተወቂያ ሚኒስቴር ባልደረባ በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ዘመን መንግሥት ስለ ቤተ ክርስቲያን ዕድገት የተፈጸሙትን ታላላቅ ሥራዎች የሚገልጹ ጽሑፎችን በመስጠት ስለረዱኝ በጣም አመሰግናቸዋለሁ ፤ እርሳቸውም የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት ጠንቅቀው ለስሚያውቁ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ጎጃምንና ጎንደርን በጎብኙበት ጊዜ ሁሉ ከየሊቃውንቱ የቀረበላቸውን የቅኔና የልዩ ልዩ ምስጋና ገጸ በረከት በቅርብ ሆነው እየተከታተሉ በየጊዜው ያሳተሟቸው መጽሔቶች የሠራተኛውን ትጋትና መንፈሳዊ ስሜት ገልጸው ያስረዳሉ ፤ አሁን አቶ ያሬድ በማስታወቂያ ሚኒስቴር የሰንደቅ ዓላማችን ጋዜጣ አዘጋጅ ናቸው ፤ እንደዚሁም አቶ ያልማ ገብረ ወልድ በማስታወቂያ ሚኒስቴር የሮቶ ግራፍ ክፍል ኃላፊ ስላደረጉልኝ ርዳታ ሳላመሰግናቸው አላልፍም ።

፯ኛ በክብር ዐባቴ ኃይለ መስቀል ረዳትነት የትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት ድርሰቱን በትሕትና ተቀብሎ እንዲታተም ስላደረገልኝ ልዩ ርዳታ ምስጋናዬ ከፍ ያለ መሆኑን በትሕትና አገልጸለሁ ።

መ ጀ መ ሪ ያ ክ ፍ ል ።

ጥንታዊው ተማሪና የሐሳቡ ግብ ።

አንድ የዱሮ ተማሪ ከእናትና ከአባቱ ተለይቶ ለትምህርት ወደ ሩቅ አገር ለመሄድ በተነሣ ጊዜ ዋና አሳቡ ዜማና ቅኔ ተምሮ ሲመለስ በተወለደበት አገር ቤተ ክርስቲያን ፤ በዲቀናና በቅስና ወይም በመሪነትነት እግዚአብሔርን እያመሰገነ ፤ እራሱን እየረዳ ለመኖር ብቻ ነው ፤ የተማሪው ሐሳብ እንደዚህ ባጭሩ የተወሰነ ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃዱ ወደፊት እየገፋፋው መጸሕፍተ ብሉይትንና መጸሕፍተ ሐዲሳትን ጠንቅቆ አውቆ በኢትዮጵያዊት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለአንድ ገዳም መምህር ወይም እጨጌ ፤ ከዚህም ሌላ ከፍ ብሎ ጳጳስ ለመሆን የሚመረጥበት በቂ እውቀትና ሙሉ ግብረ ገብነት ያለው ሆኖ ይገኛል ።

ተማሪው ወደ ትምህርት ቤት ይገመገማል ።

ተማሪውም ወደ ትምህርት ቤት ለመሄድ ሲዘጋጅ ለእናትና ለአባቱ አያማክራ ዣውም ፤ ምክንያቱም ፤ ኢትዮጵያ ጎቤሃ ለጥበብ በጆሜ ልብ ፤ አላ ኩን ከመ ስይዘርዕ ወየዓፅድ (መንፈሳዊና ሥጋዊ ፤ ጥበብን ለመማርና ለመመራመር በአሰብህ ጊዜ ዙለት ልብ ሆነህ አትሠማራ ፤ በአንድ ዓይነት ሐሳብ ሆኖ እንደሚዘራና እንደ ሚያ ሆኖ ለራሱ ሆኖ ለሌላውን የምናኔ ምክር ነባቢት ነፍሱ ስለምታውቀው

(ቤተ ሰባቱ) እናትና አባቱ አትሂድብን እያሉ የትምህርት እንቅፋት እንዳይሆኑበት ተደብቋቸው ይሄዳል ።

ወላጆቹም ከልጃቸው በመለየታቸው ምክንያት ብዙ ኃዘን አይሰማቸውም ፤ ለጊዜው የደረሰበትን አገር ጠይቀው እስኪያውቁ ድረስ ጥቂት በሐሳብ መጉላላታቸው አይቀርም ፤ የሚማርበትን አገር የሚያስተምረውን መምህር ከወቁት በኋላ ግን ያላንዳች ሥጋት አርፈው ይቀመጣሉ ።

አንባቢ ሆይ ከዚህ ላይ የሚያሳስበን ለትምህርት ታጥቆ የተነሣው ተማሪ ምን ያህል ቆራጥ መንፈስ እንደነበረውና እናትና አባቱም ጽኑ እምነታቸውን አሳርፈውበት በማያውቁት አገር ለማያውቁት መምህር ውድ ልጃቸውን አስረክበው አርፈው መቀመጣቸውን ነው ።

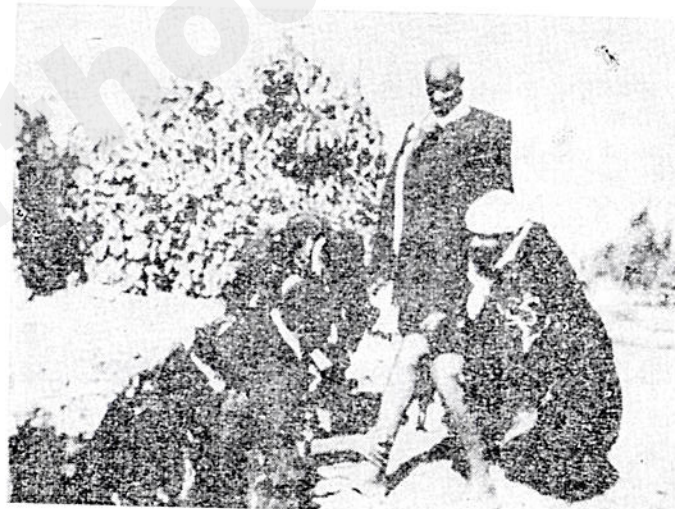
ሁለተኛ ምዕራፍ ።

የተማሪው ረዥሙ ጉዞና በደረሰበት ትምህርት ቤት አቀባበሉ ።

አንድ ተማሪ ትምህርቱን ለመቀጠል ከሸዋ ፣ ከወሎ ፣ ከትግራይ ጠቅላይ ግዛቶች ተነሥቶ ፲ ወይም ፲፮ ቀን በአግራ ከተጓዘ በኋላ በትጋት የሚያስተምሩ መምህራን በለጋሥነት የታወቁ ምዕመናን ከሚገኙባቸው ጭት አገሮች (ጐጃምና ጐንደር) ልቡ ወደ ፈቀደው ወደ አንደኛው ጠቅላይ ግዛት በደረሰ ጊዜ በዚያች በደረሰበት አገር ትምህርት ቤት ወዴት እንዳለ ካገሩ ሰዎች ይጠይቃል ።

ወዲያው ትምህርት ቤት የሚገኝበትን አገር ጠይቆ ከተረዳ በኋላ የመሪነታውንና የደብሩን ስም እየጠየቀ ወደተባለው ሥፍራ ይደርሳል ፤ ተማሪዎችም ጉባኤ ዘር ግተው ግማሾቹ ንባቡን ግማሾቹ ዜማውን የቀሩትም ደረጃቸው የሚፈቅድላቸውን ትምህርት ሲማሩ ድምፃቸው በቤተ ክርስቲያኑ አካባቢ ከተተከሉት ዐዎቶች ቀበሌ ጋር ሲያስተጋቡ በሰማ ጊዜ በቤተ ክርስቲያኑ ቅጥር ተጠግቶ በአድናቆት ጥቂት ከቆየ በኋላ ወደ ትምህርት ቤቱ አጥር ግቢ ገባ ብሎ እየፈራ ይቆማል ፤ በዚህ ጊዜ ተማሪዎቹ እርሱን ዓይተው ከትምህርት ገበታቸው ላይ ግር ብለው ተነሥተው በትሕትናና በአክብሮት አንዱ አከፋፋውን አንዱ በትሩን አንዱ የሚተኛበትን አገዛዝ ተቀብለው ወደ ማረፊያ ቤት ይወስዱታል ወዲያውም አከታትሎ አንዱ ለአግራ ውኃ ያመጣል ፤ ሁለተኛው ደግሞ እግሩን ያጥባል ፤ ከሁሉም የሚያስደንቀው መስተንግዶው ለሁሉም የማይደርሳቸው ቢሆን አንዱ ተማሪ አንድ እግሩን ሲያጥብ ሌላው ደግሞ ሁለተኛውን እግሩን ያጥባል ፤ የቀሩትም ስለመስተንግዶው ጥሬ ይቆላሉ ።

እንግዳውም ተማሪ የትምህርት ሰዓት ደርሶ ጉባኤው እስኪነሣ ድረስ በተዘጋጀ ለት ቦታ አርፎ ይቆይና በሰሪቸው ጊዜ ለመሪነታው ይነገርለታል ፤ እርሱም ወዲያው ቀርቦ የመጣበትን አገርና ፍላጎቱን በገርገር ከስረዳ በኋላ እንግዳው ከተማሪዎች ጋር እስኪላመድና አገር እስኪያውቅ ድረስ በቅርብ ከሚገኙት መንደሮች ተከፍሎ እንዲሰጠው ይታዘገባለታል ፤ ለጊዜው ይታዘገባለት እንጂ ተማሪዎቹ ስለእንግዳው ክብር እስከ ፫ና እስከ ፱ ወር እየለሙ ስለሚመግቡት ወደ ልመና አይሰዱትም ።

የእንግዳውን ተማሪ እግር ሲያጥብ ።

ጥንታዊው ተማሪ በደረሰበት ትምህርት ቤት ሁሉ እንደዚህ ያለ የወዳጅነትና የክብር አቀባበል ፣ ይደረግለት ነበር ፤ ዛሬም አለ ።

አንባቢ ሆይ ይህ ከዚህ በላይ የተሰጠው መግለጫ ትምህርት ቤት የቀለም ትምህርት ማሰደጃ ብቻ ሳይሆን የፍቅርና የትሕትና ገበያ መሆኑን ጭምር እንደ መልካም አስተማሪ በጣቱ ጠቅሶ ያመለክተናል ።

፫ኛ ምዕራፍ ፡

ጥንታዊው ተማሪና ችግሩ በትምህርት ቤት ፤

ጥንታዊት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በአዲስ ልደት የወለደቻቸውን ሊቃውንትና መምህራን ብሉይና ሐዲስን እንደማርና እንደወተት እየጋተች በምታሰድ ግበት ጊዜ ገበሬው ከሜዳ ፣ ሴቱ ከንዳ ልብሳቸውንና ምግባቸውን በመስጠት ይረዱት ነበር ።

ይህም ማለት አንድ ተማሪ ስመ አግቢአብሔር ጠርቶ ከደጅ በቆመ ጊዜ ሴቲቱ እንሥራ ተሸክማ እንደሆነ በፍጥነት እንሥራዋን አውርዳ ወይም ትፈጭና ትፈትል እንደሆነ መሰናዶዋን እርግፍ አድርጎ ጎታ በቤት የተገኘውን ጥሬም ሆነ ብስል በሶታ አፍሳ ትሰጠዋለች ።

ለተማሪው ቀራሽ በትዘብረው ።

ገበሬውም እንደዚሁ አሁል ወቅቶ በመረተ ጊዜ ተማሪው ወደ ፀውድማው ቀርቦ (ስለአበቀለው) ብሎ ይቆማል ፤ ገበሬውም ከመረተው የአሁል ዓይነት በቀና ዘግኖ ይሰጠዋል ፤ እርሱም የተቀበለውን አሁል ወደገበያ አውጥቶ ሸጦ በገንዘቡ ልብሱን (ደበሎውን) ገዝቶ ይለብሳል ።

ይሁን እንጂ በዚህ ጊዜ ተማሪውን እጅግ ብዙ የሆኑ ልዩ ልዩ ፈተናዎች እንደ ሚገጥሙት መዘንጋት የለብንም ።

(ሀ) በክረምት ወራት ምግቡን ከየቤቱ ሲላምን ከብቶች በየደጃ ያጫጩት አዛባ እስከ ጉልበቱ ያጠልቀዋል ፤ ከላይም ገናም ይወርድበታል ፤ ከታች ጎርፍ ይሂድበታል ።

(ለ) የቀራሽ እንጀራው በላንጣ የሆኑት አምስት ውሾች ዙሪያውን ከብደው ያዋክቡታል ።

(ሐ) ከጎጆው ወጥቶ ሲሔድ ያለ ችግር የተሻገረው ወንዝ ሲመለስ ሞልቶበት በብዙ ችግር ዋኝቶ ይሻገራል ።

(መ) በዚህም ላይ ጊዜው ይመሸበትና እንቅፋት እየመታው እሾህ እየወጋው እንደ ዓይነ ሥውር እየተደናቀፈ ወደ ቅልሷቷ ጎጆው ይደርሳል ።

(ሠ) ከዚያም ወዲያው እንደገባ ጥቂት ፅረፍት እንኳ ሳያገኝ የቅኔ ተማሪ እንደ ሆነ ቅኔ ወደሚዘረፍበት አድራሻ ይሔዳል ፤ የዜማ ተማሪ እንደሆነ የቃል ትምህርት አደራርስ (ያጠናውን ትምህርት እንዳይጠፋው ማለት) ማለት ነው ።

(ረ) አደራረሱን ሲጨርስ ከየመንደሩ ለምኖ ያጠራቀመውን ውጥንቅጥ (እንጀራና ቆሎ) ከሰባት ወይም ከስምንት ባልንጀሮቹ ጋር በደጅ ተሰብስበው በአንድነት ይመጣሉ ፤ ከዚያም ወደደጅ ወጥተው መመገባቸው ቅልሷቷ ጎጆአቸው መብራት የሌላት በመሆኗ ከጎጆው ጥላ ጋር ጨለማው ስለሚጸና ውጭው የተሻለ መስላ ማው ነው ።

ከዚህም ሌላ ተማሪው እንደራበው አይበላም እንደጠማው አይጠጣም ፤ እንደ ረዘው አይለብስም ፤ በጠቅላላው ማንኛውንም ነገር እንደራለገ አያገኘውም ፤ ምክን ያብም የሰው አጅ አይቶ አዳሪ ስለሆነ ነው ፤ በዚህም ላይ እንደዛሬው የጤና ጥበቃ ግምህርት ባለመኖሩ ከልብሱና ከሰውነቱ ቆሻሻ የተነሣ በቅማልና በቀንጫ በሚመጡ በሽታዎች ይንደሩል ፤ ከምግቡም ጉስቀልና የተነሣ አካላቱን ያሰክክዋል ደረመን (እከክ) ያለብሰዋል ፤ ወይም መንደር ለመንደር እየሀረ ቀራሹ እንጀራ ሲለምን ተስቦ (ወረርሽኝ) የሚባለውን በሽታ ሸምቶ ይመጣና ይታመማል ።

ይልዩ ልዩ ፈተናዎች ቅርጽን የወጣው ተማሪ ።

በዚህ ጊዜ ለበሽታው መከላከያ የሚሆኑት ሐኪምና መድኃኒት ጤት አይገኙ ለትም ፤ ነገር ግን ደጅ ስላም ሆኑበታል ፤ ቀላውስት ሐኪሞች ሥጋው ደሙ መድኃኒት ፤ ምዕመናኑ አስታማሚዎች ሆነውት ሙሉ ጤናውን አግኝቶ ለመንግሥት ይችላሉ ። ከመኝታው እንደተነሣ ራብ ራብ ስለሚለው እየተን

ጠራው ወደመንደር ይሄዳል ፤ ሕዝቡ ይልቁንም ሴቶች በበሽታ የተጎዱ ሰውነቱን አይተው ልባቸው በጎዘን ስለሚነካ ደረታቸውን እየመቱ ግማሾቹ የሚሰላሉ ላውን ግማሾቹ የሚጠጣውን ያመጡለታል ፤ የቀሩትም በእርምጃ የደረቀ ራሱን ቅቤ ይቀቡታል ፤ ይህንና ይህንን የመሰሰል ማምራቂ ርኅራኄ ይፈጽሙለት ነበር ።

እርሱም እንደዚህ አሰቃቂ የሆነውን ልዩ ልዩ ፈተና አልፎ ሰው ይሆናል ተብሎ ግምት ሳይጣልበት ፤ በአግዚአብሔር ቸርነት በሕዝቡ ረዳትነት ጠናግሮ ሆኖ አሳብን ከግቡ ካደረሰ በኋላ አገሩን የሚያስመሰግን ወገኑን የሚጠግን ታላቅ ሰው ነው ተብሎ ከሕዝቡ ዘንድ ለመንፈሳዊም ሆነ ለሥጋዊ ኃላፊነት ይመረጣል ፤ በሕዝብም ዘንድ መመሪያ ከአግዚአብሔር የተገኘ ታላቅ ስጦታ ነው ።

አንባቢ ሆይ ከዚህ በላይ የተገለጸው አሳዛኝ የሆነው የተማሪው ሁኔታ የሚሰጠን የመንፈስ ብርታት ከብረት የጸና ነው ። በክውር ውስጥ እንደተፈተነ የጠራ ወርቅ በችግርና በመከራ ተፈትኖ መማሩ እናት አገሩን ለማገልገል ክርስቶስን ለመከተል ይሁን እንጅ በተጨማሪ ምሳሌነቱን ለዛሬና ለነገ ወጣቶች አስረክቦናል ፤ (መምህር ካስተማረው መከራ የመከረው) ይበልጣል ።

፬ኛ ምዕራፍ ፤

ተማሪው በልመና ጊዜ ከውሻ ጋር ያለው ጦርነት ፤

በተማሪና በውሻ መካከል ያለው የቀራሽ እንጀራ ጦርነት ምን ጊዜም የማይበርድና የማይቀዘቅዝ አድሮ ትኩስ ሲሆን የሚኖር ነገር ነው ፤ ተማሪው የትምህርት ጥማቱን ረክቶ ወደቤቱ እስኪመለስ ድረስ ከሚደርሱበት ልዩ ልዩ ፈተናዎች አንዱ ከውሻ ጋር ያለው (የነበረው) አሰቃቂ ትግል ነው ፤ ሲማር ውሎ ወደማታ ቀራሽ ለመለመን ወደመንደር በሄደ ጊዜ አንዱ ሀብታም ሰው አጥሩ እንዳይሰበር ግቢው እንዳይደፈርና ቤቱን ከቀን ወራሪ ከሌሊት ሰበሪ እንዳይጠቅለት ያሳደገው ውሻ በተማሪው ላይ የቀራሽ እንጀራው በላንጣሆኖ ይነሣበታል ፤ ምን እርሱ ብቻ? የመንደሩን ውሾች ሁሉ በቋንቋው ጦርቶ ዙሪያውን ከብዘው በአንድነት ሊውጡት ሊሰለቀጡት ይደርሳሉ ፤ ከሁሉም የሚገርመው እነዚህ በአንድ መንደር ውስጥ ሲኖሩ በወደቀ አጥንት እየተጣሉ የማይስማሙት ውሾች ጠላትን በማጥቃት ጊዜ ኅብረት ማግኘታቸው ነው ፤ እንደዚህ ከባድ ሲያዋክቡት ተማሪው ቀራሹን እስኪቀበል ድረስ በትሩን እያሳየ በትዕግሥት ይከላከላቸዋል ።

እንጀራውንም ከተቀበለ በኋላ በትሩን በጎኑ ላይ ለጥር እየተከላከለ በጭንቅ በመከራ የግቢውን በር ያልፋል ፤ ይሁን እንጂ በሩንም ከለፈ በኋላ ውሾቹ እየተከታተሉ የማይለቁት ሲሆን አንዱን ውሻ በደባል ድንጋይ አግሩን መትቶ ይሰብረዋል ፤ በዚህ ጊዜ ሌሎቹ ሲባታተኑ ያ አግሩን የተሰበረው ውሻ ሰበራውን አንጠልጥሎ ዋይ ፤ ዋይ እያለ ሔዶ ከባለቤቱ ሥር ይወተፋል ፤ ያን ጊዜ የውሻው ባለቤት «ባለቤቱን ካልናቀ አጥሩን አይነቀንቀ» ብሎ ለማለት ያላውን መሻገል እሳት ለሳት ለሳት ለሳት ከነደባለው ገራቶ ገራቶ ገራቶ እንደተከበረ ።

አንኳ አሁን በጊታው ረዳትነት ድሉ ለውሻው ቢሆን አንዳንድ ቀን ውሻው ብቻ ተማሪውን ድል አድርጎት ይመለሳል ፤ ምክንያቱም አንዳንድ ከላላ ተማሪ ያከፋፍውን ማንጠልጠያ አስረገዘሞ እየጎተተ ሲንስረፈፍ ቀልጣፋይቱ ውሻ ድምጹን ሳታሰማ ከወደ ኋላው መጥታ አከፋፍውን ጠልፋ ይዘበት ወደ ቤቷ ትገባለች ፤ ይህም በይሆን የደበሎውን ሩብ ሸንትራ ትወስድበታለች ፤ በጣም ክፋ ውሻ የሆነ እንደሆነ ግን ደበሎውን ሳይነካ እግሩን ገንጥሎ ቁጭ ያደርገዋል ፤ ከዚህ በኋላ ጠቅላላው ድል ለውሻው መሆኑ ሲረጋገጥ ባለቤቶች ተረፈው ድል የሆነውን ተማሪ ያስጥሉታል ፤ ስለዚህ ተማሪዎች እንደዚህ ያሉትን ውሾች ከእንጀራ ጋር መርዝ እያበሉ በጭካኔ ይፈጅዋቸዋል ። የተማሪና የውሻ ጦርነት እንደዚህ ዘለዓለም ይኖራል ፤ ድል አድራጊነትንም አንድ ጊዜ ውሻው አንድ ጊዜ ተማሪው ይወስዳል ፤ በዋና ላይ በደላንታ ውሻው እጅግ ኃይለኛ ከመሆኑ የተነሣ በጅራፍ ካልሆነ በስተቀር በብትር አይመለስም ።

ተማሪው በቀራሽ ልማና ጊዜ ከውሻ ጋር ያለው ጦርነት ።

ተማሪና ውሻ ምነው አይስማሙ እስከ ዕድሜ ልክቸው አሉ እንደተዳሙ ። ምን እነሱ ብቻ ፍጥረቱ በሙሉ በዚችው በእንጀራ አይደለም ወይ ጥሉ ። እናቱ ባየሻ እሁቱ ባየሻ ፤ በቀራሽ እንጀራ ሲያበርረኝ ውሻ ። ከእህት ከወንድምም ከናት ካባት መርዶ እጅግ ያሳዝናል ያከፋፍ በዶ ። እንዲህ መከራ አይቶ ለፍቶ የተማሪ ፤ እንደተከበረ ።

አሁንም በጉጃምና በጎንደር እየተዘዋወሩ ጥንታዊውን ትምህርት ከሚያጠኑት አያሌ ተማሪዎች ፤ ብዙዎቹ ከንባብ እስከ ቅኔ የሚሰጠውን መንፈሳዊ ትምህርት ከጠናቀቁ በኋላ ደበሏቸውን እንደለበሱ (እንደተለመደው) ከውሽ ጋር እየታገሉና ቅራሽ እየለመኑ ዘመናዊውን የሥልጣኔ ትምህርት ሲከታተሉ ማየት ተመልክቶን ደስታ ይፈረቃል ፤ ይህ በመንፈሳዊው ገበሬ ቅብቅብ የሆነው አንገላቸው የሥልጣኔን ዘር ለመቀበል እጅግ የተመቻ ነው ፤ በዚህ አያያዝ መንግሥት በነዚህ አገሮች መምህራንን ብቻ መቅጠር እንጂ ሌላ ወጭ አያስፈልገውም ፤ ምክንያቱም በየደረጃ ስላሙና በየዛፋ ሥር ማስተማር ስለሚቻል ነው ።

ጾኛ ምዕራፍ ።

እናትና አባት ወደ ትምህርት ቤት በሄደው ልጃቸው ያላቸው

ታላቅ ተስፋ ።

ወላጆች ልጃቸው ወደ ትምህርት ቤት መሄዱን በእርግጥ ከተረዱ በኋላ ትምህርቱን ጨርሶ እስኪመለስ ድረስ ለሰድሚው እንጂ ለልብሱና ፤ ለጉርሱ አያስቡ ለትም ፤ እንዲያውም ልጃችን ትምህርቱን ጨርሶ በተመለሰ ጊዜ የእጉሱን ልጅ እገሊትን በሕግ አጋብተን ያለንን ሀብታችንን ሁሉ ለርሱ አውርሰን ፤ ብንታመም ያስታምመናል ፤ ብንሞት ዳዊቱን ደግሞ ይቀብረናል ፤ እያሉ መሠረት ያለው ተስፋቸውን ጧትና ማታ እርስ በራሳቸው ይወያያሉ ፤ ምክንያቱም “ተስፋ ያላዩትን እንዳይት ፤ ያልያዙትን እንደያዙት” ስለምታደርግ ነው ።

ከዚህም ሌላ ልጃቸው ከትምህርት ቤት በተመለሰ ጊዜ ሽልማት ሆኖ የሚሰጠው ነጫጭ ጥጥ ተገዝቶ ልብሱ (ኩታና ሠራው) መፈተል ይጀምራል ፤ ልብሱም ወዳያው በጂ ወር ውስጥ ጣጣውን ሁሉ ጨርሶ ተስፍቶለት በደንብ ተቀምጦ ይቆያል ፤ ልጃቸውም ከነሱ በተለየ በጂ ወይም በጅ ዓመቱ ትምህርቱን አጠናቅቆ በተመለሰ ጊዜ እናትና አባቱ ምኞታቸው ሁሉ ስለተፈጸመላቸው እግዚአብሔርን እየመሰገኑ ከላይ እንደተገለጸው ከብዙ ቀን በፊት ጀምሮ የታጩችላትን ልጃገረድ በሕግ አጋብተው ሀብታቸውን ከነቤታቸው ለልጃቸው አውርሰው እስከ ዕለተ ሞታቸው እየተረዱ በደስታ ይኖራሉ ።

አንዳንዶቹ ወላጆች ግን ምኞታቸው ሁሉ ስያራጸምላቸው የሚቀሩ አሉ ፤ ምክንያቱም ልጃቸው በትምህርት ቤት ጥቂት ጊዜ እንደቆዩ ዓለም ከንቱ ናት ፤ ይልቁንስ ገዳም ገብቼ መላ ዘመኔን በጸምና በጸሎት ተወስኜ በዚያው የሚገኙትን ደካሞች እየረዳሁ መኖር ይሻለኛል የሚል አሳብ ይመጣበትና ወደ ቤተ ሰቦቹ ሳይመለስ እንደ ወጣ ይቀራል ፤ (ይመንናል) ፤ ይልቁንም የሚያሳዝነው ይህ ተማሪ ወዲያው ከናትና ከአባቱ ተለይቶ ሲሄድ ወደ አሰበው ትምህርት ቤት ሳይደርስ ገና በመንገድ ሳለ በድንገተኛ ሕግም ተይዞ ይሞትና መርዶው ለናትና ለአባቱ ይመጣላቸዋል ። ዜና ሞቱም የሚደርስላቸው ከሞተ ገደም ገደም ዓመት ቆይቶ ነው ።

የዚህ ዓይነት ዕድል ከገጠማቸው www.ethiopianorthodox.org

ልጅ ሄዶ ነበር ቀለም ሊዘይድ ቀለሙ ተደናቶ ቀረ በመንገድ ።
 ልጅ ከሩቅ አገር ማታ መጣልኝ ፤
 አቋራጩን መንገድ ማን አሳየልኝ ።
 የልጅ መላክተኛ እናት የላክቼው ቀም ነገር አይፈጽም መንገድ አይሰለቸው ።
 እንደ እናት እንደ አባት ፤ እንደ እት እንደ ወንድም ፤
 አሉልህ ሥላሴ በወዲያኛው ዓለም ።
 ተማሪ በሞተ በሰባት ዓመቱ ፤
 ተምሮ ይመጣል ትላለች እናቱ ፤

አንባቢ ህይወት ወላጆች ከጥንት ጀምረው ወልዶ ማስተማር ከሁሉ የበለጠ ዋና የሰው ልጅ ፍቱን መድኃኒት መሆኑን አውቀው ሲጠቀሙበት እንደኖሩ የዛሬም ወላጆች ይህንኑ ዓላማ በመከተል ልጅ ወልደው ማስተማርን በሰፊው ሲፈጽሙት ይታያሉ ፤ “ያልተማረ እናት አባቱን እንዲረገም ፤ የተማረ እናት አባቱን እንዲመርቅ ይህ ለማንም አይሠወርም” ቀ ኃ ሥ ፤

ጌኛ ምዕራፍ ።

ለዳሮው ተማሪ መጋቢውና ሞግዚቱ ፤

ጥንታዊውን ተማሪ መጋቢና ሞግዚት ሆነው በማሳደግ የታወቁት አገሮች ጉጃም ፤ ጎንደር ፤ መርከቤ ቤቱ ተጉለት (በጸዋ) ናቸው ፤ በእነዚህም አገሮች ውስጥ የሚኖ

ይህ ሥዕል ጉጃምና ጎንደር የጥንት ሊቃውንትን በነፃ እየመገቡ ማስተማራቸውን በምሳሌ ያደረጋል ። ፋት ሕዝብ ክርስቲያን በእናትና በአባት እግር ተተክተው በነፃ እየመገቡ በነፃ እያለበሱ በነፃ አስተምረው በየጊዜው የሚያበረክቱት መንፈሳዊ ተማሪ እግዚአብሔር ለመኖራቸው ስላቸው ለሆኑ ያለፉት ስመናትና ታሪክ ምስክርነትቸውን እየቀረጹ ለሆኑ ።

አሁንም ቢሆን ዘመናዊውና ጥንታዊው ትምህርት በሀገራችን በኢትዮጵያ ሲስ ፋፋ ጫናንት ሸክማችሁ የከበደ ወደኔ ኑ፤ እኔ አሳርፋችኋለሁ። ብሎ የተናገረውን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን አርአያና ምሳሌ የተከተሉት ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ይህ የምግቢትነትና የመጋቢነት ሥራ ከሁሉ የበለጠ አድካሚ መሆኑን ተገንዝበው እስከ ፲፱፻ (ወይም ፲፱፻፲፯) ዓ. ም. ድረስ በእነዚህ አገሮች ትክክል ላይ ብቻ ወድቆ ይኖር የነበረውን ከባድ የትምህርት ሸክም ለማቃለል ሲሉ የነፃና የተመላላሽ ትምህርት ቤቶችን በየጠቅላይ ግዛቱ አቋቁመው ማናቸውንም የትምህርት ንግ ራሳቸው በመሸከም ስለአሳረፏቸው እንደዚህ ያለ ቸር ጠባቂ ያስነ ሳላቸውን አምላክ እያመሰገኑ፤ ዛሬም እነዚህ አገሮች ያንኑ መንፈሳዊ ርዳታቸውን ባለማቋረጥ በነፃ እያገቡረሱ፤ በነፃ እያለበሱ፤ በነፃ ሲያስተምሯቸው የሚገኙት መንፈሳዊ ሳውያን ተማሪዎች ቍጥራቸው እጅግ የበዛ ነው።

በጎንደር የነበሩት መሳፍንት ለጥቂት ጊዜያት በዚሁ በጎንደር ከተማ ለሚያስ ተምሩት ፀት የጉባኤ መምህራን በዓመት ፳፬ ዳውላ አህል እንደሚሰጧቸውና ለተማሪዎቻቸውም ቀለብ ይሰፍሩላቸው እንደ ነበሩ ይነገራል።

ዛሬም በንጉሠ ነገሥት መንግሥት ግዛታቸው የቆየው የሀገር ልማድና መንፈሳዊ ዕድል እንዳይፋለስ በጥንቃቄ የሚጠበቁት ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በዘመነ መንግሥታቸው ተጀምሮ ፍጻሜ እንዲያገኙ በብርቱ ለደከሙለት ለቤተ ክርስቲያን ዕድገት ወራሾች የሚሆኑ ሊቃውንትንና መምህራንን ለማብዛት እንዲቻል በ፲፱፻፴፱ ዓ. ም. ስመ ጥሩ በሆነችው በጎንደር ከተማ፤

ሀ) ለፀቱ የጉባኤ መምህራን ለያንዳንዳቸው በየወሩ \$ 100 (መቶ የኢትዮጵያ) ብር፤

ለ) ለ፲፫ቱ ተከታይ መምህራኖች እያንዳንዳቸው በወር \$50 (ሃምሳ የኢትዮጵያ) ጵያ ብር።

ሐ) እንደዚሁም ለፀቱ ታላላቅ መምህራን ፶፯ ተማሪዎች አሏቸው፤ በድምሩ ሁለት መቶ ይሆናሉ፤ ለያንዳንዱ ተማሪ በየወሩ \$15 (አሥራ አምስት የኢትዮጵያ ብር እንዲያገኙ እዚያው ድረስ ሄደው ስለፈቀዱላቸውና እንደዚሁም ሰፊ የሆነ የገንዘብና የልብስ ችሮታ ስላደረጉላቸው መምህራኑና ተማሪዎቻቸው ሲገቡ ርሱና ሲለብሱ፤ ሲተኙና ሲነሡ ለንጉሠ ነገሥታቸው ዕድሜና ጤና፤ ለኢትዮጵያ ብልጽግና እንዲሰጥላቸው ጧትና ማታ ወደ እግዚአብሔር የሚያገቡሩት ጸሎት እንኳን አገራቸውንና ንጉሠ ነገሥታቸውን መላውን ዓለም ከድንገተኛ መቅሠፍት የሚጠብቅ ነው ለማለት ያስችላል።

በዚህ ጊዜ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ከ፲፱፻፴፱ ዓ. ም. በሬት የጎንደር መምህራንና ሊቃውንት የኑሮ ደረጃ እንዴት እንደነበረ ከመምህራኑ ጠያቂው ከተረዱ በኋላ ስለቤተ ክርስቲያን ትምህርት መስፋፋት ከግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ለመምህራኑ የቀረበላቸውን ጥያቄና መንፈሳዊ ምክንያት ከመምህር ተላላ ሃይማኖት የተሰፈሩት የቀረበላቸውን ጥያቄና መንፈሳዊ ምክንያት ከዚህ በታች ጽግዎቹ ።

ጥያቄ ፤ በየአውራጃው ብዙ ምዕመናን የሚያስተምራቸው እያጡ ሕፃናቱም ከትምህርት መራቆታቸውን ሳትሰሙ አልቀራችሁም፤ ከዚህም የተነሣ ያገራችን ትምህርት እየደከመ ስለሚሄድ ባያውራጃው ተከፋፍላችሁ ብታስተምሩ መልካም፤ ይመስለኛል፤ ነገር ግን ይህን ባታደርጉ እኛም ባናስገድዳችሁ እግዚአብሔር ይፈርድባችኋል።

መልስ ፤ እርግጥ ነው ሐዋርያትም በየሰበካቸው እየዞሩ አስተማሩ እንጅ ባንድ ቦታ ሆነው አላስተማሩም።

ጥያቄ ፤ ይህንን የምታውቁት ከሆነና የውጭ አገርም ትምህርት የሚማሩት ልጆች በወንበር በጠረጴዛ ላይ፤ ያገራችንን ትምህርት የሚማሩት ግን ባፈር በሰሌን ላይ ሆነው ስለሚማሩ በዚሁ ተማሪ ቤት ሰጥተናችሁ፤ ለእናንተም በቂ ቀለብ ሰጥተን ተማሪዎቻችሁም በንጹሕ ሥፍራ ሆነው እንዲማሩ ቢሆን ምዕመናንም እየበዙ ይሄዳሉ፤ ያለዚያ ግን እነዚያን የተመለከቱ ተማሪዎች ያገራቸውን ትምህርት ሳይማሩ ወደውጭ አገር ትምህርት ቢያደሉ ሁለት ዓይነት ጉዳት ያገኛቸዋል፤ ሸኛ መንፈሳዊ ጥበብን፤ ፆኛ ያገር ፍቅርን ሳያጠኑ ይቀራሉ፤ ባገራቸው ትምህርት ላይ የውጭ አገር ትምህርት የተማሩ እንደሆነ ግን መንፈሳዊና ሥጋዊ ጥበብን አንድነት ያውቃሉ፤ ይኸውም ለዛሬው ጊዜ ኑሮ ጠቃሚ ይሆናል።

መልስ ፤ ሥጋዊ ጥበብ ምን ያደርጋል? እስከ አምልኮ ባዕድ ያደርሳል።

ጥያቄ ፤ በጥበብ መራቀቅ አምልኮ ባዕድ አያሰኝም፤ እርሻ ለመሆኑ እርስዎ፤ ሌሊት ለጸሎት ሲነሡ፤ ክብሪት ጭረው መብራት አያበሩምን?

መልስ ፤ ይህማ እርግጥ ነው።

ጥያቄ ፤ ክብሪቱ በሥጋዊ ጥበብ የተሠራ፤ ስለሆነ ሌሎችም ታላላቅ ጥበባት እንደዚሁ ናቸውና አምልኮ ባዕድ አያሰኝም፤ ብለው በቂ ማስረጃ በመስጠት ምላሽ ስላሳጧቸው መልስ ሰጭውም መምህር ከግርማዊ ንጉሠ ነገሥት በተሰጣቸው አጭር ዘመናዊ ማስረጃ እየተደነቀ እንደቃልዎ ይደረግልን በማለት አመስግነው የተቀበሉ መሆናቸውን ከማስታወቂያ ሚኒስቴር የተገኘው ንጉሣዊ የጉባኝት ዜና ያረጋግጣል።

መምህር ተክለ ሃይማኖት የሐዲስና የመጽሐፈ መነኮሳት መምህር ናቸው። በ፲፱፻፴፱ ዓ. ም. በተደረገው የመጀመሪያዎቹ ጳጳሳት ምርጫ ቤተ ክርስቲያናችን በጥበቅ ፈልጋቸው ነበር፤ ነገር ግን እኝህ መንፈሳዊ መምህር የዚህ ዓለም ሹመትና ሽልማት ንብረቱም ኃላፊ ጠፊ ነው፤ ስለዚህ ማናቸውንም ሹመትና ሽልማት አልፈልግም ብለው መንፈሳዊ ዕንቢታቸውን አስታውቀዋል፤ መምህር ተክለ ሃይማኖት በጎንደር ከተማ ጉባኤ ሠርተው፤ ደቀ መዝሙር አብዝተው እያስተማሩ በትሕርምት ሲኖሩ አልባሌ መስለው ተርታ ልብስ ለብሰው መላ ዘመናቸውን ያሳለፉ ደግሰው ነበሩ።

ለምሳሌ ያህል ጣዕመ ጸጋ የቀመሱ በሕታውያንና በአእምሮ ያልበሰሉ ሕፃናት ላይ ርኛቸው፤ በሕታውያን የዚህ ዓለም ሹመትና ሽልማት ብልጽግናና ጌትነት አም

ንት ሆኖ ስለሚታያቸው ዋጋ እንዳለው አድርገው አይቁጥሩትም ፤ ከዚህም የተነሳ አንዱን ባሕታዊ አንድ ከንጉሥ የተላከ ብላቴና (አሽከር) ሔዶ «ይጌውዓክ ንጉሥ» ንጉሥ ይጠራል ቢለው ፡-አልብዩ ንጉሥ ዘእንበለ እግዚአብሔር አደሱስ ክርስቶስ» ከጌታዬ ከአደሱስ ክርስቶስ በስተቀር ንጉሥ የለኝም አለ ይባላል ። ሕፃናትም ምንም እንኳ ጥቅሙንና ጉዳቱን ለይተው ባያውቁት ስለዚህ ዓለም ክብርና ደስታ ግድ የለ ሾች ናቸው ፤ ሕፃናት ቢገርኙቸው ፤ ቢሰድቧቸው ቁምና በቀልን አያውቁም ፤ ባሕታውያንም ከቁምና ከበቀል የራቁ የዋኝን ናቸው ። ሕፃናት ትዕቢትና ኩራት የላቸውም ፤ ባሕታውያንም ከዚህ ሁሉ የተለዩ ትሑታን ናቸው ። ሕፃናት ከኃጢአት የተለዩ ንጹሐን ናቸው ፤ ባሕታውያንም ከኃጢአት ርቀው ንጽሕ ጠብቀው ይኖራሉ ። ሕፃናት ክፍና በጎውን ለይተው ዋዛና ቁም ነገሩን አመዘኝነው አይናገሩም ፤ ባሕታውያንም ይህ ያስቀይማል ፤ ይህ ያስመሰግናል ብለው መርጠው አይናገሩም ፤ መን ፈሰ እግዚአብሔር ያቀበላቸውን በግልጽ ይናገራሉ እንጂ ፤ ሕፃናት ምሬት እስኪሰማቸው ድረስ ያገኙትን ሁሉ ባፋቸው ይገርሳሉ ፤ ባሕታውያንም ውለው በሰዓት የቀረበላቸውን ሁሉ ሳይመርጡ ይመገባሉ ፤ ከዚህም የተነሳ አንድ ባሕታዊ በትሕር ምት ዋለና በ፱ ሰዓት ባጠገቡ የሚገኘውን ማናቸውንም ቅጠል ሸምጥጦ ሲመገብ ጊንጧን አብሮ ስላኘክት በአፋ ውስጥ ጭው ጭው አለች ፤ በዚህ ጊዜ በ፱ ሰዓት ጭጭ ምጭጭ የለም ብሎ አብሮ በላት ይባላል ። የባሕታውያን ግብራቸው ይህን የመሳሰለ ትሕትናና ግድ የለሽነት የተመላበት ነው ፤ ከነሱም አንዱ መምህር (ባሕታዊ) ተክለ ሃይማኖት መሆናቸውን ግብራቸው መስክሯል ።

ወደጥንተ ነገራችን እንመለስና ከዚህም ሌላ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት በጎጃምና በበጌምድር በየአድባራቱና በየገዳማቱ ለመጽሐፍ መምህር \$ 20 ሻያ የኢት ብር ለቅኔ መምህር \$ 15 አሥራ አምስት የኢት ብር ፤ ለዚህ መምህር \$ 10 አሥር የኢት ብር የወር ቀለብ ቆርጠውላቸው ተደስተው ይኖራሉ ፤ በዙዘመናት ተቁልፎ የኖረው የመምህራንና የተማሪዎቻቸው የዕድል በር በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ እጅ ስለተከፈተላት ተባይ ቆሻሻውን ከአልጋው ሥር ጠራርጎ እንዲያጠፋላት ኢትዮጵያዊት ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔርን ከመለመን አታቋርጥም ።

ጥንታዊው ተማሪ በነዚህ በ፪ቱ ጠ ግዛቶች እየተዘዋወረ ትምህርቱን በሚቀጥልበት ጊዜ ለምኖ ከመጠቀሙም በላይ ከባላገሮቹ ዘንድ የሚገብርናለት ልዩ ልዩ ልግሥና ወላጆች ለልጆቻቸው ከሚፈጽሙት በጎ አድራጎት ልዩነት የሌለው በመሆኑ ኢትዮጵያዊውን ሁሉ በፍቅር የሚያስተሳስር ፤ አንድነትን የሚያጠነክር መልካም ምሳሌነት ያለውና ዘመን የማይለውጠው መንፈሳዊ ዕድል ነው ። ይኸውም ዘመኑ ዘመነ ዓዕበ ወይም ወርኃ ክረምት በሆነ ጊዜ ችግሩ (ርኅቡና ጥሙ) ከሁሉ በሬት በተለይ የሚያጠቃው ተማሪውን ብቻ ስለሆነ በነዚህ አገሮች በተለይም በጎንደር የሚኖሩት ቀሳውሰትና መነኮሳት ተማሪዎችን ለየንስሐ ልጆቻቸው አከፋፍለው እየመገቡ ከዘመነ ረኃብ ወደ ዘመነ ጥጋብ ፤ ከክረምት ወራት ወደበጋው ወቅት በማሸጋገራቸውና በኢትዮጵያዊት ቤተ ክርስቲያንም የመምህራን ቅርስ እንዳይጠፋ አምባና መጠ ጊያ ሆነው ሊቃውንቱን ከነሙያቸው ከትውልድ ወደትውልድ እያስተላለፉ ስላቆዩን ሁለቱን አገሮች መጋቢና ሞግዚት አስኝቷቸዋል ።

ከዚህም ሌላ በነዚህ ጠቅላይ ግዛቶች በሚገኙት አብያተ ክርስቲያናት አንዳንድ ክብረ በዓል በሆነ ጊዜ በዓሉን ለማክበር ከየደብሩና ከየገጠሩ የተሰበሰቡትን መዘም ፊንና ተማሪዎች ዋዜማው ከተቆመ በኋላ ገበዘና መጨነው ሁለትና ሦስት እያደረጉ ለሕዝብ ክርስቲያኑ ያከፋፍሏቸዋል (ይመሯቸዋል) ሕዝብ ክርስቲያኑም በየቤታቸው ስለክብረ በዓሉ ድግሱን ደግሰው ሣሩን ጎጠጡዘው ስለሚጠባበቁ በደስታ ይቀበሏቸዋል ፤ ምናልባት ተማሪዎችና መዘምራኑ አንሰው ሳይደርሱቸው የቀሩ እንደሆነ ሕዝብ ክርስቲያኑ ከበረከቱ ተለይተን ቀረን በማለት አጥብቀው ያዝናሉ ፤ እንደዚህም ተማሪዎችና መዘምራኑ በገቡበት ቤት ከበሉና ከጠጡ በኋላ «ማጎሌተ ገንቦ» የተባለውን ጨዋታ አንሥተው እየዘመሩ ያጫውቷቸው የነበረው መንፈሳዊ ትዝታ ሁሉ ስለሚቀርባቸው ተጨማሪ ኃዘን ይሆንባቸዋል ፤ ከዚህም ሌላ በበዓሉ ቀን ቤተ ክርስቲያን ለመሳለምና ስዕለታቸውን ለማድረስ ከየገጠሩ የመጡትን ወንዶችና ሴቶች ሁሉ ጠበል ጠዲቅ ። ቅመስልን እያሉ በየቤታቸው ወስደው ይጋብዙአቸዋል ፤ በዚህ ሁሉ ትሩ ፋታቸው መጋቢና ሞግዚት ቢባሉ አያስደንቅም ፤ ይኸውም ሲያንሳቸው ነው ።

ዛሬም ቢሆን ይህ ርኅራኄና ቸርነት የተመለሰበት መንፈሳዊ ልማድ በነዚህ አገሮች መልኩ አልተለወጠም ፤ መሠረቱ አልተናወጠም (ይሠራበታል ።)

፯ኛ ምዕራፍ ።

የተማሪው ሀብቶች በትምህርት ቤት ፤

- አንድ ተማሪ ከዘመዶቹ ተለይቶ ከሙቀት ቤቱ ወጥቶ ወደ ትምህርት ቤት ሲሄድ ፤
- ሀ) የውሻ መክላከያ የሚሆነው አንድ በትር ፤
- ለ) ሙሉ ልብስ (ጋቢ ፤ ሱሪና እጅ ጠባብ ፤)
- ሐ) መጻሕፍቶችንና ሌላም ዕቃ የሚያስቀምጥበት አንዲት አክፋዳ ፤
- መ) የውሃ መቅጃና የጠላ መጠጫ ብርሌ ዓይነት ቅል ፤
- ሠ) አንድ የሚተኛበት አጎዛ (ወይም ሌጦ) እነዚህ ናቸው ።

ከዕቃዎቹ ሁሉ አከፋዳው ባለ ማዕርግና ብልጫ ያላት ናት ፤ እርሷም የምትሠራው ከዘንባባ (ከቋጠማ) ነው ፤ ሥራዋ ክለቀ በኋላ እጅግ ይለሰሰ የኩብት ቆዳ በውስጥና በዳሪ ተሸፍና በቀጫጭን ሲር ትሰፋለች ፤ ከዚህም ሌላ ዶቃዎች በከንፈሯ ዙሪያ አልፈው አልፈው እየተሰኩ አብረው ይሰፉና ጊጣጊጥ ከመሆናቸውም በላይ ከፍ ያለ አገልግሎት አላቸው ፤ አንድ ቀጭን ገመድ በአከፋዳው ከንፈር ዙሪያውን ከተሰፋ በኋላ እርስ በራሱ እየተጠላለፈ ሄዶ በመጨረሻ በዕቃዎቹ ከተዘጋ ይሆንቱ ተግባር የሚያውቅ ሰው ካልሆነ በስተቀር ማንም ሊከፍተውና ሊፈታው አይችልም ፤ ይኸውም የተግባረ ዕድ መጀመሪያው ነው ።

ከዚህ ላይ የሚያሳስበን ተማሪው በትምህርት ቤት ሳለ ዘአልቦ ጥሪት (ድኃ) ሆኖ መማሩንና አኳኋኑም እንደ መናኝ ባሕታዊ የሚያስቁጥረው ከመሆኑም በላይ በተጨማሪ አንድ የውኃ መጠጫ ቅልና አንድ ቀር ተሸክሞ ይዘር የነበረውን ፈላስፋ

፱ኛ ምዕራፍ ።

ውብ የሆነ ግርማና ጌጥ ያለው የተማሪው ደቦሎ ።

አንድ ተማሪ ከናትና ካባቱ ሲለይ ለብሶት የነበረው ጋቢ ጥቂት ጊዜ ካገለገለው በኋላ እሱን አውልቆ ጥሎ ደቦሎ (ለምድ) የተባለውን ጥቋቀር የበግ አገብ አጠራቅሞ ሰፍቶ ይለብሳል ፤ ይህንንም ለማግኘት የሚችለው ገበሬዎች በሚሰጡት አህል መሆኑ አስቀድሞ ተገልጿል ።

ደግሞ በተጨማሪ ቅርቅሃ (ክርክሃ) የተባለ በደጋ አገር የሚበቅል እንጨት አለ ፤ ይህ እንጨት በበሰለ ጊዜ ያገሩ ሰዎች ቆርጠው እያደረሩ ይሸጡታል ።

ይኸውም ለድንኳን ተራዳ ፤ እንደ እስፋልት ሆኖ በቤተ ክርስቲያን በቅድስትና በቅኔ ማሳሌት አቴና (ንጣፍ) ለቤት መዝጊያና ቅርጫት ፤ ለሴቶች እንገርትና ሌላም ልዩ ልዩ አገልግሎት ስላለው በሰፊው ይጠቀሙበታል ፤ ተማሪውም ይህ እንጨት ወደሚገኝበት አገር የሁለትና የሦስት ቀን መንገድ ተገብ ከላይ እንደ ተገለጸው ከገበሬዎቹ በሚያገኘው የአህል ሽያጭ ገንዘብ የቻለውን ያህል ቅርቅሃ ገዝቶ ይመለሳል ።

ጥቂት ጊዜ ዕረፍት ካደረገ በኋላ የበግ አገብ በብዛት ወደሚገኝበት ጠቅላይ ግዛት (ወሎ) ቅርቅሃውን ወስዶ እየሰነጠቀ የበግ አገብ ይለውጥበታል ፤ ወይም ተራዳ ነቱን ለሚፈለግ ሰው እያንዳንዱን ቅርቅሃ በቺትና በ፬ ብር ሽጦ በገንዘቡ ፲፭ ወይም ፲፮ ጥቋቀር የበግ አገብዎች ይገዛል ፤ የተገዙትንም አገብዎች ሰብስቦ በገመድ አሰር እንደ ዛሬው መኪና ባለመኖሩ በራሱ ላይ ተሸክሞ ወደ ትምህርት ቤቱ ይመለሳል ፤ ወዲያውም እንደ ተመለሰ የትምህርት ጓደኞቹ አገብዎቹን ተከፋፍለው በአህል እርሾና በቀጠጥና እንጨት ሥር እያጀሉ ማልፋት ይጀምራሉ ፤ ሁሉም ከተለፉ በኋላ ፲፭ቱ ሁሉ ተቀጣጥለው በአንድነት ይሰፋሉ ፤ ስራታቸውም እንዳለቀ የገመድ ዘርና የጥጥ ፍሬ ተወቅጦ በውኃ እየተበጠበጠ ደቦሎው በሰበክቱ (በሥጋው) ይቀባና ጥቂት ጊዜ ተጣጥሮ ይቆያል ፤ ቀጥሎም ዙሪያውን በክሰማ ተወጥሮ ፀሐይ ያደርቀዋል ፤ እምብዛም ሳይደርቅ እንደ ተወጠረ ተማሪዎቹ ሁለት ሁለት እየሆኑ በላዩ ሸግጣ (ዳንችራ) ይዘሉበታል ፤ ከዚህ በኋላ እንደ ካባ ቅድ ክብ ሆኖ በሰንጠ ዙሪያውን ይቀፈፋል ፤ ለደቦሎውም ጌጣ ጌጥ የሚሆነው አንድ የበግ አገብ በውኃ ተዘፍቆ በመሬት ውስጥ ፫ት ቀናት ያህል ይቀበራል ፤ ከ፫ት ቀን በኋላ ከተቀበረበት ወጥቶ ጠጉሩ ይመለጥና በደንብ ይለፋል ፤ እጅግ በጣም ሲለፋ እንደ ሙብሩቅ ጨርቅ የሚ ያብለጨልጭና የሚለሰልስ ይሆናል ።

ተማሪውም ያንን በልክ በልኩ በሰንጠ እየሰነጠቀ በደቦሎው ዙሪያ በአንገቱና በደረቱ ላይ በቀይ ከፋይ እንደ ተጌጠ ካባ ልዩ ዓይነት አድርጎ ይቀመቅመዋል ፤ አንዳንዶቹም ደቃ ጨምረው ይሰፋታል ። ማናቸውም የሰፊቱ ሥነ ሥርዓት ካለ ቀለት በኋላ ደቦሎ የተባለውን ስመ ተጸውሦ አቀዳጅቶ ይሸጥነጥነበታል ፤ እርሱም ይህንን ካባ ዓይነት ደቦሎ ተገብቶ በወጣ ጊዜ የሚሰጠው ግርማና ምገስ የቶን ያህል እንደነበረ በጊዜው የነበሩት ሰዎች ይመሰክሩ ።

ተማሪው ከነጠላ ጋር ይህንን ደቦሎ ደርቦ ሲወጣ ለተመለከተው የጥንት መኳንንትና ሹማምንት ከሚለብሱት ካባና ላንቃ በፍጹም ልዩነት ያለው አይመስልም ፤ ሰውነት ነውና ፤ ያለጥርጥር ፤ ልዩነት የለውም ፤ ምክንያቱም ተማሪው ከነአገብው ሰፍቶ ስለለበሰው ነው እንጂ ሰፍም ሆነ ካባ ያው የበግ ጠጉር መሆኑ የታወቀ ነው ።

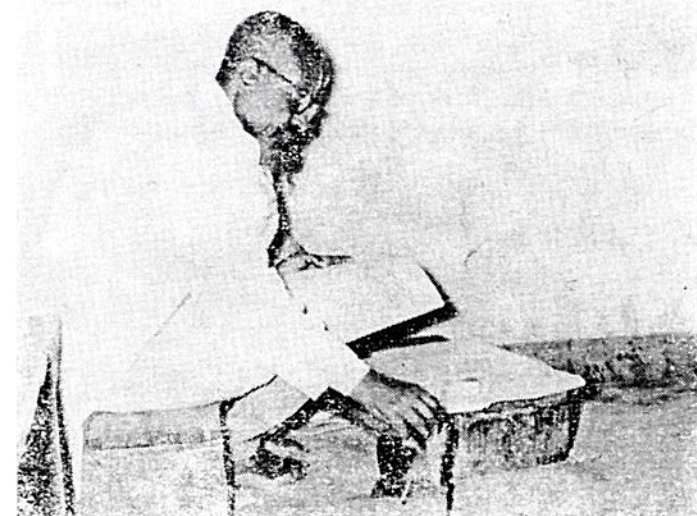
ይህን በውበቱ አስደናቂ የሆነውን ደቦሎ ከዚህም ተማሪ ይልቅ የቅኔው ተማሪ በበለጠ አሻሽሎና አስጊጦ ይለብሰዋል ፤ አንዳንድ ተማሪዎች ጉርምስና ሲሰማቸው የደበሏቸውን አለባበስ ቁንጥ ያወጡለታል ፤ ይኸውም ደበሏቸውን የፈቱን ወደ ኋላ የኋላውን ወደ ፊት በማዞር አፍንጫቸው ላይ ጣል አድርገው ለብሰውት ሲሄዱ ተመልካችን አስገርመው ያስቃሉ ።

፱ኛ ምዕራፍ ።

የተማሪው ልዩ ልዩ ተግባር ዕድገት ።

የተማሪው ዋና ተግባር ትምህርት ይሁን እንጂ በተጨማሪና በትርፍ ጊዜው የሚፈጽማቸው ብዙ የእጅ ሥራዎች አሉት ፤

እነዚህም ሀ ፣ የስንዴ ሐሩር ፤ የሸክላና የብረት ምጣድ ጥላት ፤ ቀንጠፋና ሙጫ እነዚህን ሰብስቦ በመቀመም ቀለሙን አውጥቶ ለጸሐፊዎች እየሰጠ ይጠቀማል ፤

ተማሪው በቀም ጽሕፈት ቤት ።

ለ የፍየልና የበግ አገብዎችን ገዝቶና ብራፍውን አዘጋጅቶ ቅዱሳት መጻሕፍትን ይጽፋል በተጨማሪ ልፋፊ ጽድቅ ፤ መርበብተ ስሎምንና መስጥመ አጋንንት የተባሉትን የፍልስፍና ድርሰቶች ጽፎ እያበረከተ ከብዙ ሰዎች ጋር ይተዋወቃል ።

ሐ ፣ ልዩ ልዩ መድኃኒትነት ያላቸውን ዕዕዋትና አሥራው እየቀመመ በሽተኞችን ያክማል ።

ለ ፣ የተማሪው ግርማና ምገስ የቶን ያህል እንደነበረ በጊዜው የነበሩት ሰዎች ይመሰክሩ ።

ወ ሰው በሞተ ጊዜ ከፈንና ሌላም ምንጣፍ የሚሆን ሰሌን መሥራት ጥላ መታታት ናቸው ፤ ከሁሉም እጅግ የሚያስደንቀው ተግባሩ ቅርቅሃ የተባለውን እንጨት በቀጫጭኑ ሰንጥቆ በመቃ ላይ ግራምጣውንና ሰሌኑን (ቁጠማውን) እንደ ድርፍ እንደማግ እየታታ ሠርቶ ለዝናምና ለፀሐይ መከላከያ ካሚድረጉም በላይ ዙሪያውን በልዩ ልዩ ዓይነት ስቲዎች ከፍሬ ለሣሩና ለዕንጨቱ ልዩ መልክ ከሰጠው በኋላ ስሙን ጃን ጥላ ብሎ ይሰይመዋል ፤ ይህንንም ታሪካዊ የሆነ ያገር ውስጥ ካልቸር የኢትዮጵያ ወንዶችና ሴቶች በገንዘባቸው እየገዙ ከዝናምና ከፀሐይ ይጠለሉ በታል ፤ በመት በዓልም ቀን ለቁንጥና ለጌጥ ብለው ወደ ቤተ ክርስቲያን ይዘውት ይወጣሉ ፤ ከዚህም ሌላ የተማሪው ተግባር መጻሕፍትን መደገብና ማግደራቸውን አሳምኖ መስፋት ነው ፤ በተጨማሪ ሥዕል መግለጻዊ የድገት ሐረግ መቅረብ ያውቃል ።

አንበቢ ሆይ “በፊትህ ወዝ ብላ ተብሎ በተነገረው አምላካዊ ቃል መሠረት ይህ ተማሪ ትምህርትና ተግባሪ ዕድል መርፎ ፈትል ሆነው ያገርን ቀዳዳ እንደሚጠቅሙ አውቆ ትምህርቱን እየተማረ በንድ በኩል ደግሞ ሰሌኑን በመታታትና ልዩ ልዩ የእጅ ሥራዎችን በማክናወን ምን ያህል ንቃትና ትጋት እንደ ነበረው ያሳስበናል ።

፲፭ኛው ዕ ራ ፍ ።

ተማሪው በንባብ ትምህርት ቤት ።

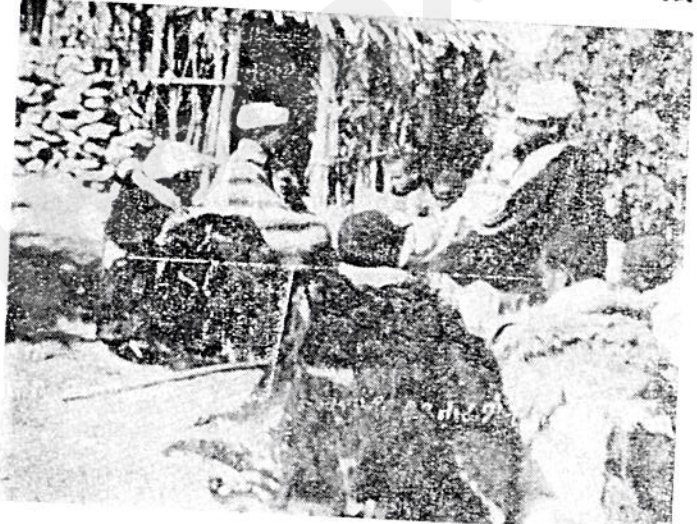
አንድ ተማሪ በመጀመሪያ ሀ -ሀ- ብሎ ፊደል ቁጥሮ ዳዊት እስኪደግም ድረስ ከዚህ የሚከተሉትን መጻሕፍት ማንበብ ይገባዋል ።

ወንጌል ፤ መልእክተ የሐንስ ፤ ግንዛት ፤ አርጋኖን ፤ መቅድምና ተአምረ ማርያም ፤ ተአምረ ኢየሱስ የተባሉትን መጻሕፍቶች በመልካሙ አስተማሪው ረዳትነት ተነሽና ወዳቂውን ፤ ፍቅርና ቅርብን ፤ ወንድና ፤ ሴቱን ፤ ነጠላና ብዙውን ለይቶ ዘርፍና ባለቤቱን አገናኝቶ ሲያነብ ላደመጠው ሰው ከፍጥነቱ የተነሣ በቃሉ ያጠናው ይመስላል ።

በቅዳሴ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ተገኝቶ ሃይማኖተ አበው ፤ ከቅዳሴ በኋላ ስንክሣር የተባሉትን መጻሕፍት በአትሮንስ ላይ ዘርግቶ ሲያነብ በዓይን ሙሉ ባለመታየቱ ተከታትሎ ሊደርስበት የሚችል ሰው የለም ።

ከዚህም ሌላ ተማሪው ውዳሴ ማርያም ፤ አንቀጽ ብርሃን ፤ መልክዓ ማርያም ፤ መልክዓ ኢየሱስ በቃሉ በሚያጠናበት ጊዜ መሪጌታው ቾት ጊዜ ያህል መላልሶ ከነገረው በኋላ እንደ ማጎተም በልቡ ቀርጾ ያስቀረጠዋል እንጂ መላልሶ በመጠየቅ አያደክመውም ፤ ምክንያቱም ተማሪው ፊደልን ከጠና ወዲህ የልዩ ልዩ መጻሕፍቶችን ንባብ በጣም ስለጠገበ ነው ፤ ይሁን እንጂ ይህ የማጎተም ዕድል ለሁሉ አይሰጥም ፤ ለምሳሌ ታላቁ ኢትዮጵያዊው ሊቅ ቅዱስ ያራድ በፊደል ጥናት ብቻ ሰባት ዓመት ፈጀ ይባላል ፤ ኋላ ግን እግዚአብሔር ትዕግሥቱን ተመልክቶ ስለ ገለጸለት ሐዲሳትንና ብሉያትን እያስማማ በጻፈው ዜማ

እንዚራ (ሙዚቃ) ተብሏል ፤ ተማሪው ግን እነዚህ ከዚህ በላይ የተዘረዘሩት መጻሕፍት የተጻፉት በግዕዝ ቋንቋ ስለሆኑና ትርጓሜያቸውንም ባለማወቁ ጎዘን ሳይሰማው አይቀርም ፤ ስለዚህ ባጭር ጊዜ ውስጥ ማለት በዓመት ከመንፈቅ ዳዊቱን

ተግባራዊ ንባብ ይማራሉ ።

ደግሞ ወደዜማ ትምህርት ቤት ይዛወራል ። ይኸውም በዛሬው የትምህርት ደረጃ «ኢሌሚንታሪን» መጨረሱ ነው ።

፲፩ኛ/ምዕራፍ

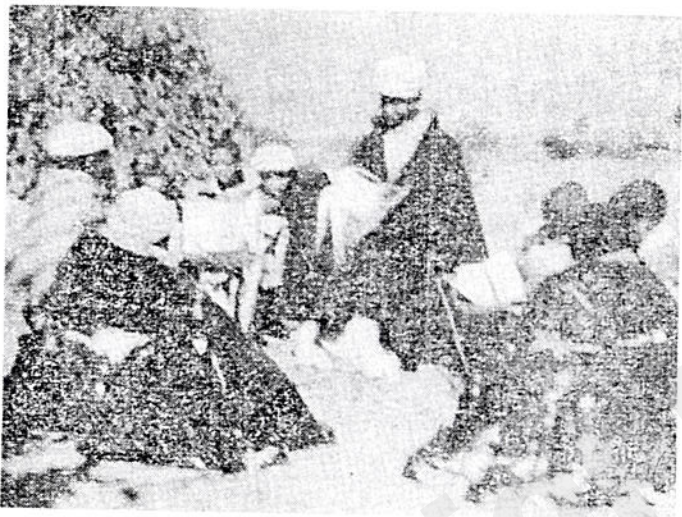
ተማሪው በዜማ ትምህርት ቤት ።

አንድ ተማሪ ዳዊቱን ከደገመ በኋላ ወደዜማ ትምህርት ቤት ተዛውሮ በዚያው ብዙ ጊዜ ይቆያል ፤ ምክንያቱም የዜማ ዓይነት ብዙ ከመሆኑም በላይ ትምህርቱም አድካሚ ስለሆነ ብዙ ጊዜን ይጠይቃል ፤ ስለዚህ ተማሪው ሲቀመጥና ሲነሣ ሲሔድና ሲቆም በየጊዜው በእንጉርጉሮ ማስታወስ ያስፈልገዋል ፤ ይልቁንም የቃል ትምህርት የተባለውን ዜማ በሚያጠናበት ጊዜ ገና ጀምሮ ስትዘቀዘቅ (በ፲፬ዓት) ወደመንደር ሄዶ ቀራራሽ እንጀራውን ለምኖ ከተመለሰ በኋላ በጨኸት ሳንባው እስኪወተቱ ማለት መጮህ እስኪሳነው ድረስ የተማሪውን ዜማ እየመላለሰ ሲያጠና ያመሻል ።

ከዚህም በኋላ ሌሊቱ በጥናት ስለተገፋ በጊዜ የለመነውን ውጥንቅጥ ቀራራሽ ከሁለትና ከሦስት ባልንጀሮቹ ጋር ተሳትፎ በቀልሲቷ ጎጆው ይተኛል ።

ከዚህም አያይዞ የመዓልትና የሌሊትን መፈራረቅ ዓዋጅ ነጋሪ የሆነው ዶሮ ከሌሊቱ ከንጮቹን እንደ ነጋሪት የት ገዛ

ድምፁን ከፍ አድርጎ (ብርሃን መጣ፤ ጨለማ ተሰደደ) በማለት ሲሰብክ ፤ ተማሪውም ከእንቅልፍ ነቅቶ ከመኝታው ተነሥቶ ወደ መሪቷታው መኝታ ቤት ሄዶ እስከ ንጋቱ ፩ ሰዓት ድረስ የቃል ትምህርቱን ሲቀጥል ያድራል ፤ ከ፩ ሰዓት በኋላ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄዶ የኒ ቀን ውዳሴ ማርያም ፤ መልክዓ ኢየሱስና ዳዊቱን ደጋግሞ ይመለስና ወዲያው ቁርስ ልቅመስ ፤ ጥቂት ልናራስ ሳይል የቀን ትምህርት ጉብኝውን ዘርግቶ ደረጃው የሚፈቅድለትን ትምህርት ያለ ዕረፍት በትጋት እስከ ሰባት ሰዓት ሲማር ይውላል ።

ተማሪዎች ዜማ ይማራሉ ።

ከዚህ በኋላ እሱ ምሳውን ይበላና ወደ ልመናው ሲሄድ እስከ ምሽቱ ፲፬ ሰዓት ድረስ ባለወንበሩ (ባለተራው) ትምህርቱን ሲቀጥል ያመሻል ፤ የምሳና የእራት ወይም የጸሎት ጊዜ ካልሆነ በስተቀር መሪቷታውም ሆነ ተማሪው በፍጹም ዕረፍት የላቸውም ።

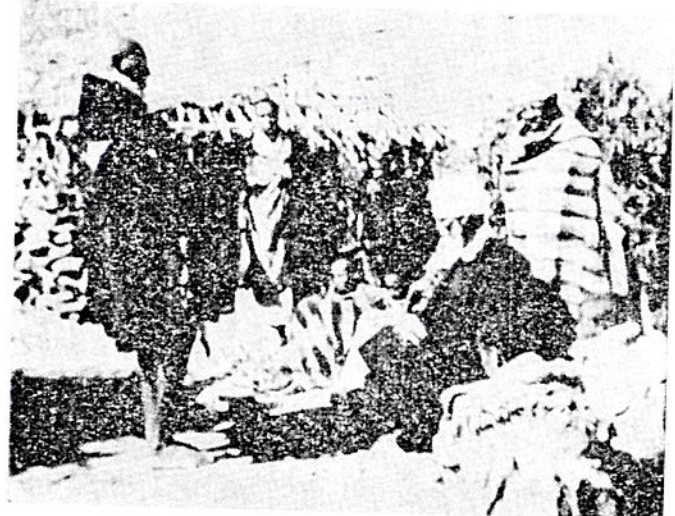
ተማሪውም በቀም ዜማ ትምህርት ቤት ሳለ የሚረጀው ዘመን ፲ ዓመት ይሆናል ፤ ከቀም ዜማ ቀጥሎ «አቋቋም» የተባለውን ማኅሌታዊ ዜማ ለመቀጠል በፈልግ ደግሞ ፬ ዓመት ይፈጅበታል ፤ ይህንንም ስንል ተማሪው በዜማ ትምህርት ቤት ብቻ ይህንን ያህል ዘመን መፍጀቱ ጸዋትወ ዜማን (የዜማ ዓይነቶችን) በቃሉ ለማጥናትና ችሎታውን በደምብ አስመስክሮ ለመመለስ ስለረለገ ነው ፤ ነገር ግን እነዚህን ዘመናት የሚያሳልፋቸው ግማሹን ወደ ቅኔ ትምህርት ቤት ከመሄዱ በፊት ሲሆን ግማሹን ደግሞ ከቅኔ ትምህርት ቤት ከተመለሰ በኋላ ነው ፤ ተማሪውም እስከ አሁን የተማራቸው የንባብና የዜማ መጽሐፎች ሁሉ የተጻፉት ያው በግዕዝ ቋንቋ በመሆኑና ትርጓሜያቸውንም ባለማወቅ ቅርታ አልተለየውም ፤ ስለዚህ በቀላሉ ጸመ ድን ብቻ ተምሮ ወደ ቅኔ ትምህርት ቤት ይዛወራል ።

፲፪ኛ ምዕራፍ ።

ተማሪው በቅኔ ትምህርት ቤት ።

አንድ ተማሪ በንባብና በዜማ ትምህርት ቤት ሳለ የመጸሕፍትን ምሥጢርና ትርጓሜ አይቶ አንዳይረዳ ከልክሎት ይኖር የነበረውን የድንቅርና መጋረጃ ቀዳዶ ለመጣል ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ያስብ ስለ ነበረ አሳቡ ሁሉ ተፈጽሞለት ወደ ቅኔ ትምህርት ቤት በመግባቱ እጅግ ደስ ይለዋል ።

የቅኔ ትምህርት እንደ ሂሳብ ትምህርት ያንጉል ትምህርት በመሆኑ ለጊዜው ቅኔውን ሲጀምር ዙሪያው ገደል ውስጡ ጨለማ ይሆንበታል ፤ ይሁን እንጂ በባልንጀሮቹ የቅርብ ረዳትነት እየተመራ አንዳንድ ግሥና ነባር ማጥናት ይጀምራል ፤ ቀጥሎም « ጉባኤ ቃና » የተባለችውን የቅኔ ትምህርት መግቢያ እያጋጠመ ወደ መሪቷታው ፊት ቀርቦ መናገር ይሞክራል ፤ ከዚህም አያይዞ ቀስ በቀስ ከጉባኤ ቃና እስከ መወደስ እያሰበ ቁጥሮ ለመናገር ይችላል ።

ተማሪው ቅኔ ይማራል ።

ከዚህ በኋላ አንዳንድ ክብረ በዓል በሆነበት ቀን በየቤተ ክርስቲያኑ እየሄደ ብዙ ሊቃውንት በተሰበሰቡበት «ይበል መልካም» እያሰኘ ዋዜማ ፤ ሥላሴና ዕጣነ ሞገር የተባሉትን ስምና ወርቅ ቅኔዎች (ታሪክና ምሳሌ) ይቀናል ፤ ወዲያውም በግዕዝ ቋንቋ የታጻፉትን መጻሕፍት በትርጓሜ አቅርቦና አጉልቶ በማሳየቱ በሊቃውንቱ ዘንድ የታወቀውን መጽሔት በገጸ ልቡናው ዘርግቶ ምሥጢራትን በተመለከተ ጊዜ አንዳንድ ጥበባት ባንጉሉ ውስጥ ሠልፍ ሠርተው ከድንቅርና ።

የቤተ ክርስቲያን መብራት የሊቃውንት መሰላል የሆነውን የቅኔ ትምህርት በጭር ጊዜ ውስጥ ለማወቅ የሚችለው ከላይ እንደተገለጸው በዚህ ትምህርት ቤት ላለ ያሳየው በነበረው ንቃቱና ትጋቱ ልክ ጠንክሮ ስለተማረ ነው ፤ ይልቁንም አንዳንድ ቀን በጠራው ሜዳ ላይ ተጋድሞ ቅኔ በሚቁጥርበት ጊዜ ምሥጢር ልብ ዕቃውን እየበዘበዘው በተመስጦ እንደተኛ የለበሰውን ደበሎ ከላይ ገፎ ቢወስዱበት የማይሰማበት ጊዜ አለ ፤ ለምሳሌ ያህል አንድ ቀን ተማሪው በደበሎው እንደተጠቀለለ በቀጥታ ሥር ተኝቶ ቅኔውን ሲያስብ ቀበሮዋ የወደቀ በግ መስሏት እሱን ለመያዝ ስታሸምቅ አስቀድሞ ከእንቅልፉ ስለነቃባት ቀበሮቱ ፈጥኖ ሸሸች፤ ተማሪውም ከቀበሮ አፍ ዳን ይባላል ።

ተማሪው በዛፍ ሥር ተኝቶ ቅኔ ሲቁጥር ቀበሮቱ የወደቀ በግ መስሏት ልትይዘው ስታሸምቅ እንደነቃባት ።

አንድ ተማሪ በቅኔ ትምህርት ቤት ከሁለት ዓመት የበለጠ ጊዜ አይፈጅበትም በዚህ አጭር ጊዜ ውስጥ የቅኔን ሞያ ከነ አገባቡ አጠናቅቆ ለማወቅ ይችላል ፤ ሰዋ ስው ማለት መሰላል ማለት ነው ፤ በመሰላል የታዩ ወደላይ ይወጣበታል ፤ የላይ ወደታች ይወርድበታል ፤ ተማሪውም በሰዋስው መሰላልነት በሕሊናው ወጥቶና ወርዶ የመጸሕፍትን ምሥጢር ከነትርጓሜያቸው ያውቅበታል ፤ ሁለተኛ በመጽሐፍት (በመስተዋት) ይመሰላል ፤ በመስተዋት መልካችንን ተመልክተን ነውረ ሥጋችንን እንደ ምናስወግድበት በመጽሐፍትም መሪነት የመጸሕፍትን ትርጓሜ አውቀን በሰው ዘንድ አሳፋሪ የሆነውን ድንቅርና እናጠፋበታለን ፤ (እናስወግድበታለን) ።

ስለዚህ ተማሪው ቅኔውን በደንብ ካወቀ በኋላ ተመልሶ ድን የተባለውን የዚህ ትምህርት ይቀጥላል ፤ ወይም ወደ መጽሐፍ www.ethiopianorthodox.org ይሄድ ፤ የክፍሉም በዚህ ሁኔታ ይገኛል ።

ከዚህ ቀጥለን ተማሪው በቅኔ ትምህርት ቤት ላለ ይጻፋቸው የነበሩት ቅኔዎች ከዚህ እንደሚከተሉት ያሉ መሆናቸውን ለምሳሌ ያህል እንገልጻለን ።

- ፩ ጉባዔ ቃና ።
ንዒ ንዒ ጉባዔ ቃና ድመት ፤
አምጣነ ተክሶወ ለከ ልበ ተማሪ ወተት ፤
ፍቺ ፤ ጉባዔ ቃና ድመት ሆይ! ነይ ነይ ፤ የተማሪ ልብ ወተት ፤ ፈስሶልሻልና ።
- ፪ አማርኛ ዘአምላኪያ (ከአቶ ይትባረክ ወ/ ሚካኤል)
የአማርኛ እናት ግዕዝ የምንመክብሽ እኛ ፤
ተወግተሽ አትቀሪም በእንግሊዘኛ መጋኛ ፤
ያድንሻልና ጠቅል በሊቃውንቶችሽ መጻኛ ።
- ፫ አማርኛ መወድስ (ከአለቃ ምሥራቅ)
ኃይለ ሥላሴ ኢዮቤድ መርሥዔ ትካዜ ፤
ኢትዮጵያ እምክ ነጭ እንጀራ ጋግራ ቢሰላ ፤
አይበቃቸውም ምንም ለአሽከሮችህ በኋላ ፤
ነጭ አይመክትምና ጧት ማታ ሲበላ ።
መምስጋድ ለአሕዛብ ፤ (ለሻንቅላ)
ቤተ ክርስቲያን ሰይፍክ የምትኖረው ተሥላ ፤
(ለ ዓ ለ ም)
አመ ቀርበሂ ተዘጋጅቶ ሰብአ ሮምያ ባቁላ ፤
መትረየስ ያንተ ተማሪ ጨረሰው እየቆላ ፤
ወበስብከትክ አምኑ ነገደ ሱማሌ ወጋላ ፤
ዘመነ መንግሥትህ እያስተማረ መንገድ ሰማይ ሰረገላ ።
- ፬ አማርኛ መወድስ ።
(ስለ ድል በዓል መታሰቢያ ከደራሲው የተሰጠ)
ስለ ነፃነቱ ብሎ በግፍ የሞተው ፤
በቀራንዮ ማይጨው አርበኛው ፋሲልያሱ ፤
ሕይወቱን ከሥጋው ለያት በገዛ መንፈሱ ።
የቁሣር ሰዎች ዓማኔያን ፤
ቀላቅለው ግተውታልና ሐሞቱን ከርሳሱ ፤
በርበኛውም ደም የነፃችሁ ፤
መከራውንና ሞቱን እያሰባችሁ አልቅሱ ፤
(ለ ዓ ለ ም) ።
አዲናንሂ ወኢያቡስቱ አርበኞቻችን ሲነሡ ፤
መሆኑ ለሌሎችም የጦር ሚዳ ጨክነው ሄዱ ሲገዛግሱ ፤
ኃይለ ሥላሴ ጻዊት የተመኘውን ሊደርሱ ፤

በጠላት ጊዜ ከአለቃ ወርቃገኘሁ ተክሌ የተደረሱ መወደሶች ፤

ጩ ሀ| ሀገረ ምኒልክ እናት ሁሉን አሳዳጊ
 ይህን ጭቱን ዓመት ታማ ነበረ በጠና ፤
 ከግር እስከ ራሷ ድረስ አንድ አካሏ ሳይቀር ለዝና ፤
 ያዩአትም ሁሉ ብለው ነበር ፤
 መነሣት አትችልም ፤ ይች እንግዲህ ድና ፤ ኃይለ ሥላሴ የሁሉ ጤና ፤
 አዳናት እንጅ በውነት የእንግሊዝን ሐኪም ጠራና ፤

ለ ዓለም ።

ሐኪምነትም ምን ቸግሮት ፤ ለራስ አበበ ጉበና ፤
 ዓይኑ ለጠፋ አገር መሪ ሆኖ የጎበጠውን ግዛት ሲያቀና ፤
 እርሱ እየመራቸው ሲዘልቅ ያምስት ዓመቱን ጉዳና ፤
 ተቈርጠው የቀሩ ብዙ ናቸው ራሳቸውን አልቻሉምና ።

ለ| ኃይለ ሥላሴ ወተት ልጆች አሳዳጊ ፤
 ለልጆችን ሁሉ በጀው ወተት ወተት ሲል እንዳያደር ፤
 ይለዋልና በጣም እኔ እሻልሃለሁ ተማር ፤
 ያለርሱስ ከወዴት አለ ፤ የናት ጡት አስጥሎ የማያሰኝ ቅር ፤
 ሁልጊዜም እርሱ ነውና ፤

ኃይለ ሥላሴ ወተት የልጆችን መልክ የሚያሳምር ፤

ለ ዓለም ።

ዳግመኛም ይቻለዋል ሽማግሌችን መጠር ፤
 ቻያችን እርሱ ነውና ወዲያ ወዲህ ሲሉት አይመረር ፤
 ለሽማግሌም ለጣን ፤ መድኃኒት ሆኖ ሲኖር ፤
 ምን ያህል ይሆን ከኛ ወገን ለርሱ የምንከፍለው ያዘን ብድር ።

ሐ| እንጀራ ንጉሥ የሁሉ መዳኛ ፤
 አልተገኘምሳ ሰዎች ምንም ብንጥር ጧትና ማታ ፤
 ቀድሞ በጊዜው ተበልቶ ተነሥቷልና ገበታ ፤
 ዳግመኛም መቅረቡን ብናደርግ አለኝታ ፤ ይህ ቃለ ጨዋታ ፤
 እኔ የምሞት አሁን ፤ እህል የሚደርስ በፍልሰታ ፤

ለ ዓለም ።

ምውትሂ አገራችን ጥቂት ቀርቶታል ሊፈታ ፤
 ገንዘቡን እያከፈለ ወዲህ ለባንዳ ወዲያ ለሽፍታ ፤
 ከልባችንም አዝንን ቶሎ እንዳናገኝ ይቅርታ ፤
 እንኳን ለንጉሥ ለምድሩ ገዢ አልተገዛንም ለሰማይ ጌታ ።

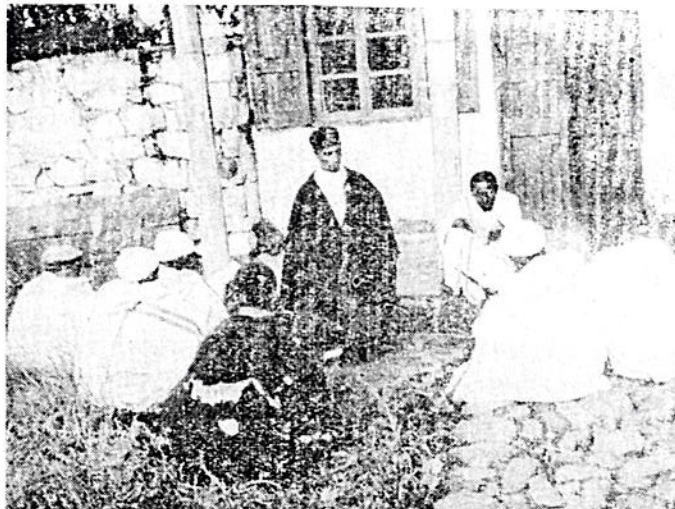
፲፫ኛ ምዕራፍ ።

ተማሪው በመጸሕፍት ትምህርት ቤት ።

አንድ ተማሪ ከቅኔ ትምህርት ቤት ወጥቶ የሚገኘውን የቆሎ ተማሪ ማህበረ ተማሪዎች ለገበ በሰዶሚው የበሰለ በኔ እየመጣው ይገባል ።

በዚህም ላይ ግዕዝ ጠንቅቆ ያወቀ መሆን ይገባዋል ፤ ምክንያቱም ተማሪው የንባብና የዳዌት ትምህርቱን ከጨረሰ በኋላ የግዕዝ ቋንቋ ሳያውቅ ከዚህም ሆነ ከመጽሐፍ ትምህርት ቤት ገብቼ እቀጥላለሁ ማለት ደረቁን እንጀራ በውኃ እየፈተፈቱ እንደ መመገብ የሚያስቁጥር ነው ፤ ግዕዝ የተባለውን ቋንቋ በፊት አውቆ ሌላውን ትምህርት መቀጠል ግን ነጭ እንጀራን በዶሮ መረቅ እየፈተፈቱ እንደመብላት ያህል ይቈጠራል ፤ ለዚህም ጉዳይ ማስረጃ ቢፈለግለት የግዕዝን ቋንቋ ጣዕምና ጥቅም የቀመሱ ሁሉ ምስክሮች ናቸው ፤

ይልቁንም ግዕዝ የአግርኛ ቋንቋችን እናት እንደመሆኑ መጠን መንፈሳዊም ሆነ ሥጋዊ ጭውውት (ንግግር) በምናደርግበት ጊዜ ወንድና ሴቱን ፤ አንድና ብዙውን ፤ ሩቅና ቅርቡን እያስለየ አማርኛችንን የሚያበልጽግልን ግዕዝ የተባለው ትምህርት ነው ፤ ስለዚህ በተለይ የመጽሐፍ ትርጓሜን ትምህርት ለማጥናት የሚፈልግ ተማሪ አስቀድሞ ግዕዝን ማወቅ ያስፈልገዋል ፤ ይኸውም ሆኖ ሐዲስና ብሉይን ብቻ ለማወቅ በጥቂቱ ፲፫ ዓመት ይፈጅብታል ፤ እንደዚሁም መጻሕፍተ ሊቃውንትንና መጻሕፍተ መነኮሳትን ለማጥናት ደግሞ ፰ ዓመት ይወስድበታል። ምክንያቱም የመጽሐፍ ትርጓሜ ከነሐተታው እጅግ ብዙና አድካሚ በመሆኑ ነው ።

ተማሪዎች የመጽሐፍ ትርጓሜን ትምህርት ያጠናሉ ።

ትምህርቱም ከዚህም ከቅኔ ትምህርት ይልቅ ልብን በጣም ይፈትጋል ፤ ተማሪውንም በዕውቀት ያፋፋዋል ፤ የምሥጢራት መደብር ያደርገዋል ፤ የመጽሐፍ ትርጓሜንም በመሆኑ ተማሪው ግዕዙን ሲያነብ መምህሩ ሦስት

ረውን ሁሉ በልቡ እያሰላሰለ በብዙ ድካም ያጠናዋል ፤ በኋላም «በቃል ያለ ደረሰል በመጽሐፍ ያለ ይወረሳል» እንደሚባለው የደከመበት ትምህርት እንዳይጠፋው በጽሑፍ ላይ አስፍሮ ይይዘዋል ።

በጥንት ዘመን የመጻሕፍት መምህራን በመንፈሳዊው ምግብ (ትምህርት) ላይ ሥጋዊውን ምግብ ደርበው ተማሪዎቻቸውን እየመገቡ ያስተምሩ እንደነበሩ በርግጥ ይነገራል ፤ ዛሬም ቢሆን ያኑ ከአባቶቻቸው ሲያያዝ የመጣውን መንፈሳዊ ዕድር በማስታወስ የተገኘውን ጥቅም ከተማሪዎቻቸው ጋር እየተከፈሉ የሚያስተምሩ አንዳንድ መንፈሳውያን መምህራን አልፈው አልፈው አይታዩም ፤

ከጥንት መምህራን ፤ አለቃ ዘዮሐንስ የተባሉት ሊቅ በጣም ሀብታምና ለጋሥ ነበሩ ፤ የሚኖሩትም በጎንደር ውስጥ ጠዳ በምትባል ገጠር ነው ፤ እርሳቸውም ሲያስተምሩ ውለው በራትና በምሳ ጊዜ በተማሪዎቻቸው መካከል እየተገኙ ልጆቹ ብሉ ፤ ጠጡ በማለት ከማስደሰታቸው ጋር እስከ ዕድሜ ልክቸው «በቀራሽ እንጀራ ከውሻ ጋር ታግሎ መኖርን ያህል ታላቅ ዕዳ» ከተማሪዎቻቸው መዝገብ ላይ ፍቀውላቸው ይኖሩ ነበር ይባላል ።

ተማሪውም ከመጽሐፍ ትርጓሜ ቀጥሎ አቡ — ሻህር (ባሕረ አሳብ) ና አክሲ ማርስ የተባሉትን የቀጥርና የሥነ ፍጥረት ትምህርት ያጠናል ፤ ይኸውም በዘመን አቋጣጠር የዐሐይን ፤ የጨረቃንና የከዋክብትን ሁኔታ ፤ በሥነ ፍጥረት የሰውንና የመላእክትን ተፈጥሮ የሚገልጽ እንደ ሳይንስና እንደ ማሳካትክስ (አስትሮኖሚ) ያለ ከፍተኛ ትምህርት ነው ፤ ይህም ትምህርት የተጀመረው በድሜጥርስ ዘመን ነው ይባላል ፤ በኋላም አቡሻህር የተባለው ፈላስፋ አምልቶና አስፍቶ ጽፎታል ፤ በዓረብኛ አቡ ማለት አባት ፤ ሻህር ማለት ምስጋና (ስብሐት) ማለት ነው ፤ በንድነት አቡሻህር ማለት አባ ስብሐት ማለት ነው ፤ ይህ ሊቅ ሰዓትን በሶለት ፤ ዕለትን በወራት ፤ ወራትን በዓመት አጠቃሎ የቀመረ ነው ይባላል ።

ይህን ትምህርት አንዳንድ ሊቃውንት ቢማሩት እንጅ ሁሉ አይማረውም ፤ ስለዚህ ተማሪው ቢፈልግ ይማረዋል ፤ በይፋ ግን የመጽሐፍ ትርጓሜን ትምህርት ከጠና በኋላ ደረጃው የሚፈቅድለትንና የሚስማማውን ሥራ ይዞ ውድ አገሩንና እናት ቤተ ክርስቲያኑን በቅንነት እያገለገለ ይቀመጣል ።

ይኸውም በዘመናዊው የትምህርት ደረጃ «የንብርስቲ» ማለት ነው ።

፲፬ኛ ምዕራፍ ።

የጥንቱ ትምህርት ቤት ደረጃዎች ።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የትምህርት ደረጃዎች መጀመሪያ በ፱ት ታላላቅ ክፍሎች ይመደባሉ ።

ሀ| ከፊደል እስከ ዳዊት መድገም ፤

ለ| ጸዋት ዘመን ፤ (ከጸመ ድን እስከ

ሐ| ቅኔ እስከ አገባቡ ፤

መ| ትርጓሜ መጻሕፍትና (ባሕረ ሃሳብ)

፪ኛ| እንደ ገና እነዚህ እያንዳንዳቸው ከቅኔ በስተቀር ሦስቱ ባራት ጥና ጥና ክፍሎች ይከፈላሉ ።

ሀ| ፊደል በቀጥር ፤ ለ| ውርድ ንባብ ፤ ሐ| ንባብ ፤ መ| ዳዊት መድገም ።

ሀ| ጸመ ድንና ምዕራፍ ፤ ለ| ድን ሐ| ገገማሬ መዋሥዕትና ቅዳሴ ፤ መ| አቋቋም ።

ሀ| የቅኔ ሰምና ወርቅ ፤ ለ| አገባቡ ።

ሀ| ብሉይ ፤ ለ| ሐዲስ ፤ ሐ| መጻሕፍተ ሊቃውንትና የቀጥር መጽሐፍ ፤ መ| መጻሕፍተ መነኩሳት እነዚህ ናቸው ።

በዚህ ዓይነት አመዳደብ የትምህርት ደረጃዎን መደብ እያስተማረች ያስገኘችውና የምታስገኛቸው ሊቃውንት በዘመናቸው የመናፍቃን መደብ ፤ የሃይማኖት ማደብ እንደ ነበሩ ፤ ዛሬ ይኸ ዘመን ያለው አረጋግጦ ታሪካችን እውነቱን እውነት ሐሰቱን ሐሰት በማለት እያበጠረ የራቀውን በጽሑፍ አውርሶናል ፤ የቀረበውንም በእፍ ይነግረናል ።

ጥንታዊት የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የመደበኛቸው የትምህርት ደረጃዎች ዓለም ዛሬ በዲሱ እርምጃ የሚጓዝባቸውን ፱ቱን የዘመናዊ ትምህርት ደረጃዎች ይመሰሉ ፤ እነዚህም ኤሌምንታሪ ፤ ስኮሎሪ ፤ ኩሌጅ ፤ የንብርስቲ ናቸው ፤ ባገራችንም ንባብ ፤ ዘመን ፤ ቅኔ ፤ ትርጓሜ መጻሕፍት ይባላሉ ፤ ጥንታዊው ተማሪ ከፊደል ጀምሮ እስከ ትርጓሜ መጻሕፍት ያለው ትምህርት ፱፻ ዓመት ከመንፈቅ ይፈጅብታል ብንል አንባቢውን ወጣት ይገርመው ይሆናል ፤ ነገር ግን መገረም ሊኖርበት አይገባም ፤ ምክንያቱም ከእነዚህ ከ፱፻ቱ ዓመታት ላይ አንድ አራተኛውን (ናቡን) ዘመን በበሽታና በችግር ወይም ቤተ ክርስቲያን በማገልገል ስለሚያሳልፈው ነው ፤ ከዚህም ሌላ በመምህራኑ በኩል እንደዛሬው የማስተማር ዘዴ በሰፊው አልተለመደም ነበር ፤ ምናልባት ከዚህም የበለጠ ዘመን የሚፈጅበት ሆኖ ቢገኝ ሊቃውንትንና መምህራንን ይቅርታ አጠይቃለሁ ።

የድሮ ተማሪ እንደዛሬ ዘመኑ ተማሪ የሞቀ የደመቀ ለብሶ የላመ የጣፈጠ ጎርቦ ፤ በተሰናዳ ኩርሲ ላይ ተገኝልክ የሚማር ቢሆን ኖሮ ፱፻ ዓመት ከመንፈቅ የፈጀበትን ትምህርት በጅፃና በጅጅት ዓመት ጨርሶ ለከፍተኛው ማዕረግ ተገዢ ሆኖ በተገኘ ነበር ፤ ነገር ግን ተማሪው በትምህርት ቤት ሳለ የሚገጥሙትን የትምህርት ዕንቅፋቶች ማለት በሽታና ልዩ ልዩ ችግር በሙሉ በ፫ኛው ምዕራፍ የተሰጠውን መግለጫ መመልከት ባቂ ስለሆነ ከዚህ ደግሞ መዘርዘር አላስፈለገም ፤ ይህን እንጅ ከዚህ በላይ የተዘረዘሩትን የትምህርት ደረጃዎች ጨርሶ አንድ ጊዜ በሁሉም የምስክር ወረቀት የተቀበለ ከመቶ አንድ ቢገኝ ነው ፤ ለምሳሌ አንድ ተማሪ በየንብርስቲ ትምህርት ቤት ሜዲካል ፤ ሳይንስ ፤ ኢኮኖሚ ፤ ሲቪል አድሚኒስትሬሽን ፤ ሕግ ፤ ኤ.ዲ.ኤችን ይማራል ፤ በመውረሻ አንድ ዲግሪ (የምስክር ወረቀት) ይቀበላል እንጅ በሁሉም ሌሎች ላይ ሊቀጠሉባቸው አይችሉም ።

ሉም የምስክር ወረቀት ሊቀበል ይችላል ፤ ይህም መልካም ዕድል የገጠማቸው አንዳንድ ሰዎች አይታሉም ፤ ባገራችን በኢትዮጵያ በፀብ ጉባዔ ማለት በብሉይ፣ በሐዲስ ፣ በሊቅ ፣ በመጽሐፈ መነከሳት የተመሰከረላቸው ሊቃውንትና መምህራን ለማ ስረጃ ያህል ከብዙዎቹ ጥቂቶቹ ከዚህ የሚከተሉት ናቸው ።

- ፩ኛ| መምህር ጽላሎ ወልደ ማርያም ፮ኛ| መምህር ፊላታዎስ
- ፪ኛ| መምህር ሰው አገኘሁ ፤ ፯ኛ| አለቃ ኅሩይ
- ፫ኛ| መምህር ገብረ መድሃኑ ፰ኛ| መምህር ፀበሉ
- ፬ኛ| መምህር አካለ ወልድ ፱ኛ| መ| ዕንግዳ ወ| ማርያም
- ፭ኛ| አለቃ ገብረ ኤልያስ ፲ኛ| አራት ዓይና ጎሹ እነ

ዚህንና እነዚህን የመሳሰሉት ናቸው ፤ አራት ዓይና ጎሹ መባላቸው አራቱን ጉባዔ አጠቃልለው ከማወቃቸውም በላይ ምሥጢር ተመራማሪ ፣ ኃይለ ቃሉን አነጻጸሪ ብልህና አስተዋይ ሊቅ ስለ ነበሩ ነው እየተባለ ይነገራል ።

ከጥንት ሊቃውንት አንዱ መጻሕፍትን ይመረምራል ።

በአንደኛው ተራ ቅዱሳን ላይ ስማቸው የተመለከተው ታላቁ ሊቅ መምህር ጽላሎ ወልደ ማርያም ያራቱ ጉባኤ መምህር ከመሆናቸውም በላይ በተጨማሪ ዜማና ቅኔ ያስተምሩ ነበር ፤ ይኸንን ያህል ብዙ ዓይነት ትምህርት ሲያስተምሩ ቀኑ የማይበቃቸው ቢሆን ለያንዳንዱ ጉባኤ (ትምህርት) ሌሊትና መዓልቱን በሰዓት አከፋፍለው ታልል ፤ ከቀኑ ፩ ሰዓት እስከ ፪ ሰዓት ብሎ ያትን ፤ ከ፫ ሰዓት እስከ ፮ ሰዓት ሐዲሳ ትን ይነግራሉ ፤ ከ፯ ሰዓት እስከ ፰ ሰዓት ዕረፍት ለሚገኙት ሰዎች ለማሳተፍ ለማድረግ ያህል ከብዙዎቹ ጥቂቶቹ ከዚህ የሚከተሉት ናቸው ።

ያስተምራሉ ፤ ከዚህ በኋላ እስከ ምሽቱ ፩ ሰዓት ድረስ ጸሎት ይደረጋል ፤ ከምሽቱ ፩ ሰዓት ጀምረው እስከ ፮ ሰዓት ቅኔ መዝረፍና ተማሪዎችን ማስነገር ከሌሊቱ ፭ ሰዓት እስከ ፱ ሰዓት ዕረፍት ይደረግና በ፱ ሰዓት ተነሥተው እስከ ንጋቱ ፩ ሰዓት ድረስ ዜማ ያስተምሩ ነበር ። ከቀኑ ፪ ሰዓትና ከሌሊቱ ፫ ሰዓት ዕረፍት መደረጉም ለተማሪዎቻቸው ሲሉ ነው እንጂ እርሳቸው ለምሳሌ ለራት ጊዜ ካልሆነ በስተቀር አፋቸው ከጸሎት ፣ እግራቸው ከቁመት በፍጹም ተለይቶ አያውቅም ነበር ይባላል ።

በዘመናችንም አለቃ ዓየለ የብሉይ የሐዲስ የሊቅና የአቡሻሀር መምህር ናቸው ። እርሳቸውም ፍቅረ ንዋይ የሌለባቸው ከንቱ ውዳሴ የማይጠልፋቸው ለጋሥና ትሑት ሰው ናቸው ። አለቃ ዓየለ አዲስ አበባ ከተማ በነበሩበት ጊዜ የሚያስተምሯቸው መምህራንና ተማሪዎች የሚገኙት በገነቱ ልዑል ቬት መ/ ቅዱስ ማርቆስ ቬት ክርስቲያን ፤ በመንበረ ፀባዖት ቅድስት ሥላሴ ገዳምና በዳግማዊ ምኒልክ መታሰቢያ ቬት ስለነበሩ ራሳቸው በያሉበት እየተዘዋወሩ እንደየመፍቅዳቸው ብሉይ ለሚፈልግ ብሉይ ሐዲስ ለሚፈልግ ሐዲስ ፤ ሊቅ ለሚፈልግ ሊቅ ያስተምሩ ነበር ፤ ዘሮ ማስተማር ምንም እንኳ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የታዘዘ መሆኑ ቢታወቅ ለአለቃ ዓየለ ልዩ ስጦታቸው ነው ፤ እኝህ መምህር የወር ቀለባቸውን ተቀብለው ለተማሪዎቻቸው ለተገኙት ሁሉ አከፋፍለው ባዶ እጃቸውን ወደ ሌታቸው ይገባሉ ።

ዛሬም በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት መልካም ፈቃድ የሊቃውንት መዲና በሆነችው በጎንደር ከተማ ግምጃ ቬት ማርያም ጉባኤ ዘርግተው ፤ ደቀ መዝሙር አብዝተው ያስተምራሉ ፤ አለቃ ዓየለ በስውነት የረቀቁ በትምህርት የዘለቁ ናቸው ። ሊቁ አለቃ አየለ እንደ ንብ አውራ በድምፅ እየፈለፈሉ የሚያወጧቸው ደቀ መዝሙርት እጅግ ብዙ ናቸው ።

ጥንታዊው ተማሪ ከዚህ በላይ እንደተገለጸው በላይ መጻሕፍት (የመጽሐፍ ቀበኛ) ከመሆኑ የተነሳ ፍቅርና ትሕትና ማስተዋልና ትዕግሥት ገንዘቦቹ ናቸው ።

፲፮ኛ ምዕራፍ ።

የተማሪው ሁኔታና ጠባይ በዝርዝር ።

አንድ ተማሪ ወደ ትምህርት ሴት ከገባበት ቀን ጀምሮ እያደር ቀስ በቀስ ዕውቀቱንና ጠባዩን እያሻሻለ ይሏል ፤ የሕፃናት ከፈን የነበረችውን ድንቅርና ይቀድዳል ፤ ሁል ጊዜ አዲስ የሆነችውን ማስተዋል ይጎናጸፋል ፤

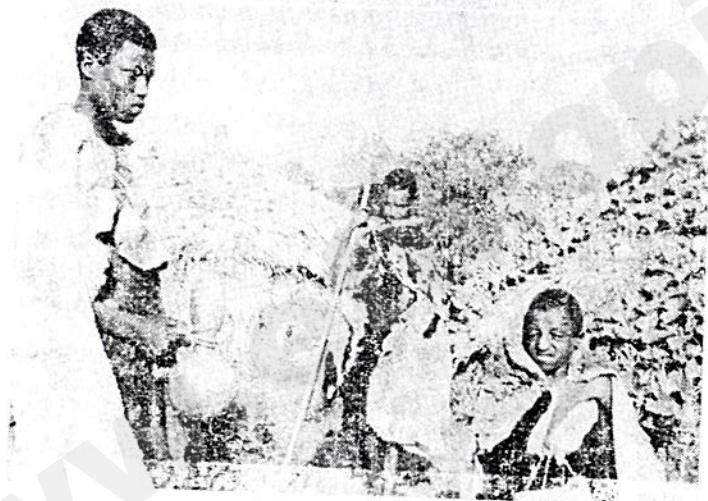
"አቤቱ ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ ፤ የቀናውንም መንፈስ በውስጤ አሳድር ፤ ከእናቱ ማሕፀን ጀምረህ አምላኬ አንተ ነህና " እያለ ጧትና ማታ በጸሎት የሚገነባ ዘው አምላክ በረድኤት ቀርቦ ቅዱስ መንፈሱን በውስጡ ይቆስቆስበታል ፤ በዚህ ዘው የተማሪው በባሕር ስለተያየትና በመንፈሳዊ ቅናት ይቃጠላል ፤ ጥሬ ሥጋው በአአምር ይሰበላል ።

ተማሪው በትምህርት ቤት ገብቶ ያረፈው የጠባይና የዕውቀት መሻሻል ወደ ፊት መልካም ሰው የሚባልበትን ሙሉ ግብረ ገብነት ያስከትላል። ግብረ ገብነት ጥንታዊው የቆሎ ተማሪ ።

ሀ| ፍቅርና ትሕትና፤ የማያውቀው ዕንግዳ ተማሪ ከሩቅ አገር በመጣ ጊዜ "አያ እንሌ" እንደምን ሰንብተሃል ብሎ አንገቱን እቅፍ አድርጎ ከሳመው በኋላ የተሸከመውን ትብትብ ተቀብሎ በቤቱ ማስተናገድ ነው።

ለ| ታዛዥነቱና ታማኝነቱ በመሪነታቸው በኩል ነው፤ መሪነታቸው የሚያገዛውን ሁሉ በትክክል ከመፈጸሙም በላይ ተማሪ ላስተማሪው ሊያደርግለት የሚገባውን ሁሉ አስቦ መሥራት የግል ተግባሩ ስለሆነ እግሩን "አጥቦ መጽሐፉን አንግቦ" ያከብረዋል (ያገለግላቸዋል)።

ክብረ በዓልም በሆነ ጊዜ መሪነታቸው ቤተ ክርስቲያን ለማገልገል ከንዱ ደብር ወደ አንዱ ደብር ሲዘዋወር ተማሪውም ጸናጽልና መቋሚያውን ተሸክሞ በመከተል ፍጹም ታዛዥነቱን ከታማኝነት ጋር ይገልጻል፤ ከዚህም ሌላ በትምህርት ቤት የሚገኙትን ዓይነ ስውዮችና ደካሞች ተማሪዎች እንጂ አይሉም፤ በመመገብ እግራቸውን በማጠብ ጠቅላላውን ለችግራቸው ሁሉ በማሰብ የሚፈጽሙ መንፈሳዊ አገልግሎትና የሚያሳዩው መልካም አርአያ ከቀረባቸውና ከመሥዋዕት፤ የተሻለ ነው።

ተማሪው ውኃ ቀድቶ ጥሬ ቆልቶ ደካሞችን ይረዳል።

ተማሪውም ከግብረ ገብነቱ የተነሣ ሰውን ቀና ብሎ ለማየት አይደፍርም፤ "ሲጠሩት አቤት ሲልኩት ወዴት" የሚል ቅን ታዛዥ ሰው ይሆናል፤ ይልቁንም በትምህርት ቤት በሚኖርበት ጊዜ ከባልንጀሮቹ ጋር ያለው ልዩ ፍቅርና ትሕትና የሚለወጥ አይደለም፤ ከፍቅራቸውም ጽናት የሚገኝ ሰው ነው።

ስም ለውጠው "ጓዴ ክንዴ" በሚል ስም እርስ በርሳቸው ይወያዩማሉ፤ አንደኛው ወደ መንደር ሄዶ ቀራራሽ እንጂ ለምኖ እስኪመለስ ድረስ ሁለተኛው ደግሞ ውሀ ቀድቶ ጥሬ ቆልቶ ይቆየዋል።

ባልንጀራውም ከልመና በተመለሰ ጊዜ አከፋዳውን ከትከሻው ላይ አውርዶ ከሳረፈለት በኋላ በጉልበቱ ተንበርክኮ እግሩን ያጥባቃል፤ በዚህ ላይ ማናቸውም ጉዳይ "የኔ ቀርቶብኝ ያንተ ይደረግልህ" ይባላሉ፤ አንዱ ቢታመም ይኛው እጅግተጨንቆ ያስታምመዋል፤ ቢሞትም ጓዴ ጓዴ ብሎ እያለቀሰ ይቀብረዋል፤ ከዕለት እስከ ግድት ጓደኞቹን እየሰበሰቡ ዳዊት ያስደግምለታል፤ እንዲህ ሞትና መቃብር በጭንቅ እስኪለያቸው ድረስ ጽኑ በሆነው በፍቅር ሰንሰለት ተማስረው ይኖሩ ነበር።

በጥንቱ ትምህርት ቤታችን በነበሩት ተማሪዎች መካከል የነበረው የጋራ ፍቅርና መተዛዘን ምኑ ተዘርዝሮ! ምኑ ተነግሮ! ከዚህም በበለጠ ሐተታ ቢነገር ለአድማጮች የሕልም እንጀራ ይሆንባቸዋል እንጂ አይጠገብም።

አንባቢ ሆይ ከዚህ በላይ እንደተመለከተው በጥንቱ ትምህርት ቤት በተማሪዎች መካከል የነበረውን ጭፋቀር፤ መከባበርና መተዛዘን ዛሬስ ለመፈጸም ብንጣጣር ምን ያዳግተናል? አያዳግተንምና እንሞክር።

፲፯ኛ ምዕራፍ ።

ተማሪው በቤተ ክርስቲያን ።

አንድ ተማሪ በትምህርት ቤት ሳለ ከስሎና ጠቀሮ ያተረፈውን ትሕትናና ግብረ ገብነት ተጎናጽፎ ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን በብዙ ዓይነት ድካም ያገለግላታል።

ወርኃ ጸም (የጸም ወራት) በሆነ ጊዜ ከመሪነታቸው ጋር በወጣት ተነሥቶ እስከ ፮ ሰዓት ስብሐተ ነግሀ ቆሞ ይውላል፤ እንደዚሁም ክብረ በዓል በሆነ ጊዜ ጸና ጽልና መቋሚያ በማቀበል፤ ከበሮ በመምታት፤ ታናሽም ሆነ ታላቅ ለአገልግሎት ወደ ቤተ ክርስቲያን የመጡትን ሁሉ በአክብሮት እየተቀበለ በማስተናገድ እርሱ ዝቅተኛውን ቦታ ይዞ ከፍተኛውን ለነሱ መልቀቅ፤ ቅዳሴ ቢታገውል ሞልቶ፤ ቅኔውን ተመርቶ፤ ከዚህም ሌላ በልዩ ልዩ አገልግሎት በወርቅ እንደተገዛ ሎሌ ተሞርዶ ያገለግላታል፤ ይህ ሁሉ ሲሆን ለተማሪው የድካም ዋጋ ማለት ደሞዝ የለውም ምናልባት አንዳንድ ቀን በደጅ ሰላም የነፍስ ይማር (ገነክር) ቢኖር አንድ እንጀራ ጽዋ ጠላ ያገኝ ይሆናል፤ ቢሆንም ያገልግሎቱ ዋጋ የዕለት ጥቅምን ብቻ በመሻት የተወሰነ አይደለም፤ ነገር ግን በጥበብና በዕውቀት ደርጅቶ ብሔረ አግዛዚት የተባለችውን አገሩንና ቤተ ክርስቲያኑን ለማገልገል ስለሆነ አሳቦ ሁሉ በአርቶ ተመልካችነትና በጠንካራ መንፈስ ላይ የተመሠረተ ነው።

በዚህ በተቀደሰው አገልግሎቱ ውስጥ ሳለ እግዚአብሔርን ፈሪ፤ ቤተ ክርስቲያንን አጠናቆ፤ ሰውን ሁሉ አክባሪ ከመሆኑ የተነሣ የዚያች አገር ቁሶች እጅግ ስለሚገኙት ሰው ነው።

ወዲያ ፣ የኔን ልጅ በሕግ አጋብቼ ለንብረቴ ሁሉ ወራሽ ቆራሽ አደርገሃለሁ ። በመባባል እርስ በራሳቸው ይሻሙበታል ፤ እርሱ ግን ምኞታቸው ሁሉ በእግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነ ለመረዳት ዘወትር ወደ ቤተ ክርስቲያን በመሄድ አጥብቆ እያዘነና እያለቀሰ ውዳሴ ማርያም ይደግማል ፤ ፈጣሪውን ይለምናል እንጂ ፈጥኖ በጋብቻ አይመመድም ፤ በሕልምም ሆነ በገሃድ ከእግዚአብሔር ምልክት እስኪያገኝ ድረስ በአገልግሎቱ ላይ ሁኖ ፍጻሜውን በትዕግሥት ይጠበቃል ፤ ከጊዜ ብዛት እግዚአብሔር ልመናውን ሰምቶ ፤ ትዕግሥቱን ተመልክቶ የጋብቻውን ምልክት በራዕይ ይገልጽለታል ፤ ከዚህ በኋላ በዚያች አገር የአንዱን ቄስ ልጅ በተክሊል አግብቶ ቤተ ክርስቲያኑን እያገለገለ በደስታ ይቀመጣል ፤ በይፈቅድለት ግን በድንገልና ሆኖ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት በተባሕትዎ መላ ዘመኑን ይፈጽማል ፤ ወይም በምናኔ ወደ ገዳም ይሄዳል ።

አንባቢ ሆይ በማናቸውም ቦታ ሆነን እግዚአብሔርን ብንለምነው ጸሎታችንን እንደሚቀበለን የታመነ ነው ፤ ይሁን እንጂ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን የጸሎታችን ዐውድማ ፤ ያንድነታችን ትርክማ (ድንኳን) በመሆኗ ወደ እግዚአብሔር የምናቀርበውን ጸሎትና ምስጋና በቤተ ክርስቲያን ማድረግ ይገባል ፤ በተለይ የጧትና የማታ ጸሎት በቤተ ክርስቲያን እንዲሆን ታዘዟል ።

፲፮ኛ ምዕራፍ ።

ጥንታዊው ተማሪና የሰላምታው አሰጣጥ ።

“ጥንታዊው ተማሪ እንዴት አደርኸው ወይም እንዴት ዋልኸው በማለት ሰዎች ሁሉ ላቀ ረቡለት ሰላምታ ከትሕትናውና ከዓይን አፋርነቱ የተነሣ ቀና ብሎ ሳይመለከት ራሱን

ተማሪው ገብ ብሎ ጫማ ይሰማል

ከዚህም ሌላ ሰዎቹ በማዕረግና በዕድሜ የሚበልጡት እንደሆኑ ገብ ብሎ ጫማዋውን በመሳም ከወርቅና ከዕንቁ የከበረች ግብረ ገብነቱን በግልጽ ያበረክታል እነሱም አገጩን በመያዝ ከጫማቸው ላይ አንሥተው አጸፋቸውን በፈገግታ ይስሙታል ።

ባሁኑ ጊዜ ግን ጧትም ሆነ ማታ በተገናኘንበት ጊዜ ከባድ በተወረሱ ቋንቋዎችና በተወሰዱ ባህሎች “ጉድ ሞርኒንግ, (good morning) “ጉድ ናይት good night)ትርጓሜውም “ጥሩ ጧት ፤ መልካም ምሽት” በመባባል የእግዚአብሔርን እራትና ምሳውን (ምስጋናውን) ከልክለን ጦሙን ማሳደር ጀምረናል ።

ይህ መሆን የለበትም ፤ በዝናም አብቅሎ በፀሐይ አብስሎ የሚመግበንን አምላክ በየለቱና በየሰዓቱ በጸሎት ስሙን ቀድሶን ክብሩን እንድንወርስ በመጽሐፍ ቅዱስ ታዘዘን ነበር ፤ ነገር ግን ይህ ትእዛዝ በኛ ዘንድ ሊፈጸም ባለመቻሉ እግዚአብሔርን ማሳዘናችን አልቀረም ፤ ይህም እንኳ በይሆን ጧትም ሆነ ማታ በተገናኘንበት ሰዓት እርስ በራሳችን በምናደርገው የሰላምታ ለውጥ “እግዚአብሔር ይመስገን, የሚለውን አጸፋ ብንለዋወጥ እንደ ጸሎት ከመቁጠሩም በላይ የእግዚአብሔር ተገዥዎች መሆናችንን የምንገልጽበት ክርስቲያናዊ ባህላችን ነው ።

ስለዚህ እኛ ጸሎታዊ ሰላምታችንን ችላ እንበል ፤ ጎርፍ አመጣቹን አንቀበል ፤ “ነጭ በልቶ ነጭ የሚከሰው ውሀ ጠዋቶ ጠጅ የሚያገሳ, የለምና ኢትዮጵያዊው ሁሉ ኢትዮጵያዊ ልማዱን አይርሳ ።

አንድ ሰው ከሌላው ጋር በተገናኘ ቀጥሮ “እንዴት ዋልህ እንዴት አደርህ ሲለው “እግዚአብሔር ይመስገን ደሀና ነኝ, ብሎ መልስ እንዲሰጥ ያስተማረ (የፈለሰፈ) ሊቅ ከቅዱሳን አንዳንድ ሆኖ መታሰቢያ ሊቆምለት በተገባው ነበር ፤ ነገር ግን ዝክሩ ስም አጠራሩ ከወዴት ታውቆ !!!

፲፯ኛ ምዕራፍ ፤

ተማሪው በትምህርት ቤት ዕንግዳ ሲቀበል ፤

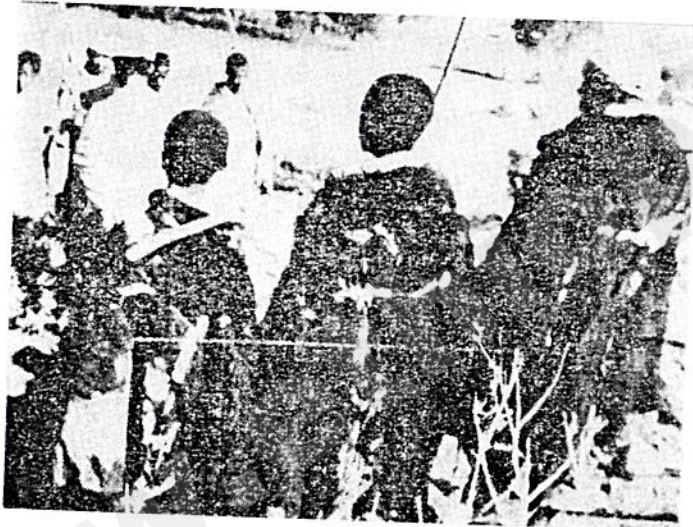
ማናቸውም ተማሪ በትምህርት ቤት ሳለ ቢጠውንም ሆነ ሌላውን ሰው ዕንግዳ ሆኖ ከመጣ በአክብሮት ተቀብሎ ያስተናግደዋል ፤ ከመስተንግዶውም አንደኛ ተግባር ሆኖ የሚነገርለት የዕንግዳውን እግር ፍትል አድርጎ ማጠቡ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ጎጆው ያፈራውን ጥሬም ሆነ ብስል አቅርቦ በንድነት መሳተፍ ነው ፤ ሦስተኛም የመኝታ ቦታውን ከናጎዛው ለቅቆ ዕንግዳውን ማስተኛት ነው ፤ ከዚህም ሌላ ዕንግዳው አድሮ ለመሄድ በተነሣ ጊዜ ባለብዙ ንገ ሆኖ የሚሄድበት አገር ሩቅ እንደሆነ ንዙን ተሸክሞ እስከ ሁለት ምዕራፍ ይሸኝለታል ፤ በተጨማሪም ጥግናው ርቀቱ ሁለት ኪሎ ሜትር ነው ፤ ይኸንንም ያህል

በሰተቀር ከዚህም የበለጠ ሊሸከምለት ይፈቅዳል ፤ ስለዚህ ከታናሽነታችን ጀምሮ ለን ሰንገላ መቀበልን መውደድ ይገባናል ፤ ከኛ በፊት የነበሩት ሰዎች ሳያውቁ መላ እክትን ሰንገላን ተቀብለዋልና ፤ “እንሆ በደጅ ቆሜ መዝጊያውን አንኳኳለሁ ፤ ማንም ድምጻን ቢሰማ ደጃንም ቢከፍትልኝ ወደ እርሱ ገብቼ እራቴን ከርሱ ጋር እበላለሁ ፤ እርሱም ከኔ ጋር ይበላል ፤ በማለቱ የሐንስ ወንጌላዊ ሰንገላ መቀበል እግዚአብሔርን መቀበል መሆኑን በግልጽ አስተምሮናል ፤ በዚህ መሠረት ተማሪው ሰንገላችን መቀበል እንዲገባ ሠርቶ ሥሩ ይለናል ።

፲፱ኛ ምዕራፍ ።

በዜማና በቅኔ ተማሪዎች መካከል ያለው አምባገነን ።

በቅኔ ተማሪና በዜማ ተማሪ መካከል ፍጹም የሆነ ስምምነት አልነበረም ፤ እርስ በርሳቸው ይኖሩታል ፤ አይከበቡም ፤ በልመናም ይጣላሉ ፤ አይገናኙም ፤ የዜማ ተማሪ የሚለምንውን መንደር የቅኔ ተማሪ አይለምንም ፤ የቅኔ ተማሪም ለምኖ የሚጠቀምበትን መንደር የዜማው ተማሪ እንዲለምን አይፈቀድለትም ።

የቅኔና የዜማ ተማሪዎች አምባገነን ።

መጀመሪያ ግራና ቀኞች በአንድነት ተሰብስበው ወሰን ሲከለሉ ለመርዝ አምባ፣ የተባለው መንደር ለቅኔ ተማሪ ይሁን “ገብረሰጊት” የተባለውም ደግሞ የዜማ ተማሪ ይሁን ተቀብለው በስምምነት መንደሩን ይከፈላሉ ፤ ነገር ግን ከቅኔም ሆነ ከዜማ ተማሪዎች አንዱ ከተወሰነለት መንደር አልፎ ተርፎ ሲለምን ቢገኝ ደሙ ደመ ከልሁ ሆኖ ይቀራል እንጂ አይታዘንለትም ።

ስለዚህ በነዚህ በሁለቱ ወንድማማቾች ማለት በዜማና በቅኔ ተማሪዎች መካከል የነበረው አስቀያሚ አምባገነን በተነሣ ጊዜ ለገላጋይ ሽማግሌ አስቸጋሪ በመሆኑ የመንደሩ ሕዝብ ተሰብስቦ እንደ ትያትር ይመለከታቸዋል ፤ በዚህ ጊዜ ተማሪው እርስ በርሱ በያዘው ዱላ ደበሎ ደበሎውን እየተከከ ሲነርተው መድፍና መትረፍ የተጠመደ ይመስላል ።

ይህ ሲሆን ምን ጊዜም የማታ ማታ ድሉ ለቅኔ ተማሪ መሆኑ የታወቀ ነው ፤ ምክንያቱም ወደ ቅኔ ትምህርት ቤት የሚመጡት አብዛኛዎቹ ተማሪዎች ቤት ሠርተው ንብረት አበጅተው ብዙ ጊዜ ከኖሩ በኋላ “ግዕዝ” የተባለው ትምህርት ያማርኛችን እናት ፤ የቤተ ክርስቲያናችን መብራት መሆኑን እያደሩ በመገንዘባቸው እንደገና ተጸጽተው ወደ ቅኔ ትምህርት ቤት ሲገቡ ቢወረውሩ የሚያርቁ ፤ ቢመቱ የሚያደቁ እጅግ የበሰሉና የጠነኩሩ ስለሆኑ ከቅኔ ተማሪዎች እጅ ድል አድራጊነት ወጥቶ አያውቅም ።

የቅኔ ተማሪም ከዜማ ተማሪ ጋር በተጣላ ጊዜ በሚያሳየው ጅብዳ በአገራው ሕዝብ ዘንድ ሳይደረግ ታፍሮና ተከብሮ ይኖራል ፤ ዛሬ ግን ይህ ከዚህ በላይ የተገለጸው መጥሮ ልማድ ተሰርዟል ፤ በጥንት ጊዜ የአብርሃምና የሎጥ ቤተ ሰቦች በሣርና በውኃ እየተጣሉ ቢያስቸግሩአቸው አብርሃምና ሎጥ ሁለቱ ተማክረው በቤተ ሰቦቻቸው መካከል ሰላምን እንደመሠረቱ ፤ እንደዚሁም የዜማና የቅኔ መምህራን ስህሰባ አድረገው ተማሪዎቻቸው የአንዲት ቤተ ክርስቲያን ልጆች እንደመሆናቸው መጠን በልመና እንጀራ እንዳይጣሉ መክረውና ገሥጦው ልባዊ የሆነ ፍቅርና እንደነት መሥርተውላቸው አምባገነኖቹ ወደሰላም ተለውጦ ተዛገነውና ተፋቅረው የሚኖሩ ሆነዋል ።

አንባቢ ሆይ ከዚህ በላይ የተገለጸው የወንድማማቾች (የቅኔና የዜማ ተማሪዎች) አምባገነን የሚያሳድርብን ስሜት ያገርን ነፃነት ለመግራፍ የሚመጣውን ጠላት በማጥቃት ጊዜ የሚያሳዩትን የወንድነት ሰልፍ ነው ፤ ይሁን እንጂ “አሁን ቢራገጥ ጥርስ አይሰበርም” እንደሚባለው አምባገነኖቹ ለጉዳት የሚሰጣቸው አልነበረም ።

፳ኛ ምዕራፍ

የተማሪው ዳኝነትና ቅጣቱ ።

በጥንት ጊዜ አንድ ተማሪ ከንደኛው ጋር የተጣላ እንደሆነ በመሪነታው ይከሰታል እንጂ ምንም በደሉ በባዛ ወደሌላ ዳኛ መሄድ የለበትም ፤ ከሣሽ ወደ መሪ ጌታው ሄዶ አቤቱታውን በቀረባ ጊዜ ተከሣሹ ተጠርቶ መጥቶ በዳኝነት ቦታ ሲቆም ከሣሽ ጉዳዩን በዝርዝር ከሰረዘ በኋላ ፤ ተከሣሹም ይህ የተናገረኸው ሁሉ ሐሰት ነው ቢል ከሣሹም ይህን ለማድረግ አረታለሁና “ሸክም እንጨት” ወይም አሥር አለንጋ መቀጫ ይሁንብኝ ብሎ ዳኝነቱን ይቀድዳል ፤ ተከሣሹም ይህን ማድረግ የለብኝ ብሎ ሲረዳብኝ ወው ቅድ (ዳኝነት) ዘው ብሎ ይገባል ፤ ከዚህ በኋላ ከሣሹ ተከሣሹ

ሽን በምስክር ይረታና የተባለውን ቅድ ያስነሣዋል ፤ ዳኛውም ማለት መሪይታው ተከሣሹ በምስክር ከተረታ በኋላ የተረታበትን ቅድ (ዳኝነት) በሸክም እንጨት እንደ ሆነ ወደ ጫካ ሂዶ አንድ ሸክም እንጨት እንዲያመጣ ይፈረድበታል ፤ እንጨቱንም ከጫካ ተሸክሞ በመጣ ጊዜ ስለ ዳኝነቱ ለመሪይታው ገቢ ይሆናል እንጂ ለከሣሽ ጥቅም ወይም ከሣ የለውም ፤ ቅጣቱ አሥር አለንጋ እንደሆነ ግን ወዲያው አስተኝቶ አሥር ጊዜ ጀርባውን ይገርፋለታል ።

ይህም ሲሆን ወንጀለኛው ተማሪ ድምፁ አይሰማበትም ፤ ከተኛበት አይንቀሳቀስም ፤ ከሣሽም ጠላቱ ስለተቀጣለት ለጊዜው ደስ ይለዋል እንጂ ከሣ ወይም ሌላ ጥቅም ቀረብኝ ብሎ አያዝንም ፤ አይቈረቁርም ፤ ይህ ዓይነት ቅጣት በዕድሜ ለጎረ መሱት ተማሪዎች ነው እንጂ ሕፃናቱስ እርስ በርስ ተከስሰው በመጡ ጊዜ መሪይታው ዳኝነቱን ከመቀጠሉ በፊት ግራና ቀኝ የሁለቱንም ልጆች ጀሮ በቁንጥጫ አፍተልትሎ ያባርራቸዋል ።

ይኸንንም የሚያደርግበት ዋናው ምክንያት የጥንት መምህራን ሕፃናትን በሚ ያስተምሩበት ጊዜ ከማስተማር ዘዴዎቻቸው አንዱ ይህ ስለነበረ ነው ፤ እነዚህ ሕፃናት ተማሪዎች ተከስሰው በመጡ ጊዜ ግራ ቀኝ ጆሯቸውን ተቆንጥጠው የሚ ሄዱ ከሆነ ከማናቸውም ልጅ ጋር ምንም ቢጣሉ አስተማሪያቸው ከሣቸውን እንደ ማይቀበላቸው አስቀድመው ስለሚያውቁ ወዲያው ታርቀው ልቅሶውን በሳቅ ኃዘ ኑን በደስታ ለውጠው “እነቁምየለሽ- በፍቅር ጨዋታቸውን ይቀጥላሉ ፤ በሆነውና ባልሆነው ነገር እየተከሰሱ አስተማሪያቸውን ሥራ አያስፈቱም ፤ ስለዚህ ግራና ቀኝ ሁለቱንም ቀጥቶ መመለስ እንደማስታረቅ ይቁጠራል ።

ይህ ዓይነት ዘዴ የተፈጠረው በዕድሜ የማይበላላውትን ሕፃናት ለማስፈራራት ነው እንጂ ታናሹን ታላቁ እንዳያጠቃው ስለ ቅጣቱ በላይኛው መሥመር ተገ ልጁል ።

ከጥንት መምህራን የተገኘ ማስረጃ ።

የቀጋ ፍሬ እጅግ ጣፋጭ ነው ፤ አንድ የከብት አረኛ የሎመጨውን (የበሰለ ውን) የቀጋ ፍሬ ለማግኘት ቢፈልግ እሾሁ እንዳይወጋው በዛፋ ላይ ልብሱን አን ጥፎ በጥንቃቄ እየተሳበ ፍሬውን ለቅም ይመገባል ፤

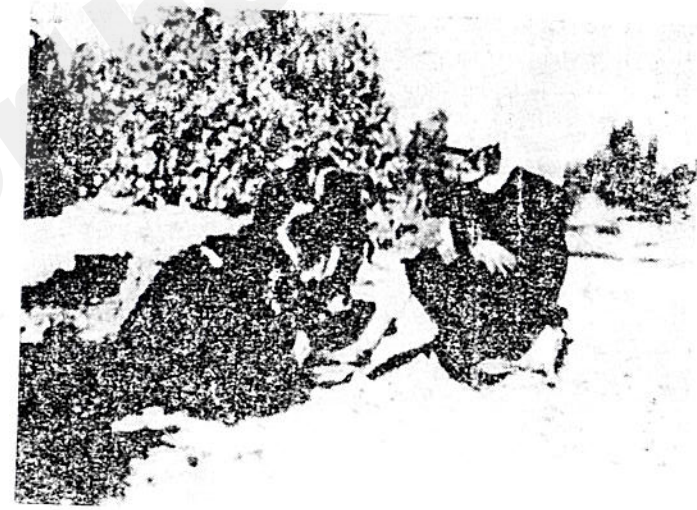
እንደዚሁም አንዳንድ መምህራን ትምህርታቸው ጣፋጭ ሲሆን ጠባያቸው እንደ እሾህ የሚያስፈራ ነው ፤ ስለዚህ ተማሪው የሚፈልገውን የትምህርት ፍሬ እስኪቀስም ድረስ “ጫማና ማማ” ሆኖ አመሉ እንደሾህ ከሚያስፈራው መምህር ጣፋጭ የሆነውን ትምህርት በትዕግሥት መቀጠል አለበት ።

“ደግ ሰው ፣ ከክፋ ጋር ካልዋለ ፣ መልካምነቱ የታለ ።”

ጆሮ ምዕራፍ

ተማሪው ለመምህሩ የሚሰጠው ገጸ በረከት ።

ተማሪው በዓመት ሦስት ጊዜ ማለት የልደት ፣ የጥምቀትና የትንሣኤ በዓል ለመሪይታው ገጸ በረከት ይሰጣል ፤ ገጸ በረከቱም አንድ ሸክም እንጨት ነው ፤ ከነዚህ ከሦስቱ ታላላቅ በዓላት በፊት ቀደም ብሎ ተማሪው ሁሉ ነፍስ ወከፍ ወደ ጫካ ሂዶ አንዳንድ ሸክም እንጨት እያመጣ ያበረክታል ፤ ከዚህም ሌላ በቤት ውስጥ ጌሾ በመውቀጥ እንጨት በመፍለጥ ልዩ ልዩ የሆነ የጉልበት ገጸ በረከት ያቀርባል ።

ተማሪው የመምህሩን እግር ያጥባል ።

በዚህ ጊዜ መሪይታውም በሰፊው ደግሶ ያገለገሉትን ተማሪዎች ያበላ ቸዋል ፤ ያጠጣቸዋል ፤ እንዳበትነቱም መጠን አግቢ አብሔር ትምህርታችሁን ይግ ለጽላችሁ ብሎ ይመርቃቸዋል ።

እነሱም የመሪይታቸውን በራኬ እንደሹመትና እንደ ሽልማት ቁጥረውት ከቤት ሲወጡ ለተመለከታቸው በፊታቸው ላይ የ ጊሳለው የደስታ ብርሃን በጨለማ ጠፍ ያስፈቅማል ለማለት ያስደፍራል ።

የተማሪው አጅብ ። ተማሪው የቅኔም ሆነ የዜማ መምህር ሆኖ በአንድ ደብር ከተሾመ በኋላ ክብረ በዓል ወይም ስለሙታን ፍትሐት በሆነ ጊዜ ወደ ቤተ ክርስ ቲያን ሲሔድ በመቶ በሁለት መቶ የሚቁጠር ተማሪ ጥንዚዝ የመሰለውን ጥቋቁር ደበሎ ለብሶ ከግራና ከቀኝ ከፊትና ከኋላ መሪይታውን ተከትሎ ሲወጣ አጅቡ ያሰ በር ይመስላል (ዓንድ ዓንድ ማማት ጦር ሠራዊት ያህላል) ። «የጥንት ተማሪ እንደ ነው» ።

ጸሎት ምዕራፍ ።

የተማሪው ዓመለ ጨዋነት ።

የጥንት ተማሪ ክብሩን አያስደፍርም ፤ ታሪኩን አያስነቅፍም ፤ ባልሆነ ቦታ ሊልከሰከስ አይገኝም ።

ከዓመለ ክሩነቱ የተነሣ አንድ ቀን አንዱ ተማሪ ከዘመድ ጋር ወደ ሠርግ ቤት ተጠርቶ ሔዶ ጊዜው ቢመሸበት በሚተኛበት ጊዜ ማንም ሰው እንዳያየው ከመንደር አንድ ኪሎ ሜትር ያህል ርቀት ባለው ገለልተኛ ቦታ ነጠላውን በዙሪያው ጋርዶ እጅ ጠባቡንና ሱሪውን እንዳጠለቀ ተኝቶ አደረ ይበላል ።

ነትዕቢት ርቀው ፤ ህብረታቸውን ጠብቀው ከሚኖሩት ተማሪዎች በነጠላ

ዓመለ ክሩነቱም ታሪኩን ከሚያበላሹበት ፣ ክብሩን ከሚቀንሱበት ልዩ ልዩ ነገሮች ነው እንጂ ስለግብረ ገብነቱስ በጸገኛቸው ምዕራፍ የተጻፈውን መመልከት ይበቃል ። አንድ ሰው መከራ አይቶና በደጅ ጽናት ተገብረው ስንገኝት ክብር (ደረጃ) ስትሔድ ስንብት አትጠይቀውም ። በፊት የደከመበትን ያህል ተጠንቅቆ ካልያዘት ስትከፋው አትታይም ። አንዳንድ ሰዎችም ክብርን ለማግኘት ብዙ ጊዜ አይቸገሩም ነገር ግን ካላወቁበት ፊቷን አዙራ ወደሚያውቁበት ትገሠግጣሉ ። ከዚያ በኋላ እየተነሣ እየወደቀ እግሩ እስኪላጥ ቢሮጥ ሊደርስበት አይችልም ። ክብር ጨዋ ሰውን ትወደዋለች (ታከብረዋለች) ትዕቢተኛውን ግን ትንቀጥላለች ታዋቂደዋለች ። ስለዚህ ጥንታዊው ተማሪ ከትዕቢት ርቆ ክብሩን ጠብቆ መኖር የሥራውና የኑሮው መጀመሪያ ነበር ።

አንድ ተማሪና አንድ ከባ ለባሽ ካህን በአንድነት ሲሔዱ በረሀብና በጥም ጠውልገው ደክመው ሳሉ ። ድግሉ አልፎ ቢቀን የሆነው ለሌሎች ጥያቄና ከደጅ ቆመው ስመ እግዚአብሔር ጠሩ ። በዘጠኝ ጊዜ ለቆሎው ርቀው ።

ጅራ ዘይቃ አንጠርባ አምጥታ በተማሪው አክራጻ ሞልታለት ስትመለስ ቁሱም ከባ ለብሰው በመለመናቸው አፍረውና ፈርተው በቀበታ «እመይትዬ ለእኔም ይዘከሩኝ አሏት ።

ሴትየቀም ቆጣ አለችና እንደርስም ያለ ካህን ቤት ሠርቶ ገመን ዘርቶ እንደዚህ ያለውን ምስኪን ተማሪ መርዳት ነው እንጂ አገር ላገር እየህሩ መቃፈፍ ክብርም አይፈቅድልዎትም አለቻቸው ፤ እርሳቸውም አይደሉም ! የኔ እመቤት» «በከባ ያለ ረኅብ በደበሎ ያለ ጥጋብ ብዙ ነው ፤ ነገር ግን እርስዎ አያውቁትም ፤ ለተማሪውስ እንደ እርስዎ ሁሉ ያዘነለታል ፤ ለኔ ግን ማን ያዘነልኛል ?

በዚህ ላይ ለመለመን አፍራላሁ ፤ ለማረስ አልችልም ፤ ስለዚህ በኔ የደረሰ አይደረስብምና ቤት ያፈራውን ይዘከሩኝ አሏት ፤ እርሷም በንግግራቸው ስላላዘኑት ወደ ቤት አስገብታ ምሳቸውን አብልታ ስደደቻቸው ይበላል ።

ጸሎት ምዕራፍ ።

የተማሪው ጀግንነት በአርበኝነት ።

ተማሪዎች በትምህርት ቤት ሳሉ በገጠማቸው ምዕራፍ እንደተገለጸው እርስ በራሳቸው በሚያደርጉት አምባገነር እንደ እርበኞች አባቶቻቸው ሥጋዊና መንፈሳዊ ስልፍን ይማራሉ (ይለማመዳሉ) ።

መንፈሳዊ ስልፍ የሚበለው በጭር ታጥቀው ፤ ዘገር ነቅንቀው ሲመጡ ከማይታዩት ረቂቃን አጋንንት ጋር የሚያደርጉት የጸምና የጸሎት ጦርነት ነው ፤ ይኸውም አጋንንት በትሪቢት ቢመጡ በትህትና ይሰጡ ቢሆኑ ፤ ፍትህንም ድል ለማድረግ የሚያሳዩት መንፈሳዊ ተጋድሎ ነው ።

ሥጋዊ ስልፍ የተባለውም ግፊት ጠላት የአገርንና የገይማኖትን ነፃነት ለመግፋት ወሰንን አልፎ በመጣ ጊዜ በጭር ታጥቆ ፤ ጦር ነቅንቆ ምድር ቃጠ እስኪሆን ድረስ አጥብቆ መከላከል ነው ፤ ይህን ጊዜስ ሴት ወንድ ፤ ቁስ መንኮሶ የለም ፤ ሁሉም ወንድ በገና ፤ ሴቱ በዘነዘና ፤ እስከሞት ድረስ መጋደል አለበት ፤ ምክንያቱም «ዳሩ ስፈራ መሐሉ ዳር ይሆናል» እንደሚባለው ወሰን ከተደፈረ መከከል ስለማይገኝ ነው ።

አለቃ መርሻ የተባሉት ሊቅ መላ ዘመናቸውን ሽጉጥ ከወገባቸው ድጓና ቅኔ ከአንደበታቸው ሳይለዩ በመኖራቸው በጅግኖች መንፈስ የተቃኙ ከሊቆችም ጋር የተሰናኙ ታላቅ ሰው ነበሩ ፤ እርሳቸውም በማይጨው ዘመቻ ጊዜ የድጓና የቅኔ ጉባዮቸውን አጥፈው ከአርበኞች ጋር ሲዘምቱ ከዚህ የሚከተለውን ተናገሩ ይበላል፤

ተቀመጭ ድጓ ተቀመጭ ቅኔ ፤
ጀግኖች ከሞሉበት እውላለሁ እኔ ፤ ብለው ካርበኞች ጋር አብረው እየዘመቱና በየጦርነቱም ውስጥ አገርን የሚያስፈሩ ራሳቸውን የሚያስመሰግን ክፍ ያለ ጀብዱ ሠርቶ ጠሩ ።

ግራኛውንም ጠላት ማጥቃት እንዲገባ ነቢዩ ሳሙኤል «አጋጣ» የተባለውን አማሌታዊ ንጉሥ በዘገር (በጦር) ልብ ራሱን ወግቶ ገደሎታል፤ ኤልያስም ጸጂዛውን ነቢያተ ሐሰት ካህናተ ጣዖት በሰይፍ ፈጅቷቸዋል፤ የዲድት የተባለችውም እስራኤላዊት ሴት ሆለዋርኒስ የተባለውን አረማዊ ንጉሥ በገዛ ሰይፍ አንገቱን ቈርጣ ጥላዋለች፤ ከፋርስ ሴቶች በቀንጅናዋ ጆኛ የሆነችው አስቴርም በመርዶክዮስ ምክንያት በእስራኤል ላይ የተፈረደውን የሞት ፍርድ ወደ አሐዛብ መልሳ ወገኖቿ እስራኤልን አድናለች ።

ይኸንን የመሳሰለ መንፈሳዊ ቅንዓት ያለበት ታሪክ በብዙ ቦታ ይገኛል፤ ሆኖም የምንፈልገው የተማሪውን ጀግንነት ባርበኝነት ስለሆነ ወደ ጥንተ ነገራችን እንመለስ።

በጠላት ወረራ ጊዜ አንድ የመንገድ አሠልጣኝ የሆነ አጣልያዊ ለምጫን በሚባለው በረኃ ጫካውን እየጣሰ፤ መንገዱን እየቀየሰ ሲሔድ ካንዲት ጠፍ ቤተ ክርስቲያን ደርሶ መኪናውን ከውጭ አቆመና ወደ ውስጥ ገብቶ በቅድስቱ እየዘረ ሲመለከት ከቆየ በኋላ የመቅደሱን መዝጊያ በመደሻ ሰብር ገባ፤ በመቅደስም የሚገኘውን ንዋየ ቅድሳት እያነሣ ሲጥል አንድ ተማሪ በቅድስት ቆሞ ውዳሴ ማርያም ይደግም ስለነበረ ይኸንን ሰይጣናዊ ድፍረቱን ተመልክቶ እጅግ አዘነና ከዳዊት መገመር እንዲህ ሲል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ “አቤቱ አሐዛብ ወደ ርስትህ ወደ ኢትዮጵያ ገቡ፤ ቤተ መቅደስህንም አረከሱ፤ እኔንም የቤትህ ቅናት እንደ አሳት አቃጠለኝ። ብሎ ከጸለየ በኋላ መንፈሳዊ ኃይል ደርሶ ስለገፋፋው ሲገመግስ ሄዶ የገደል ግማሽ የሚያህለውን ፈረንጅ ከቁጡ አፈፍ አድርጎ አንጎሎ ከመቅደሱ ውጭ አምዘግዝጎ ከመሬት ጋር ቢፈጨው የገዛ ሽጉጡ ባርቆ ገደለው ።

ተማሪውም መፍራት አይቀርምና ሽጉጡ ሲፈነዳ ሰምቶ ለጊዜው የተገደልኩ መስሎት ደንግጦ ነበር፤ በኋላ ግን ልብ ገዘቶ የመቅደሱን በር በስተውስጥ በስል በመሎጊያ ጠርቆ ዘግቶ ሐይቁ የገብቶ ደግሞ ለደካማው ለዳዊት የሰጠህ አምላክ ዘሬም ለኔ ለደካማው የኃይለኛውን ብርታት ስለሰጠኸኝ አመሰግንሃለሁ፤ እያለ የእግዚአብሔርን ቃምራት ያደንቅ ነበር፤ ጣሊያኑም ስለዘገየባቸውና የተከሰም ድምፅ ሰምተው ስለነበሩ ባልንጀሮቹ እየተሯሯጡ ወደ ቤተ ክርስቲያን ቢገቡ መብረቅ ያጨኸኛው ጋኔን መስሎ ከዚያው ተገልብጦ አገኙት፤ እነሱም ወዲያው እሬሳውን እነሱና ወደ ውጭ ካወጡት በኋላ ቢመረምሩት በገዛ ሽጉጡ የሞተ መሆኑን ስለተረዱት የተማሪውን አጥቂነት ምንም ሳያውቁ በመኪናቸው አሳፍረው ወስደው ቀበሩት ይባላል ።

ከዚህም ሌላ በልዩ ልዩ ፖለቲካዊ ዘዴ አገራቸውን ያገልገሉ ተማሪዎች ብዙ ናቸው፤ ግራኛው ፋሽስት ኢትዮጵያን በወረረ ጊዜ በሠራው ከሙባ ውስጥ ቀራሽ የሚለምኑ ድሆች መስለው አከፋፍቸውን በገንጠል ገፍተው እየሞሉ በመዘዋወር የውጭና የውስጥ አርባኞች ዘምሥጠር የሚጸፉትን ርብዬ እየተቀበሉ በማመራሰብ የፈጸሙት ልዩ የሆነ አገልግሎታቸው በጦር ሜዳ ላይ ወለው ጠላትን በማጥቃት ከታወቁት የኢትዮጵያ አርባኞች ያነሰ ግምት ሊሰጠው አይችልም ።

በውነቱ ለተገነዘበው ይህ በደበሎ ውስጥ ያለው አገልግሎት ለሀገር እጅግ በጣም ጠቃሚ ነው፤ ለወደፊቱም ቢሆን ባለደበሎዎች በዚህ ዓይነት ዘዴና ከዚህም በበለጠ ሁኔታ ውድ አገራቸውን ለማገልገል የታመኑና የሚታመኑ መሆናቸው አይጠረጠርም ።

በተጨማሪ ማናቸውም ጠላት ወሰን ጥሰድንበር አፍርሶ በመጣ ጊዜ በየዘመኑ የነበሩት የኢትዮጵያ ነገሥታትና መሳፍንት ምታ ነጋሪት ክተት ሠራዊት ብለው ወደ ጠላት ግንባር ሲዘምቱ ተማሪውም ‘ታቦት በራሱ፤ ቃጭል በጥርሱ’ ይዞ አብሯቸው እየዘመተ ቀስለኞችን ያናገዛል፤ ሥጋውን ደሙን ያቀብላል ።
 ተማሪውም አንዳንድ ቀን ሞቅ ባለው ጊዜ፤
 አካኪ ዘራፍ ደጀ ሰላም ሞሻው፤ አከፋዳ ጋሻው፤
 ዳዊት እንግቱ ጸሎት ጥይቱ፤ አይሰጥም ተሜ እጁን በከንቱ፤
 ካህን ሲሸበር ሕዝብ ሲንቻቻ፤ ዘኪ ዘራፊ ብቻ ለብቻ፤
 የተገዘኩ ለት ማን ማን ነበሩ፤ እነመልከሙ እነማማሩ፤
 የመምር አሽከር የድን ልብሱ፤ አይሳሳም ተሜ ጥቂት ለነፍሱ፤
 ዘራፍ፤ ደጀ ሰላም ወራሪ፤ ዓቃቤት አስደንባሪ፤
 ዘኪ ሲያነሣ ነፍሱን አያውቀው፤ ቅዱስ ጊዮርጊስ አንተ ጠብቀው፤ በማለት ወኔውን ይገልጽ ነበር ።

ጸጃኛ ምዕራፍ ።

የተማሪው ፍርሃት

ከዚህ በላይ እንደተገለጠው ይህ ዓይነት ጀግንነት ላንዳንድ ተማሪዎች ቢሰጥ እንጂ ለሁሉ የሚሰጥ አይደለም፤ ምክንያቱም አንዳንድ ተማሪዎች ከፈሪነታቸው የተነሣ ሌላ ጀብዳ መሥራታቸው ይቅርና ወደመንደር እንኳ ሄደው ቀራሽ እንጀራ በሚለምኑበት ጊዜ ውሾችንና ሌላም ዓይነት አደጋ ስለሚፈሩ ብቻቸውን ለመሄድ አይደሉም ፤

እንደዚህ ያሉት ተማሪዎች ብዙውን ጊዜ የሚያሳልፉት የቂስ ተከታይ (አሽከር) በመሆን ነው፤ ቂሱ ወደተገዘርና ወደ ሠርግ ቤት በሄዱ ቀጥር መቋሚያቸውን ይዘው በመከተላቸው ለጊዜው የአህልና የውኃ ችግር የለባቸውም፤ ይሁን እንጂ ከቂሱ ጋር በሚዘዋወሩበት መንደር ሁሉ ውሻው እነሱን እያየ ቡፍ ማለቱ ስለማይቀር በሥጋት ሰውነታቸው እያለቀ ነፍሳቸውን በመሐል እጃቸው የጨበጧት መስለው ይኖራሉ፤

ለምሳሌ ያህል አንድ ቀን “መምሬ አስታርቄ” የሚባሉ ቂስ አንዱን ተማሪ አስከትለውት ሄደው በድግስ ቤት ሞሉና ሲመለሱ መስቀልና ጭራቸውን ረስተው ስለሄዱ ተመልሰህ ሂድና አምጣልኝ ብለው ላኩት፤ ደግነቱ ከዚያ ቤት ግቢ ውሻ የለም፤ እርሱም በግቢው ውስጥ ውሻ አለመኖሩን አረጋግጦ ስለሚያውቅ በሩሚኒያን ከቂሱ ጋር በሚዘዋወሩበት ጊዜ ብሎ ገዛቶ ‘እመይቲ የኔታ መምር መስቀልና ጭራ ከዚህ

ተማሪው ከቁሱ ጋራ ሲመጣ እያየችው ፈሪነቱን ስለምታውቅ ለማስደንገጥ ያህል ወደደጃፍ ሄደችና መዝጊያውን ዘግታ «ተማሪ ልፍስፍስ» ዛሬስ አለቅህም አለችው። በዚህ ጊዜ ተማሪው በራሱ ላይ ወንሬት ሙሉ ፍርሃት ተሸክሞ ስለሚዘር እጅግ ደነገጠና ባለበት ቦታ ትኩስ እሬሳ ሆነ፤ እርሷም አኳኋትን ተመልክታ በመገረም እያዘነች ቤቱን ከፍታ እንዲሄድ ፈቀደችለት፤ ነገር ግን እርሱ ከድንጋጤው ብዛት የተነሣ ወገቡን እንደመቱት አባብ እየተልፈሰፈሰ የማይሄድላት ቢሆን ዱላዋን አንሥታ ብታስፈራራው ዓይኑን ቆለል ቆለል እያደረገ «በአዛኝቱ በአዛኝቱ» አላት፤ ከዚህ በኋላ እጅግ መጨነቁን አይታ ስላሳዘናት ሳቀችበትና ወጥታ ሄደች ።

እርሱም ጥቂት ቆይቶ ድንጋጤው ሲሻለው መስቀሉንና ጭራውን ከሴትየጥ ተቀብሎ ወደ ቤቱ ሲሮጥ ለተመለከተው ሰው ከሰልፍ (ክጦር ሜዳ) አምልጦ የሚሸሽ ወሬ ነጋሪ ይመስል ነበር፤ በፍጥነት ወዲያው ከቁሱ ቤት ደረሰና ከፊታቸው ቆሞ ዕንባውን እያሻገጉደጉደ ሁኔታውን ሁሉ በዝርዝር ገለጸላቸው፤ ቁሱም በጸጥታ ነገሩን ካደመጡለት በኋላ ከት ብለው ስቀው ልጄ ሆይ! መቼም እሷ ፈሪነትህን ስለምታውቅ አንተ የምትናገረውን ለመስማት ነው እንጂ እንደዚህስ ያለ ግብር የለባትም ሲሉ በምክር አጽናኑት ይባላል ።

አንዳንድ ተማሪዎች እንደዚህ ነፍሱ በጫፍ ሲሆኑ አንዳንዶቹ ደግሞ በማና ቸውም ጭንቅና መስራ ጊዜ የማይበገሩ ልበ ሙሉና ቆራጦች ናቸው ።

ከዚህ ላይ ተማሪው በንጽሕና የሴፍን ይመስለዋል፤ የሴፍ የተባለውን እስራኤላዊ ፤ ወንድሞቹ ለግብፅ ነጋዴዎች በጠብቆ ሸጠውላቸው ወደ ግብፅ ከወሰዱት በኋላ የንጉሡ የፈርዖን ባለሚላ የሆነ ቢጥፋራ የተባለው ሀብታም መኰንን በገልጋይ ደንብ ገዛው፤ ይህ ሀብታም መኰንን፤ የሴፍ እጅግ ብልህና አስተዋይ መሆኑን እያደር ስለተረዳው በውስጥና በእዳሪ በሚገኘው ሀብቱ ላይ አወለጠነው (ሾመው) የሴፍ አስተዋይና ብልህ ከመሆኑም በላይ ይህ ቀረህ የማይባል መልክ መልካም ስለነበረ የቢጥፋራ ሚስት ሲወጣ ባቱን፤ ሲገባ ደረቱን እያየች በሐዘ ገመት ተነደ ፈች፤ ከዕለታት አንድ ቀን የሴፍ ወደ ቤተ መዛግብት ገብቶ ልብሱን ሲያፍናስ ከወደኋላው መጣችና «አንተ ባሪያ» ዛሬስ አልለቀቅሁም ብላ ልብሱን ያዘችው፤ እሱም ጌታይ» በቤቱና በንብረቱ ላይ ሲሾመኝ ባንች ላይ አላወለጠነኝም ብሎ ልብሱን ወደ ኋላው ጥሎላት ሮጠ፤ በዚህ ጊዜ ፈቃዱን ስላልፈጸመላትና ስላሳፈራት ልብሱን ከራቷ ቀድዳ፤ ሰው ሁሉ፤ ባሪያ ሲገዛ አፍንጫ ጎራዳውን፤ ጠጉረ ከርዳዳውን ይገዛል፤ እንጂ፤ ባቤ፤ ከርሱ፤ የማረውን መልክ መልካም ባሪያ ገዝቶ አስደራረኝ እያለች አሰምታ ሙከራ፤ ከዚህ በኋላ ጥፋቱ ምንም የግሏ ቢሆን «ሴት የላከችው ወንድ ጅብ አይፈራም» እንደሚባለው ለባሏ ነግራ አሳሰረችው ሲል መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል ።

ሆኖም አሁን እኛ የምንፈልገው ጥንታዊው ተማሪ ለአቅመ አዳም እስኪደርስ «ከሴት ርቆ ንጽሕ ጠብቆ» መኖሩን ለመግለጽ ስለሆነ የሴፍ ዘደግነቱ ንጽሕናውን እንደጠበቀ ተማሪውም ከፈሪነቱ የተነሣ ይሁን እንጂ ንጽሕናውን በመጠበቅ የሴፍን ይመስለዋል ።

ይህች ሴት በጎረቤቷ አንድ ተማሪ ሚስት ሲያገባ በሠርጉ ቀን ተጠርታ ሐዳ ስትዘፍን ከዚህ የሚከተለውን ገጠመች ይባላል ።

- የተማሪ ወዳጅ ቢቀር ምናባቱ፤
- ዱላ ሲያነሱበት ይላል ባዛኝቱ፤

ከዚህ በኋላ አንዲት የቁስ ሚስት ከመሐከል ተነሥታ የሚከተለውን መልስ ሰጠችት ይባላል ።

- አንኳን ባዛኝቱ ይበል በሥላሴ፤
- እኔ እወደዋለሁ እስኪወጣ ነፍሴ ።
- አንቺ ባለጠላ ሁልጊዜ ቅራሪ ።
- እኔስ እሞታለሁ ለዚያ ለተማሪ ።
- ገበሬ ቢያገቡት አፈር አፈር ይላል ፤
- ወታደር ቢያገቡት ባሩድ ባሩድ ይላል ።
- ነጋዴ ቢያገቡት ቅመም ቅመም ይላል ፤
- ከሁሉም ከሁሉም ተማሪ ይሻላል ፤
- ቀድሶ ሲወጣ ዕጣን ዕጣን ይላል ።
- የተማሪ ከንፈር ማርና ወተቱ ወዳሴ ማርያምን የደገመበቱ ፤

ጅጅኛ ምዕራፍ ።
የተማሪው ጋብቻ ።

ተማሪው ለዓቅመ አዳም በደረሰ ጊዜ እንደ ኢትዮጵያችን ልማድ እናትና አባቱ አንዲት ልጃገረድ ፈልገው በሕግ ያጋቡታል፤ እርሱም ከብዙ ዝግጅት በኋላ በሠርጉ ቀን በቤተ ክርስቲያን አልባሳት (በክብርና በቀሚስ) አሸብርቆ ወደሙሽራዬቱ አገር ለመሄድ ከቤቱ በወጣ ጊዜ ባልንጀሮቹ ዐዳዳ ዐዳዳ ልብሳቸውን ለብሰው ሻሻቸውን ከብሰው በከበሮ እየዘመሩ እጅባውት ይሄዳሉ፤ በዚህ ጊዜ ቤተ ሰቡና የሀገሩ ቆንጃጅት በአተሞና በእልልታ እየዘፈኑ ሸኝተውት ይመለሳሉ፤ ሙሽራውም የንሥሐ አባቱንና ሠርገኞቹን አስከትሎ የሚሄድበት አገር የፈጀውን ያህል ርቀት ተጉዘው እራሳቸው ባለችበት አገር ሲደርሱ የሙሽራዬቱ ወገኖች በክብር ይቀበሏቸዋል፤ ከዚህ በኋላ የሴት ወገንና የወንድ ወገን የውል አባቶች በንሥሐ አባታቸው አማካይነት የጋብቻውን ውል ሥነ ሥርዓት ይቀጥላሉ፤ የውሉ ሥነ ሥርዓት እንደ ተፈጸመ ሙሽራዬቱ ታዝላ መጥታ በሙሽራው አጠገብ ትቀመጣለች፤ በዚህ ጊዜ የንሥሐ አባታቸው የሙሽራውንና የሙሽራዬቱን አውራ ጣት አጣምሮ የሚይዝ (የቃል ኪዳን ምልክት የሚሆናቸው) አንድ የብር ቀለበት አምጥተው በጣታቸው ያስሩላቸውና ከዚህ የሚከተለውን ቃል መሐላ ያስፈጽሟቸዋል ።

«ብዙ ፤ ተባዙ ፤ ምድርንም ምሏት» ፤ ተብሎ ለአዳምና ለሐዋን በተሰጠው ትእዛዝ መሠረት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብልና ሚስት አንድ አካል አንድ አምላካዊ ናቸው፤ ስለዚህ ወንድ ልጅ እናትና አባቱን ይተው ፤ ሚስቱን ይከተል ። ።

ብሎ ወንጌልን በሚያስተምርበት ጊዜ ጋብቻ ቅዱስ ሕግ መሆኑን ሲያስረዳ ሥራውን በቃና ዘገሊላ በወርግ ቤት ጀመረ ፤ በዚህ መሠረት አንተም “ሚስቱ ደጋ ብትወጣ ደጋ እወጣለሁ ፤ ቆላ ብትወርድ ቆላ እወርዳለሁ ፤ ብትታመም አስታምማ ታለሁ ፤ ብትሞት እቀብራታለሁ ፤ ከሞት በቀር ከርሷ አልለይም፤ በል ይሉታል ፤ እርሷንም እንደዚሁ «በሌ ደጋ ቢወጣ ደጋ እወጣለሁ ፤ ቆላ ቢወርድ ቆላ እወርዳለሁ ፤ ቢታመም አስታምመዋለሁ ፤ ቢሞት እቀብረዋለሁ ፤ ከሞት በቀር ከርሱ አልለይም፤ አስኝተው የሚገባውን አጭር ጸሎት ያደርጉላቸዋል ፤ ከዚህ በኋላ ድግሡ ተበልቶ ሙሽሮቹ ይመረቁና ለመሄድ በተነሡ ጊዜ ሠርገኞቻቸው (ቀሳውስትና ዲያቆናቱ) ከበሯቸውን አገለው ንባቡ ከምሥጢሩ ጋር የተስማማውን ሳትብሎ መርዳት ለመርዳዊ ሰየማኑ የሐቅፈኛ ወጋጋው ታሕተ ርእስደ» የሚለውን ማሳሌተ ገንቦ በከበሮ እያስገነቡ ሲጨፍሩ የሴት ወገንም ወንዱ በሆታ ፤ ሴቱ በልልታ ሸኝቷቸው ይመለሳል ፤ ሙሽራውም ከሙሽራዬቱ ጋር በዕድመኞቹ ታጅቦ ከሌሊቱ ሦስት ሰዓት ያህል ከተጓዘ በኋላ አገሩ በደረሰ ጊዜ የደስታው ተከፋይ እንዲሆኑ ጥሪ ተደርጎላቸው ከየደብሩ የተሰበሰቡት ካህናትና መዘምራን ለአዲሱ ሙሽራ የሚስማማውን ግሥ “ዓው ተቀበሉ መርዳኔ ሰማያዊ ልውውጥ ሙሽራውን ተቀበሉ» ፤ በማለት በከበሮ እያስነገረው ይቀበሉታል ፤ በአንድ በኩል ደግሞ ሴት ወንድ ዘመዱ በመብራት ይወጣና ፤

በጊዜ ይዘሃት ድረስ ፤ ቄሱ በፈረስ ፤

በጊዜ ይዘሃት ግባ ፤ ካህን አበባ ፤ እያለ በአታሞና በልልታ ደስታውን ያቀልጣል ፤ ከዚህ በኋላ ሙሽራውና ሙሽራዬቱ ወደ ጫጉላቸው ይገባሉ ፤ ሥጋውን ደሙን ከመቀበላቸው በፊት ሙሽራው ሙሽራዬቱን በግብር እንዲያውቃት አይፈቀድለትም ፤ አንዳንዶቹ ግን በኋላ የሚቆርቡ አሉ ።

በማግሥቱ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሔደው ሥርዓተ ተክሊሉ በሚገባ ከተደረሰላቸው በኋላ ግራና ቀኝ ሁለቱም አክሊል ደፍተው አንድ ነጭ በፍታ ደርበው በንሥሐ አባታቸው እጅ ሥጋውን ደሙን ይቀበላሉ ፤ ከዚህ በኋላ ከቤተ ክርስቲያን ሲመለሱ ቀሳውስቱና ዲያቆናቱ መዘምራኑም “ንሱብሐ ለእግዚአብሔር ስቡሐ ዘተሰብሐ» በማለት እያሸበሸቡ በክብር አጅቦዋቸው ወደ ቤታቸው ይገባሉ ፤ ጥንታዊው ተማሪ በሚያገባበት ጊዜ የሚደረግለት ጨዋታና ክብር እጅግ ብዙ ነው ።

ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ሞትና መቃብር እስኪለያቸው ድረስ እርሱ ሌላ ሴት እርሷም ሌላ ወንድ ሳያውቁ «አንቺ ትብሽ ፤ አንተ ትብስ» ተብለውና በፍቅር ተሳስረው ይኖራሉ ፤ ሕጋዊያን ሁለት ዓለሞችን ይወርሳሉ የተባለው በነርሱ ይፈጸማል ፤ (በሥጋ ይችን ዓለም ወርሰው ፤ የምድርን በረከት ጠግበው ፤ የልጅ ልጅ አይተው ይደሰታሉ ፤ በነፍስም የማታልፍ ርስት መንግሥተ ሰማያትን ወርሰው በደስታ ላይ ደስታ ተጨምሮላቸው በክብር ይኖራሉ) ።

እርሱ ወይም እርሷ ካልወሰሉቱ በስተቀር የቄስ መካን የለውም ይባላል ።

፳፮ኛ ምዕራፍ ።

ልዩ ልዩ የተማሪው ዋዛና ቁም ነገሮች ፤

አንድ ተማሪ ወደ አንድ አገር ደረሰና ስለመሸበት ባንዲት ቤት ታዛ በዕንግድነት ተቀመጠ ፤ ባለቤቱ ግን እጅግም ዕንግዳ የማይወድ ኖሮ ፤ ወዲያውም ከቤቱ ወጣ አለና ቢመለከት ተማሪውን ስለ አየ ፤ ሚስቱን ጠራና ለተማሪው እራቱን ሰጥተሽ አሰናብኸው ፤ በጊዜ ማደሪያውን እንዲፈልግ ብሎ ወደቦሬ ማስመሸቱ ሄደ ፤ ሚስቱ ግን እግዚአብሔርን ፈሪ ዕንግዳ ተቀባይ በመሆኗ ከንግዲህ ወዲያ በምሽት በማያውቀው አገር ሲዞር ጅብ ይባላው ብለህ ነውን? ቤት የእግዚአብሔር ነው ብላ ባሏ ከሄደ በኋላ ዕንግዳውን ተማሪ ወደ ቤት አስገባችው ።

ባለቤቱም በሬዎችን ከሚያስመሸበት ተመለሰና ወደ ቤት ቢገባ ተማሪው በቤት ተቀምጦ ስለአገኘው እጅግ ተቆጥቶ ፤ በቤቱ እኔ አላገዘበት ፤ አዛዥቱ አንቺ ነሽ በዩ ፤ እራቱን አቅርቧልኝና በልቼ ልተኛ ፤ ደክሞኛል ፤ በማለት ሚስቱን ገላምጧት አልፎ በእሳቱ ዳር እግሩን አንፈራጦ ተቀመጠ ፤ እርሷም የባሏን ዓመል ስለምታውቅ ምንም ሳትመልስለት እራት አቀረበኝና በልተው ተኛ ፤ ሰውዬው ግን ያለርሱ ፈቃድ በሚስቱ ፈቃድ ብቻ ተማሪው በቤት ገብቶ ማደሩ ስለቆጨው የሚያደርገውን ቢያጣ ሌሊት ከመኝታው ተነሥቶ እሳቱን ጫረና ተማሪው እንደተኛ በደቡቡ ላይ ነሰነሰበት ፤ እንቅልፍ የተጫነው ተማሪም ጥቂት ቆይቶ እሳቱ ደብሎውን ጨርሶ ሰውነቱን ስለተሰማው ባንኖ ከእንቅልፍ ተነሣና እሳቱን ከላዩ ላይ አራገፈ ፤ ነገር ግን እሳቱ ደብሎውን የነብር ለምድ አስመስሎ ስላገዘውረገረበት እጅግ የሚያስቅ ሆነ ተማሪውም ነገሩ እጅግ ስላስቆጨውና ወዲያውም በቀሉን ለመወጣት ስለፈለገ በጋጥ የታሠረችውን ፈረስ የላይና የታች ከንፈሯን በሴንጢ ግጥጥ አድርጎ ቆረጠና ተመልሶ ተኛ ።

ባለቤቱም ያደረገውን ያውቃልና በጧት ተነሥቶ ተማሪውን ቀስቅሶ ፤ ተሚ! ደብሎህን ማነው ያገዘውረገረብህ? አስጊጦልህ አድሯል እያለ ይስቅበት ጀመር ፤ ተማሪውም የማያውቅ መስሎ ከመኝታው ተነሣና “እመቤቱ እመቤቱ ምን ሆኗ አድሬ አለሁ! በማለት ሲገረም ቆይቶ ዓይኑን ወደ ጋጥ ወርወር አድርጎ ፈረሷን ተመለከተና ለካስ ይህች ፈረስ የምትስቀው በኔ ኖሯል ፤ እኔ ደግሞ ከቅድም እስካሁን ስትስቅ እያየኋት በማነው የምትስቀው በማለት እገረማለሁ አለ ይባላል ።

ከዚህ ላይ ተማሪው «ክፍ ለዋለብህ መልካም መልስለት» የተባለውን ክርስቲያናዊ ትምህርት በመዘንጋት ሰውዬውን እበቀላለሁ ብሎ ምንም የማታውቀውን እንደሚሆን ግጥጥ አድርጎ ቆርጦ የሣር መንጫ የውኅ መጠጫ መሰረት በሌላው መሠረት ።

ጸጌና ምዕራፍ ።

ሁለት የትምህርት ቤት ጓደኞች ትምህርታቸውን ከጨረሱ በኋላ ወደ አገር ቤት ተመልሰው ሚስት አግብተው ንብረት አበጅተው ባንድ መንደር ውስጥ ሲኖሩ ያንደኛው ተማሪ ሚስት ባሏ ከሥራው ከመምጣቱ በፊት የቅቤ እንጉቻዋን እየ ቀመቀመች ሆይን ትሞላና ባሏ ከሥራ በተመለሰ ጊዜ የሚበላውን አቅርባለት ፤ ራሴን አሞኛል ወገቤን ታክቶኛል በማለት ከባሏ ጋር እህል የማትቀምስ ሆኖ እጅግ ስላስቸገረችው ጓደኛውን ለብቻው ጠርቶ እኔስ ሚስቱ አስቸገረችኝ ፤ ከሥራ ስመ ለስ የምበላውን አቅርባልኝ ብዬ እንጂ ስላት እራሴን ፤ ወገቤን እያለች አንድ ቀን እንኳ አብራኝ እህል ቀምሳ አታውቅም ፤ ስለዚህ ምን ማድረግ ይሻለኛል? ጓዴ ሲል ችግሩን ገለጠለት ።

ጓደኛውም ከት ብሎ ሳቀና። ቂሎ ሰግህ ወይ። እርሷ በጊዜ ቂጣዋን እየላ ፈች ነዋ! ለዚህስ አንድ ዘዴ እፈጥርልሃለሁና ፤ ሚስትህ ምጣድ በምትጥድበት ጊዜ ማለት በገሰ ሰዓት ፤ እላት ለመጫር ወደ ጎረቤት ስትሄድ እኔ ከቤትህ ገብቼ በቆጥ ላይ እቀመጣለሁ ፤ አንተ ግን በዚያን ጊዜ ወንድ ልጅህን ወደ ሌላ ቦታ ላክና እርሷን ከብት አግጂ ብለህ እዘዛት ፤ በዚህ ጊዜ አንድ ቂጣ አብስላ እንዳወ ጣች ከቤትህ በላይ በሚገኘው ከረብታ ላይ ሆነህ ከብቶች የሰው አዝመራ አጠፋ አይደለምን? ብለህ ጥራት ፤ እኔም ወዲያው የጋገረችውን ቂጣ እሸሽግባታለሁ አለው ፤ ከዚህ በኋላ ሁለቱ ጓደኛዎች እሺ እሺ ተብለው ባሏ ወደ ሥራው ሲሄድ በተባለው ሰዓት ባልንጀራው ከቤት ገብቶ በቆጡ ላይ ተቀመጠ ፤

እርሷም በገሰ ሰዓት ምጣዷን ጣደችና አንድ ቂጣ እንደጋገረች ባሏ አፋፍ ላይ ቆሞ "ሰማሽ ዎይ አንቺን ነው። በማለት ድምፁን ከፍ አድርጎ ተጣራና ከብቶቹ የሰው አዝመራ እንዳጠፋ ገለጸላት ፤ እርሷም በሩጫ ሂዳ ከብቶችን አስወጥታ ብትመ ለስ የጋገረችው ቂጣ ጠፍቶ አገኘችው እንደዚህ እያደረጉ ሹ ጊዜ ባሏ እየጠራት ሹ ጊዜ የጋገረችው ቂጣ ጠፋበት ፤ በፀኛው ጊዜ ግን ዛሬስ የቤቴን "አዎይ" እንደ እኔ እር ያታል ብላ ሊጠን ከነገበታው አንሥታ ግጥም አድርጋ ጠጣችው ፤ በዚህ ምክን ያት ሴትየቀ ከዚያ ቀን ጀምሮ ከባሏ የተለየ ብቻዋን ምንም የማትቀምስ ሆነች ይባላል ።

እንደዚህ አድርገው ሁለቱ የትምህርት ጓደኞች የቤታቸውን ውስጥ መጥፎ ምል ልዩ ባሆነና ባልታወቀ ዘዴያቸው አስወገዱ ።

ጸጌና ምዕራፍ ።

ይኸውም ከዚህ በላይ የተነገረውን በመነሻው ይመስለዋል ፤ እንደዚሁ አንዲት ሴት ባሏ ከሥራ ከመምጣቱ በፊት ብቻዋን መብላት የለመደች ነበረች ፤ ከዕለታት አንድ ቀን እንደተለመደው በገሰ ሰዓት ምጣዷን ጣደችና ቂጣዋን ስትጠፈጥፍ አንድ ተማሪ ከደጅ ቆሞ "በአንተ ስማ ለማርያም ስለ ገፋ እግዚአብሔር" በማለት ቀራሽ እንጀራ ለመነ ፤ ወዲያው ተከታትሎ "አቶ ናስቲለው" የሚባለው ባሏ ከቤት ስቃ ለመውሰድ ድንገት ከተፍ አለና የምታንከበክበውን ግጥም አገኘችው ወደ የሀገራቸው ከተመለሱ በኋላ በጉራ ለ መላት አግብተው

ታደርጊያለሽ? ብሎ ቢጠይቃት ይህ ተማሪ ዱቄት አምጥቶ ያንጉቱልኝ ስለአለኝ እኔም ያጸድቀኛል ብዬ አንጉትለታለሁ አለችው ፤ በዚህ ጊዜ ተማሪው በደጅ እንደ ቆመ ሴትየቀ የምትናገረውን ሲሰማ ቆይቶ ነበርና ባለቤቱ የሚፈልገውን ዕቃ ከቤት ይዞ ሊወጣ ተማሪው "የኔ ጌታ ጭብጠዬን ሳያሰጡኝ እንዳይሄዱ አለው ፤ ባለቤቱም ወደ ቤቱ ተመልሶ ገንዘቡን (ጭብጠውን) ሰጥተሽ አታሰናብቻውምን? ቢላት ፤ ጭብ ጠው ትኩስ በመሆኑ አከፋዳውን ያቃጥልበታልና ጥቂት ይብረድለት ብዬ ነው እንጂ እሰጠዋለሁ ፤ አንተም ወደ ሥራህ ሂድ አለችው ፤ አቶ ናስቲለውም እውነት መሰለ ውና ወደ ሥራው ለመሄድ ስለቸከለ "ተሜ" ይብረድልህ ብላ ነው እንጂ ትሰጥህ ለች ጥቂት ጠብቅ ብሎት መንገዱን ቀጠለ ፤ ተማሪው ግን ጭብጠዬን ሳያሰጡኝ እግርዎን እንዳያላውሱት በእግዚአብሔር ይገዢዎታለሁ ሲል አማጠነው ፤ ሰውዬውም እንደገና ተመለሰና በቂጣ ቃል ሚስቱን ከፍና ዝቅ አድርጎ ስለተናገራት ያለውድ በግድ ጭብጠውን እንከብክባ አምጥታ በአከፋዳው ያለችለት ።

ይህ ተማሪ በባለቤቱ አስገዳጅነት ገንዘቡ ያልሆነውን ጭብጠ ተቀብሎ በመ ሄዱ ሴትየቀን እጅግ ስለቆጫት በኋል በኋላው እየተከተለች ከዚህ ቀጥሎ ያለውን መርገምና በረከት ተለዋወጡ ይባላል ።

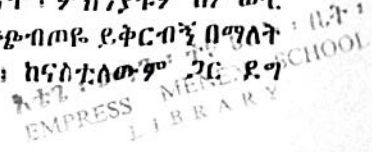
- ሴትየቀ ይነቅህ አለችው ።
- ተማሪውም ውኃ እጠጣለሁ አላት ፤
- ሴትየቀ ይቁረጥህ አለችው
- ተማሪው ግራዋ እጠጣለሁ ፤
- ሴትየቀ ከቤትህ አያድርስህ አለችው
- ተማሪው በመንገድ አድራለሁ አላት ፤
- ሴትየቀ ለናትህ ልጅ አትሁናቸው አለችው
- ተማሪው ለአባቴ እሆናለሁ ፤

እያለ እርግማኝን ወደ በረከት በመለወጥ ምላሽ አሳጥቶና አሳፍሮ መለሳት ፤ ወዲያ ውም ተከትላ ትይዘኛለች ብሎ ስለፈራ ተገላምጦ እያየ በቅቤ የቀለጠ ጭብጠውን ይዞ ፈረጠጠ ይባላል ።

ከሁሉም በጣም የቆጫት ሌሊትና ቀን አስቦ ከሚደክምላት ባሏ ተውራ ለመብላት ያዘጋጀችውን ጭብጠ አንድ ቀን እንኳ ውኃ ጠልቆ የማያጠጣት ተማሪ አንጀቱን ስላራሰበት ነው ፤ ይሁን እንጂ ሴትየቀ ብልህ ናት ፤ ምክንያቱም በሥውር የምሠራውን ልማድ ባሌ አውቆት ከሚታዘበኝ ያንዱ ቀን ጭብጠዬ ይቅርብኝ በማለት አንጀቷ እያረረ ለማታውቀው ተማሪ በግድ አስረከበች ፤ ከናስቲለውም ጋር ደግ ሴት መስላ አብራው ኖረች ።

ጸጌና ምዕራፍ ።

ትውልዳቸው ከሸዋና ከጎንደር የሆኑ ሁለት የትምህርት ቤት ጓደኞች ነበሩ እነርሱም አገር ለአገር እየተዘዋወሩ አልማዝና ምዝምዝ ወርቅ ዋጋዋ የማይሆኑት የቤት አቅርቦት ወደ የሀገራቸው ከተመለሱ በኋላ በጉራ ለ መላት አግብተው

የሚኖሩ ሁነዋል ፡ እነዚህ ሁለት ባልገጅሮች ባገር ርቀት ምክንያት ጥቂት ዘመናት ያህል ተለያይተው እንደቆዩ «የአገር ርቀት ፍቅርን ሊከለክላት አይችልም» እንደሚባለው በሸዋ የሚኖረው ተማሪ ወደ ጐንደር ሔዶ የጓደኛውን ጤንነት ጠይቆ ለመምጣት ስለአሰበ እንደ ዛሬው በአየር አይደል በአግሩ የዓባይን በረሃና ያንን ያህል አገር አቋርጦ ብዙ ቀን ከተጓዘ በኋላ ወደ ጎንደር ከተማ ደርሶ የባልገጅ ራው ቤት የሚገኝበትን ሠፈር መጠየቅ ጀመረ ፤ እርሱም ለአገሩ ዕንግዳ በመሆኑ ጥቂት ከተጉላላ በኋላ በጐረቤቶች እረዳትነት ጠይቆ ቤቱን ስለአገኘው ባልገጅራው በቤት መኖሩን ቢያስጠይቅ ለጊዜው ወደ ሥራ ሔዶ አልተገኘም ፤ ወራቱ ክረምት ስለነበረ ባልገጅራው ከሥራ እስኪመለስ በቤቱ ታዛ ተጠግቶ ተቀመጠ ፤ ጊዜውም ድንግገግገዝ ሲል ማለት ብርሃኑ ለዓይን ሲነሣ የባልገጅራው ሚስት ላሞችን ከጥጆች ጋር ለማገናኘት ከቤት ስትወጣ ዕንግዳው ተማሪ ከቤቷ ታዛ ቁርገዝ ብሎ ተቀምጦ ባየችው ጊዜ እርሷስ ታላቂቱ ከይሲ ኖራልች ።

ምላሷን ክንድ ከሰንገር አስረገማ እንደ ቀትር እሳት ትገርፈው ጀመር እርሱም ደነገጠና "እመይትዬ" ከባልም ጋር የትምህርት ቤት ባልገጅሮች ነንና ይቅርታ ያድርጉልኝ በማለት ለመናገር ቢሞክር ምላሷን እንደ ደወል እያጮኸች ማን ይስማው ፤ ብትሰማውስ ከተፈጠረች ጀምሮ ዕንግዳ መቀበልን የማታወቅ ዓይነት ጠባብ (ንፋግ) በመሆኗ ትቀበለው ዘንድ መቸ ወደደች ፤ እርሱ ግን በትምህርት ቤት ሳለ እንጅራ ሲለምን ዙሪያውን ከበው ከሚያዋክቡት ውሾች እንዳንዲት ቁጥሯት ገም ብሎ ተቀመጠ ።

እርሷም ለፍልፋ ለፍልፋ አኛን ሲደክማት አራሷን ሲያማት ከጨኸቷ ታግሳ እንደ ሐምሌ ደመና እያገራመረመች ወደ ላም አለባዋ ሄደች ፤ የሴትዮቸው አቋምና ዓመል እንደሚከተለው ነው ዓይነ መጭማጫ ጠጉር ላሁጫ ፤ አግሪ መንግና ፤ ራስ ገናና ፤ ይህ ቀረሽ የማትባል መልክ ጥፋ በመሆኗ ውሻ በጨው የማይነክት ናት ፤ ዓመሷም እንደዚሁ ለቀራል ይቀበት የላትም ፤ በዚህ ላይ የሴቶች ባልትና ሲያልፍ እጅቱን አልነካውም ።

መምሸቱ አይቀርምና ቀኑ መሸ ፤ ሰውና ከብት ተከተተ ፤ ዕንግዳውም ከደጅ ተቀምጦ ብርድ ጀሮ ጀሮውን እያጣለመው ብዙ ሰዓት ካሳለፈ በኋላ ባለቤቱ እርፍና ቀንበሩን ተሸክሞ መጣ ፤ በዚህ ጊዜ ይህ የባልገጅራው ፍቅር እንደ እህልና እንደ ውሳ የጠማው ዕንግዳ ከተቀመጠበት ተነሥቶ "ጓዴ አገሌ" ነህን ? በማለት ድምፁን ቢያሰማው ፤ የትዳር አሳብ ጐኑን ያደቀቀው ተናፋቂው ባልገጅራ በድምፁ ስላወቀው ከድካሙ ሁሉ ተጽናንቶ የተሸከመውን እርፍና ቀንበር አምዘግዝጐ ጣለና አንገት ላንገት ተቃቅፈው እየተላቀሱ ተሳሳሙ ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ቤት ይዘት ገባና ተቀምጠው ስለ ጤንነታቸው ይጨዋውቱ ጀመር ።

ያችም የተረገመች ሚስቱ ዕንግዳውን ይዞ በመግባቱ የባሰውን ተቆጥታ እንኳን እህል ውኃ ታቀርብለት አላነጋገረቸውም ፤ "ሥራው ክፉ የሆነ ሰው ብርሃንን አይወድም ፤ ክፉ ሥራው እንዳይገለጽበት ተብሎ ለሆነው ተማሪ ።

ሳቱ ብርሃን ወደ ጨለማው ፊቷን ዘራ ተቀመጠች ፤ እርሱም እራት ይቅረብ ብሎ እንዳያገዛት የሚስቱን ዓመል ያውቃልና አሁን ብናገር የተኛችውን አራስ ነበር መቀስቀስ ይሆንብኛል በማለት ገም ብሎ ውኃ ጠለቀና የጓደኛውን አግር ፍትል አድርጎ ካጠበ በኋላ ምንጣፉን አንጥሮ ከባልገጅራው ጋር ተቃቅፈው ተኙ ።

ባሏ ከእርፍ ጋር ፤ ዕንግዳውም በመንገድ ሲንገላቱ ውለው በዚህ ላይ ረኃብና ጽሑክናቶት ጋር እንቅልፍ ስለከለከላቸው ጥንት በትምህርት ቤት ሳሉ ያሳለፉትን መከራና የደከሙበትን ቀለም እያስታወሱ ሲጫወቱ አድረው ሲነጋ ዕንግዳው ከመኝታው ተነሥቶ ልብሱን ለባበሰና በል ወንድሜ «እንግዲህ ልሂድልህ ፤ ለቸርነቱ ወሰን የሌለው አምላክ "እንኳን ለመተያየት አበቃን ብሎ ተሰናብቶት መንገዱን ቀጠለ ፤ ባልገጅራውም አንገቱን ሰብሮ እየቆዘመ (እያዘነ) ሊሸኘው ተከታተለውና ጥቂት እንደ ተጓዙ የሴትዮዋን ታሪክ አንሥተው ሲነጋገሩ የባልገጅራ ፍፍቶት እንደ እህል ርቦት እንደውኃ ጠምቶት ከሸዋ ድረስ የተጓዘው ዕንግዳ ተናፋቂውን ወንድም አግኝቶ በመደሰት ፋንታ ማታውን እንደ ደረሰ ሚስቱ እንዴት አድርጋ በነገር ስትጠብሰው እንዳመሸች በገርገር ካገለጸለት በኋላ ከዚች መጥሮ ሴት እንዲለይ ከዚህ በታች ያለውን ምክር እንዲህ ሲል አቀረበለት ።

ወንድሜ ሆይ ፤ በየጊዜው የተነሡት ሊቃውንት (ነቢያትና ሐዋርያት) በጸኛቸው መጻሕፍት ውስጥ ሰው በነፍሱ እንጅ በሥጋው ተኩንኖ ወደገሐነመ እሳት ገባ ሲባል ስምተን አናውቅም ፤ አንተ ግን በሥጋህ ገሐነመ እሳት ገብተህ በማየቱ እጅግ አዘንኩልህ ።

እረ ለመሆኑ ይህች ሴት በዓይኗ ነው ? በጥርስ አከፍኖሯ በራስ ጠጉሯ ነው? ወይስ በሙያዋ ፤ በየትኛው መሣሪያዋ ነው ምርኮኛ አድርጋ ያኖረችህ ? እስቲ እባክህ ንገረኝ ! በዚች ውሻ እንኳ በጨው በማይቀምሳት ሴት ታሥረህ ፍፍህን የምትከፍለው ምን ታደርግልኝ ብለህ ነው ? በማለት ባህዱ ሲጠላላ ያደረውን ሁሉ በንዴት ዘረገፈለት ።

ጓደኛውም የተናገረውን ሁሉ በጸጥታ ከዳመጠ በኋላ የሚከተለውን አጥጋቢ መልስ ሰጠው ሰማህ ወይ ጓዴ። እውነት ነው ፤ አንተ እንዳያኸኝ በቁመናዬ ሲኦል ገብቼ መኖሪን አልጠራጠርም ፤ እግዚአብሔር ተድላ ሥጋዬን ቢፈቅድልኝ ማኖሮ ከመልካሚቱ ሴት ጋር ያገናኘኝ አልነበረምን ? ነገር ግን ለዚህ አልታደል ኩማ ፤ ስለዚህ ይህቺን ሴት ፈትቼ ከሌላዬቱ ጋር ስደሰት ኖራ በኋላ ነፍሴ በዲያ ብሎስ እጅ ወድቃ በገሐነመ እሳት ከምትወቃይ በዚህ ዓለም ሳለሁ በዚች ሴት እጅ መወቃየትን መረጥሁ ፤ ወዲያውስ መማር ለምን ይዘጃል ? ይህንንና ይኸንን የመሰለውን ፈተና ለማለፍ አይደለምን ? ።

ይህች ሴት ስትከፋ ፤ ስትከረፋ ብትውል ከዚያ ከሻጋታሙ ከዲያብሎስ አትከፋም ፤ አትከረፋም ፤ ብሎ መደፍጃሚያ አሳቡን ከጥልቅ ምክር ጋር አስገንዘበው ።

ይህም ጉዞኛው ወንድም የትዕግሥት መከማቻ ከሆነው ባልንጀራው በተሰጠው መልስና ማስገንዘቢያ እየተደነቀ፤ ወንድሜ መማርና ፈተናን ማለፍ እንዲሁ እንዳንተ ነው፤ እንግዲህ እኔም ቁጣዬን ወደ ትዕግሥት፤ ሰይጫን (ምላሴን) ወደ አርት እመልሳለሁ፤ አንተን በማግኘቱ ብቻ አልተደሰትኩም፤ ነገር ግን ዛሬ የተደሰት ኩት በሰው ልጅ አእምሮ ተቀርጾ የሚኖር ምክር ስለሰጠኸኝ ነው፤ በል የጀመርክውን ተጋድሎና የተገናጸፍክውን ትዕግሥት እግዚአብሔር ያስፈጽምህ ብሎ አንገቱን አቅፎ ከተሳሳሙ በኋላ ይህም ወደቤቱ ተመለሰ፤ ያም ወደ አገሩ ገሠገሠ ይባላል ።

- መማር እንደዚህ ነው ፈተና ማለፍ ፤
- የኋላውን አውቆ ሚስቱን የማይነቅፍ ።
- በሲኦል ከመኖር በብዙ ሥቃይ ፤
- ይሻላል መታገሥ ያንዲት ሴት ጠባይ ።
- ብዙ ሴቶች ማግባት ክልክል ነው በጠና ፤
- ላዳም ሔዋን ብቻ ተፈጥራለችና ።

አንባቢ ሆይ ከዚህ ላይ የምናገኘው ፍሬ ነገር ሴትም ሆነች ወንድ ልጅ መጀመሪያ ቢጠያቸውን ፈልገው መጋባት ነው እንጂ ከተጋቡ በኋላ መፋታት አጥብቆ ክልክል መሆኑን ያሳስበናል ።

፴ኛ ምዕራፍ ።

አንድ ተማሪ ካንድ አገር ወደ አንድ አገር በሚዘዋወርበት ጊዜ ሲሄድ ውሎ ሲመሸበት ቤተ ክርስቲያን ቢያገኝ ወደ ደጀ ሰላም ገብቶ ያድራል፤ ቤተ ክርስቲያን ባያገኝ ግን ወደ መንደር ተጠግቶ ማደሩ የተለመደ ነው ።

አንድ ቀንም አንድ ተማሪ ሲጓዝ ውሎ በቅራቢያው ቤተ ክርስቲያን በሌለበት አገር ሲደርስ ስለመገኘት ወደ መንደር ገብቶ ባንዲት ቤት ታዛ ተቀመጠ፤ በዚህ ጊዜ የቤቱ ባልተቤት የሆነችው ሴት ወጣችና <ተሜ> ከዚህ ቤት ወንድ የለምና ወንድ ወደ አለበት ሠፈር ሄደህ ብታድር ይሻልሃል አለችው፤ እርሱም <እሜትዬ> አሁን በጨለማ በማላውቀው አገር ወዲያና ወዲህ ስዘዋወር አውሬ ይጣላኛል፤ ወንበዴ ይቀጠቅጠኛል፤ ስለዚህ ምንም አላስቸግርዎትምና በዚችው በታዛዋ እንድትኖር ይፍቀዱልኝ አላት፤ እርሷም ምንም ሳትመልስለት ዝም ብላ ወደ ቤት ገባች ።

እውነትም ባሏ ወደ እርቅ አገር ሄዶ ማደሩ እርግጥ ስለሆነ 'ቤት አፍራሽ' የተባለው ውሽማግቢ በዚያ ሌሊት እንዲመጣ ቀጥራው ኖሯል፤ እርሱም እርጭ ባለው ሌሊት ገባና አራት በልተው ለመኝታ በሚዘጋጁበት ጊዜ ዕንግዳው ተማሪ በደጅ የተቀመጠ መሆኑን ስለገለጸችለት ሁለቱ ተመክከሩና እንዲገባ ፈቀዱለት፤ ወዲያውም ለመኝታ የሚሆነው አንድ አጎዛ ጣሉለትና በሚተኛበት ጊዜ ሴትየቀ መጥፎ ጥጃ በቤት እንዳለች አስጠንቅቃ ዱላ ሰጠችው፤ ከዚህ በኋላ ሁሉም ተኛና ከሌሊቱ ፲፩ ሰዓት ሲሆን ሴትየቀ ከመኝታዋ ተነሥታ የቤት አፍራሽን ምሳ ማዘጋጀት ጀመረች፤ በዚህ

ጊዜ ራብተኛው ተማሪ ደበሎውን ውልቅ አድርጎ ጣለና ነጠላውን ብቻ ለብሶ በሌትየቀ መኝታ በኩል ተኛ፤ እርሷም ምግቡን አዘጋጅታ ከጨረሰች በኋላ መጣችና ውሽማግቢ መስጋት ተማሪውን ቀስቀሳ ያዘጋጀችውን ምግብ ባፍ ባፋ አጎረሰችውና፤ ከዚያም አንድ ዋምራ (ቅል) ጠላ ሰጠችው፤ እርሱም ተቀብሎ ግጥም አድርጎ ጠጣ እርሷ ዕቃውን እስክታሰናዳ ድረስ ወደ መኝታው ተመልሶ በደበሎው ተጠቀለለና ተኛ ። እርሷም ዕቃዋን ገጣጠመችና ብትመለስ ቤት አፍራሽ እንቅልፋን ሲለጥጥ አገኘችው ።

በዚህ ጊዜ በቀስታ -ሰውዬ አንተን ነው። ምን ጊዜ ተኛህ? ብላ ከንቅልፋ ቀስቀሰችው፤ እርሱም ነቃና ምን ሆነሻል ብሎ ቢጠይቃት አሁን በልተህ ምንጊዜ ተኛህ? አለችው፤ አሁን ምንድነው ያበላሸኝ አላት፤ በዚህ ጊዜ ደነገጠችና ይህ ተማሪ እንዴት ተጫወተብኝ! ለከስ እርሱ ነው የበላው ብላ እጁን ለማሸተት እያነፈነፈች ወደተማሪው ስትሄድ ማታውን ሲተኛ ዱላ ሰጥታ ባስጠነቀቀችው መሠረት ጥጃዬቱን አስመስሎ በስ አለና አፍንጫዋን ቢመታት ሞተች ይባላል፤

«በባል ላይ ውሽማ በንጉሥ ላይ አድማ» -መያዝን እግዚአብሔር ስለማይወድ ባላሰብኳትና ባልተጠራጠርኳት ብትር (መቅሠፍት) ይቀጣናል ።

ከዚህ ላይ ተማሪውም የፈጸመው ድርጊት በአንድ በኩል አስቂኝ ሲሆን በአንድ በኩል ደግሞ በጣም የሚያሳዝን ነው፤ በቤት ውስጥ መጥፎ ጥጃ እንዳለች ማስጠንቀቂያ ይሰጠው እንጅ ሴትየቀ መሆኗን ከማወቁም በላይ በእጅግ በልቶና ጠጥቶ እንኳን መግደል መቁንጠጥ ባልተገባውም ነበር ።

፴፩ኛ ምዕራፍ ።

ተማሪውና መበለቷ ።

አንድ ተማሪና አንዲት ሴት መነኩሲት ባንድ ቤት ውስጥ ተዳብለው ይኖሩ ነበር ። መበለቷ በጧት ተነሥተው ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሄዳሉ፤ ተማሪው ግን ከሌሊቱ ቀደም ብሎ ከዕንቅልፋ ይነቃና የሚገባውን ጸሎት ካደረሰ በኋላ በቤቱ ተኝቶ ያረፍዳል፤ ጸሎተኞቹም መበለት ዘወትር ከቤተ ክርስቲያን ሲመለሱ ተማሪውን እንደተኛ ስለሚያገኙት ራሳቸውን ጸድቅት ተማሪውን ኃጥእ በማድረግ "እኔ ሁል ጊዜ በጧት ተነሥቼ ቤተ ክርስቲያን እስማለሁ እግዚአብሔርንም እለምናለሁ፤ ይህ ተማሪ ግን ከዚህ ተኝቶ እንቅልፋን ሲለጥጥ ያረፍዳል "እያሉ ሲመጸዱ ስምቷቸው ኖሯል፤ በዚህ ጊዜ፤ ተሜ ደበሎውን ግልጥላለሁ አደረገና <እማሆይ> እንዲህ ባሉቧ ልታ (አንዱ ባንዱ ነገር ሠርቶ) የሚገቡበት ቤት አይምሰልዎት፤ የእግዚአብሔር ክብር የሚገኘው የራስን ኃጢአት በንጉሥ፤ የባልንጀራን ኃጢአት በትዕግሥት በመሠወር ብቻ ነው አላቸው ይባላል ።

አንድ ቀልደኛ የሆነ ተማሪ ወደመንደር ሄዶ ቀራሪውን በሚለምንበት ጊዜ «በእንተ ስማ ለማርያም ስለቸሩ እግዚአብሔር» ብሎ ከንዲት ሴት ደጅ ቆመ፤ ሴትየዋም ምጣዳን ጥዳው ገና እንጀራ ያልገረጸች በመሆኗ አትቀም (እግዚአብሔር ይስጥህ) ብላ ማሰናበቱን እንደ ኃጢአት ስለቆመረችው «ተሜ» ምጣዳ ግሞልኝ አንድ እንጀራ እስካወጣ ድረስ ዞረህ ተመለስ አለችው፤ እርሱም ፊቱን ወደመጣበት ጀርባውን ወደሴትየዋ አድርጎ የኋሊት ሄዶ ይባላል ።

፴፪ኛ ምዕራፍ ።

ተማሪውና ተንኮለኛዬቱ ጦጣ ።

ከዱር ዓራዊት ሁሉ ከጦጣ የበለጠ ተንኮለኛና ዘዴኛ የለም እየተባለ ከጥንት ጀምሮ ሲነገር ይሰማል፤ ጥንት በሀገራችን ጫካና ዱሩ ሳይጠፋ ሥልጣኔ ሳይስፋፋ ሰዎች ሁሉ ቤታቸውን በዱር በገደል መካከል ሠርተው በሚኖሩበት ጊዜ አንድ ተማሪ ጦጣና ዝንጀሮ በብዛት በሚገኙበት ገደል ሥር ጎጆውን ቀልሶ ይኖር ነበር፤ እርሱም የቀን ተግባሩን ሲያከናውን ማለት ሲጽፍና ሲደጉስ ውሎ እንጨት ለመልቀምና ውኃ ለመቅዳት ከቤት ወደ ውጭ ወጣ ባለ ቀጥር ተንኮለኛዬቱ ጦጣ ከቤቱ እየገባች ቀለሙን ታራስበታለች፤ ብዕሩን ትሰጠርበታለች፤ ጠቅላላውን እርጅ ጠቆላ ላይ ተቀምጣ ሲሠራው የምታየውን ሁሉ እያዘላሸች አስቸገረችው ።

ከዕለታት አንድ ቀን ይህ ተማሪ በጦጣዬቱ ፊት ለፊት ተቀምጦ ሰንጠውን ሳሳለና የገዛ አንገቱን የሚቆርጥ እስመስሎ በደንደሱ ሲገዛገዝ ቆይቶ አስቀምጦት ሲሄድ አየችው «የለመደች ጦጣ ሁል ጊዜ ሽምጦጣ እየተባለ እንደሚተረተው ከዚህ በኋላ ጦጣት ከዛኛ ላይ ወረደችና እርሱ እንዳደረገው ለማድረግ ሰንጠውን አንሥታ በስለቱ አንገቷን ስትገዛገዝ ቆርጣ ጣለችው ይባላል ።

፴፫ኛ ምዕራፍ ።

በተማሪና በወታደር ወድድር ተማሪው ዘየደ ።

በዱሮ ዘመን አንድ ንጉሥና መኳንንቶቹ ዕረፍት አድረገው በሚጨዋወቱበት ጊዜ የተማሪና የወታደርን ታሪክ እያወዳደሩ ሲነጋገሩ ንጉሡ በማናቸውም ዘዴ ከወታደር ተማሪ ይበልጣል አለ፤ መኳንንቶቹ ግን ባንድ ቃል ሆነው ወታደር ይበልጣል አሉ፤ ከዚህ በኋላ ወታደሮችና ተማሪዎች ተጠርተው ግብር እንዲበሉ ንጉሡ አዘዘ፤ የተዘጋጀላቸውም ድግስ ግንጭ በቀቤ ነበር፤ ገንፎውን የሚበሉበት ማንካ ሁለት ሁለት ክንድ እንጨት ተጠረቦና ግንኛውም ገዢዎች ከተከናወነ በኋላ፤ በፊት ወታደሮች ተጠርተው ገቡ፤ በዚህ ጊዜ ንጉሡ አዳራሹ ውስጥ በሚገኘው ሉዓላዊ ዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ይመለከት ነበር፤ ወዲያውም አሳላፊው መጣና በመካከላቸው ቆሞ የማንካውን ጫፍ ይዛችሁ እያጠቀሱትሁ መብላት ነው እንጅ ማንካውን ከወገቡ ላይ መያዝ ክልክል ነው ሲል አስጠነቀቃቸው፤ ወታደሮችም በታዘዙት መሠረት የማንካውን ጫፍ ይዘው እያጠቀሱ ለመብላት በሞክረው ማንካውን

እረኝም ከመሆኑ የተነሳ ካፋቸው አልፎ ወደጀራቸው እየሄደ ስለእስግራቸው ለመብላት አልቻሉም፤ ስለዚህ እነዚህ ወታደሮች ምንም ሳይቀምሱ እንደ ጎመጃ ወጥተው ሄዱ ።

ከዚህ በኋላ ተማሪዎች እንዲገቡ ታዘዙ፤ እነርሱም በገቡ ጊዜ ከዚህ በላይ እንደተገለጸው ለወታደሮቹ የተሰጠው ማስጠንቀቂያ ተነገራቸው፤ በዚህ ጊዜ እነዚህ ተማሪዎች ማንካው ክልክ ያለፈ ረኝም መሆኑን ተመልክተው ለጊዜው በጣም ተቸግረው ነበር፤ በኋላ ግን ከነርሱ አንዱ ብልህ ተማሪ በፊት ለፊቱ የተቀመጠውን ባልንጀራውን (ዚአክ ለዚአየ፤ ዚአየ ለዚአክ) «ያንተን ለኔ የኔን ላንተ» አቀብለኝ ላቀብልህ ብሎ በግዕዝ ቋንቋ አነጋገረው ።

በዚህ ጊዜ ባልንጀሮቹ ሁሉ ይህ ፈላጠኛ ተማሪ የፈለሰውን አዲስ ዘዴ ተከትለው የቀረበላቸውን የቅቤ ገንጭ በአሸጋጋሪ አንዱ ለአንዱ እየተጎራረሱ አቀላጥፈው በልተውት ሄዱ፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ «የተማሪ ሰው ዘዴኛ፤ ያልተማረ ሰው ጋኛ» መሆኑ በሁሉ ዘንድ ታወቀ፤ ተረዳ፤ ይባላል ።

፴፬ኛ ምዕራፍ

ለተማሪው ከቤተ ክፍትና ከቤተ መንግሥት የሚሰጡት የማዕርግ ስሞች ።

አንድ ተማሪ ብዙ ዘመን የፈጀበትን የትምህርት ችሎታውን አስመስክሮ ወደ ትውልድ አገሩ ከተመለሰ በኋላ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ላይ ሳለ እንደ ችሎታው መጠን በሙያውና በግብረ ገብነቱ ተመርጦ ከቤተ መንግሥትና ከቤተ ክፍት ከዚህ የሚከተሉት የማዕርግ ስሞች ይሰጡታል፤

ፓትረያርክ	ሊቀ ክህናት
ሊቀ ጳጳስ	መምህር
ጳጳስ	መላክ ፀሐይ
እጨጌ	መላክ ገነት
ንቡረ ዕድ	አለቃ
ሊቀ ሊቃውንት	ገዘዝ
ሊቀ ሥልጣናት	ሊቀ ዲያቆናት
ጸባቱ	ዲያቆን ናቸው፤ ከነዚህም ሌላ ብዙ የማዕርግ

ስሞች ይገኛሉ፤ ካንድ እስከ ስምንት ተራ ቀጥር የተመለከቱት ከፍተኛ የማዕርግ ስሞች የሚሰጡት በምንጥስና ብቻ ነው፤ የቀሩት ግን በሌላ የተወሰነ ደቀ መዝሙር ሁሉ (እንዲሾማቸው) እንዲጠራባቸው አትኩድዳዊት ቤተ ክርስቲያን ፈቅዳለች ።

የወይን ዛፍ ቅርንጫፎቹ ብዙ ሲሆኑ ግንዳቸው አንድ እንደሆነ፤ ከህናትም ከዚህ በላይ የተዘረዘሩትን የማዕርግ ስሞች ብዙ ዓይነት ደረጃ ከፋፍለው ይጠሩ ባቸዋል እንጅ ሐዋርያትን መስለው ክርስቶስን በመከተል፤ ቤተ ክርስቲያንን በማገልገል አንድ ናቸው፤ ይህ በመንፈሳዊ በኩል ሲሆን በሥጋዊ በኩል ደግሞ ታሪክ

እንደሚነግረን በጎንደር መንግሥት ጊዜ እንደዛሬ ሚኒስትሮች አራት ሊቃውንት ሊቀ (መጣኒዎች) አራት አዛዦች ፤ አራት ወንበሮች ተመርጠው ስለ ሕዝቡ አስተዳደር ጉዳይ በመንግሥቱ ሥራ ውስጥ ቆራጭና ፈላጭ ሆነው ይሠሩ እንደነበሩ የተረጋገጠ ነው ።

ዛሬም ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ሕዝባቸው የመንግሥቱ ምክር ቤት ሥልጣን ተከፋይ እንዲሆን በፈቀዱለት መሠረት ከየጠቅላይ ግዛቶች በሕዝብ ድምፅ ተመርጠው የሕዝቡን ጉዳይ ከሚመሩትና ከሚያከናውኑት ዓባቡችና የልዩ ልዩ መሥሪያ ቤት ባለሥልጣኖች አጠዛኛዎቹ ናትሐ ነገሥት አዋቂዎች (ሊቃውንቱ) ናቸው ።

፴፮ኛ ምዕራፍ

ለተማሪው ከእግዚአብሔር የተሰጠው ልቅና ።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያትን «እንግዲህ ሃዱና አሕዛብን ሁሉ አስተምሩ ፤ በአብ ፤ በወልድ ፤ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው ፤ ያዘዝኝቸውንም ንገሩ ፤ እስከ ዓለም ፍጻሜ ከናንት አልለይም» በማለቱ ከሐዋርያት በኋላ በየጊዜው የሚነሡትን ቀሳውስትና መምህራን የሚሾማቸውና የሚያከብራቸው እርሱ ራሱ መሆኑን አረጋግጦ መስክሮላቸዋል ።

በዚህም ሌላ በይበልጥ «የመንግሥተ ሰማያትን መክፈቻ ላንተ እሰጥለሁ ፤ በምድር ያወርከው በሰማይ የታሠረ ይሁን ፤ በምድር ፤ የፈታኸው በሰማይ የተፈታ ይሁን» ብሎ የቅዱስ ጴጥሮስ ተከታዮች (መምህራን) ሁሉ የሰማያዊ ሥልጣኑ ተከፋዮች (እንደራሴዎች) መሆናቸውን በማይታበል ቃሉ በወንጌል መዝግቦ ባራቱ ማዕዘን ዓለም ዓውጆላቸዋል ፤ በዚህ መሠረት ቅዱስ ያዕቆብ «ከእናንተ ወገን የታመመ ሰው ቢኖር ቀሳውስትን ይጥራ ፤ እነሱም ይጸልዩለት ፤ በጌታም ስም ዘይት ይቀቡት ፤ የሃይማኖት ጸሎት ድውዩን ታድናለችና ፤ ኃጢአትም ቢኖርበት ይሠራል» ብሏል ።

፴፯ኛ ምዕራፍ ።

ከሕዝብ ለተማሪው የተሰጠ የግብር ስም ፤

ተማሪው በቤተ ክርስቲያን ማኅበራዊ ኑሮ ውስጥ በሚያገለግልበት ጊዜ እንደ መደብና እንደ ግብሩ አመራር ከሕዝብና ከቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ከዚህ የሚከተሉት የግብር ስሞች ተሰጥተውታል ፤

እነዚህም ፤	ሀ	ቁስ ፤	ሐ	ደብተራ ፤
	ለ	ባሕታዊ ፤	መ	መሪ ጌታ ፤ እየተባለ

የሚጠራባቸው ናቸው ፤

«እስመ ስሙ ይመርህ ጎበ ግብሩ» (ሰውን ስሙ ወደ ግብሩ ፤ ግብሩ ወደ ስሙ ይመራዋል) እንደተባለው ።

፩ኛ፤ ቄስ ማለት ቀስ አገለገለ ፤ ከሚለው የግዕዝ ቃንቋ ቁስ (ተሰብ) እየተባለ በመጠሪያ ስሙ ላይ የግብር ስም ይቀጸልለታል ፤ የቄሱም ዋና ተግባር አንዲት ሴት በተክሊል አግብቶ መላ ዘመኑን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እግዚአብሔርን በጸሎት ምዕመናንን በትምህርት እያገለገለና ራሱን እየረዳ መኖር ነው ፤ የቅስናን ሹመት ማናቸውም ሰው ከተማሪና ባንዲት ሴት ጸንቶ ከኖረ ሊሾመው ይችላል ።

፪ኛ፤ ባሕታዊ የተባለውም ፤ ተባሕተው ፤ ብቸኛ ሆነ ካለው ግሥ የወጣ የመነካሳት የግብር ስማቸው ነው ፤ ባሕታዊ (ብቸኛ) ማለት ከቤትና ከሚስት ፤ ከልጅና ከንብረት ተለይቶ የሚኖር ማለት ነው ፤ እርሱም ቆብ የተባለውን አክሊላ ሦክ በራሱ ላይ ተሸክሞ መላ ሕይወቱን ለእግዚአብሔር በማስገዛት በአንድ ቦታ ላይ በጸምና በጸሎት ተወስኖ ሀገሩ በነፃነት ፤ ሕዝቡ በአምልኮት ጸንተው እንዲኖሩ ከእግዚአብሔር ይቅርታን የሚለምን የምሕረት አማላጅ ነው ፤ አንዳንድ ባሕታውያን (መነካሳት) የእግዚአብሔር መንፈስ (እየገፋፋቸው) አነሣሥቶ እየላከቸው ከገዳም ወደዓለም መጥተው አገር ላገር እየዘሩ ምዕመናንን ይመክራሉ ። «ያስተምራሉ» ።

፫ኛ፤ ደብተራ ፤ የተባለው መዘምራዊ ስም ፤ ተደብተረ ፤ ተተክለ ከሚለው ግሥ የተገኘ ነው ፤ ለጊዜው ድንኳን ማለት ይሆናል ፤ ነገር ግን ደብተራ ማለት ያነጋግራ ሳይለቅ ተክል (ትክል) ማለት ነው ፤ እግዚአብሔር በገነት የተከላቸውን ቡቃያዎች (አዳምንና ሔዋንን) በምቀኝነት የነቀላቸው ሳጥናኤል እርሱንም ከዓዕይ ቤተ መቅደስ በነውረ ኃጢአት እስኪነቅለው ድረስ በዲቁናና በቅስና ማዕርግ በቤተ መቅደስ ውስጥ ተተክሎ የነበረ ዓዕይ ማለት ነው ፤ ይህ ሰው በዲቁና (በቅስና) ቤተ ክርስቲያንን እያገለገለ ሲኖር በመጽሐፍ ከተፈቀደችለት አንዲት ሴት አልፎ ከሌላ ዩቱ ጋር ሲማግጥ ተገኝቶ ከሥልጣን ክህነት የታገደ ነው ፤ እርሱም ከተልእክ ምሥጢር (ከቤተ መቅደስ አገልግሎት) ውጭ ሆኖ ስለ ኃጢአቱ ንስሐ ገብቶ ፈጣሪውን ይቅርታ እየጠየቀ በመዘምርነት እናት ቤተ ክርስቲያኑን የሚያገለግል ደብተራ ይባላል ፤ ለምሳሌ እገሌ እኮ በእገሌ አገር ትክለኛ ነው በማለቱ ይታወቃል ፤

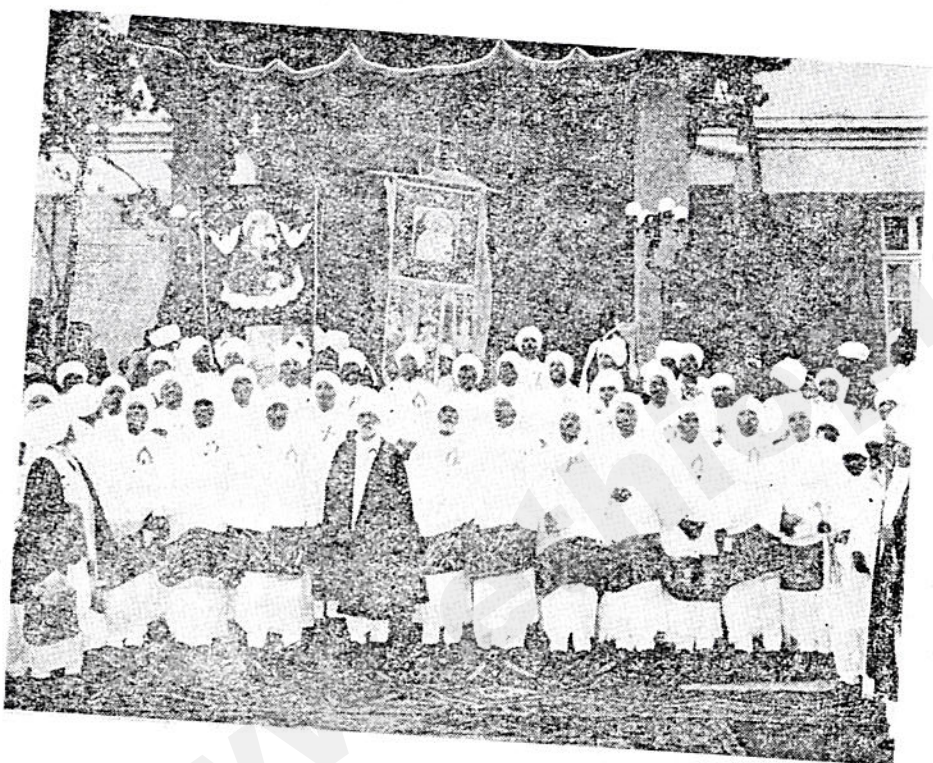
፬ኛ፤ መሪጌታ የተባለውም መዘምራዊና የቅስና ፤ የደብተርና ሙያን አጠቃልሎ የሚያውቅ የቤተ ክርስቲያን መሪ ነው ፤ መሪጌታ መባሉም የቤተ ክርስቲያን ቤተ ሰቦችን ማለት ቀሳውስትን ፤ ዲያቆናትንና መዘምራንን በሙሉ አንተ ይህን ቃኝ አንተ ይህን ምራ ፤ አንተ ይህን አንሳ እያለ ስለሚያዘቸው በነሱ ላይ መሪጌታ ተብሏል ።

ይህ መሪጌታ የተባለው ከህን መዘምራንና ሊቃውንት በሚሰበሰቡበት በክብረ በዓል ቀን ጸናጽል ሲጥል ፤ መቋሚያ ሲያዘልል ፤ ከበሮ ሲያዝልና በመካከል እየተንጉራደደ ሲያሸበሽብ የተመልካችን ወኔ ይቀሰቅሳል ።

ይህን ከታላቁ ኢትዮጵያዊ ደራሲ ከቅዱስ ያሬድ የፈለቀውንና ከጣዕሙ ብዛት የተነሣ አጥንት የሚያለመልመውን «ጥሩ ምንጭ ዜማ» ጠንቅቀው የሚያውቁት የቤተ ክርስቲያን ሙዚቀኞች (መዘምራን) ታላቅ ክብረበዓል በሆነ ቀን ጥንግ ድርጊት

ባቸውን ለብሰው ሻሻቸውን ከብሰው በከበርና በጸናጽል የሰውነት እንቅስቃሴ (ሙሽሚንት) በሚያደርጉበት ጊዜ ተመልካችን ያረዘለ፤ በተመስጦ አሳብ ሁሉ ምርክኖ ሆኖ የጨበጡትን ያስጥላሉ፤ በአሳብ ምርክኖ ሆኖ የዋለውም ተመልካች ከተመስጦው በተመለስ ጊዜ -ጀግና ወርዋሪ ጨዋ ጋጋሪ ሆኖ ከመኖር፤ ከህን ለማሳ ሆኖ መኖርን ይመርጣል፤ ለምሳሌ ቅዱስ ያሬድ ዜማን በቸት ዓይነት ደምዕ አስማ ምቶ በደረሰ ጊዜ በዘመነ የነበረው የኢትዮጵያ ንጉሥ ዓፄ ገብረ መስቀል ጣዕመ ገማራውን ሰምቶ በተመስጦ የአሳብ ምርክኖ ከመሆኑ የተነሣ የጨበጠው የወርቅ ዘንግ ከእጁ አምልጦ በያሬድ አግር ላይ ተተክለ ይባላል።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በመዓልትና በሌሊት እያዘጋጀች ለራጣሪዋ የምታቀርብለት ይህ መንፈሳዊ ማዕድ (ዜማ) ከሌሎቹ አብያተ ክርስቲያናት ተለይቶ የተሰጣት ዕድል ፋንታዋ፤ ጽዋ ተርታዋ ነው።

መዘምራት ጥንግ ድርባቸውን ለብሰው ሻሻቸውን ከብሰው በገልግሎት ላይ።
ያገልግሎት መግሪያዎቹም መቋሚያ፤ ጸናጽል፤ ከበርና ነጋሪት ናቸው። ነጋሪት የተባለው አንድ ዓመታዊ በዓል በሚከበርበት ጊዜ በዋዜማውና በዕለቱ ማገገሙት ከመጀመሩ በሬት አስቀድሞ በቤተ ክርስቲያን ሰደወል የሐምሌን ነገረዳድ

በመሰለው ድምፁ እያስተጋባ ካህናትንና መዘምራንን ከያሉበት የሚጠራ ከባድ መግሪያ ነው። ይኸውም በመጽሐፍ ቅዱስ እንደተጻፈው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዓለምን ለማሳለፍ በግርማ መንግሥቱ ሆኖ በሚመጣበት ጊዜ መላእክት የሚያሰሙትን መንቅሌ ሙታን ነጋሪት ይመስላል።

ከበርና ጸናጽል ግን ሙያቸው የታወቀ በመሆኑ ሐተታው ታልፏል።

የተማሪው ያገልግሎት መግሪያዎች መቋሚያና ጸናጽል፤ ከበርና ነጋሪት ናቸው።

ጠገኛ ምዕራፍ ።

ጥንታዊው ተማሪ ትምህርቱን ከጨረሰ በኋላ ሽልማቱ ።

ጥንታዊው ተማሪ እጅግ በጣም ከባድ የሆነውን የጥንቱን ትምህርት ፈተና አልፎ በግብረ ገብነቱም ተመስክሮለት በሊቃውንቱና በሕዝቡ ዘንድ ተመርጦ ከሁን በሬት የገለጽናቸው ልዩ ልዩ የማዕርግ ስሞች ይሰጡታል። ከዚህም ሌላ ከፍ ብሎ ለጽጵስና መዓርግ ቢመረጥ ከንጉሡ ሬት ቀርቦ የሚገባውን ቃለ መሐላ እየፈጸመ የሹመቱ ምልክት የሚሆነውን ዓርዌ ብርትና ልብስ ፀሐይ የሚባለውን የክብር ልብስ ይቀበላል።

እንደዚሁም ከእጨረኔ እስከ ሊቀ ሥልጣናት የሚሾሙት ሊቃውንትና መምህራን በንጉሡ ዕጅ ራስ ቁርና ሊሸን ይሸለማሉ። ከዚያ በታች የሚገኙት ደግሞ እንደየ መዓርጋቸው በንጉሡም ሆነ በጳጳሱ ሬት በተራ እየቀረቡ የከባ፤ የጥንግ ድርብና የተመሰገኑ ይሰጡባቸዋል።

በቁም ዜማና በአቋቋም ትምህርት ቤት ትምህርታቸውን አስመስክረው በመምህርነት እየተመረቁ የሚወጡት መዘምራን ከመሪ ጊዳቸው ጸናጽልና መቋሚያ ይሸለማሉ፤ ከዚህም ሌላ በበጊምድር ጠቅላይ ግዛት ዘጎንደርና በተለይም ቤተ ልሔም በምትባል የዜማ «የኒህርስቲ» የምስክር ወረቀት (ዲፕሎም) ይቀበላሉ።

የጥንት ሊቃውንት ከሚቀበሉቸው የምስክር ወረቀቶች አንዱ ነፍል።

አንድ ተማሪ ችሎታውን አስመስክሮ ለመሪነትነት ከበቃ በኋላ በሚሾምበት ደብር አንደምንደኛ (አንደነጋዴ) በዋጋ አይከራከርም፤ ነገር ግን ሕዝብ ክርስቲያኑ በረቃዳቸው በመት አንድ ጊዜ ነፍስ ወከፍ እያንዳንዳቸው አንዳንድ ቁና አህል ይከፍሉታል፤ ይህም በደሆን አንዳንድ መምህራን ግድ የላቸውም። ተማሪዎቻቸውን ቁራሽ እንጀራ እያስለሙት በመጠቀም ብቻ ቤተ ክርስቲያንን በነፃ ያገለግላሉ፤ በነፃ ያስተምራሉ።

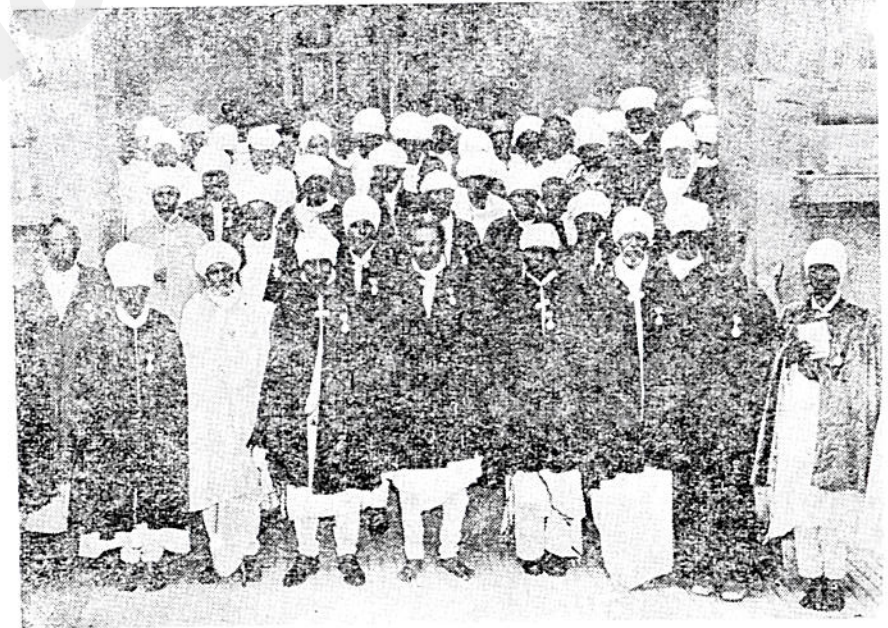
የጥንት መምህራን እንደዚህ ማድረጋቸው በወንጌል "የማይዘሩ፣ የማይሰበሰቡ ወፎችን ተመልከቱ፤ ለሥንቃቻው ወርቅና ብር ከረጡትም አትያዙ ነቀዝ የማይበላውን ሰማያዊ ድልብ አድልቡ፤ ምድራዊ ድልብን ግን አታከማቹ። ተብሎ የተነገረውን ለመፈጸም መራባቸውን እንደሹመት፤ መታረዛቸውን እንደሸልማት ቍጥረውት በደስታ ይኖሩ ነበር።

እንዲያውም የጥንት መምህራንና ሊቃውንት በሹመት ጊዜ ከያሉበት ሥፍራ ተራራገው በግድ እየተገቡተቱ እያለቀሱ ይሾሙ ነበር፤ እንጂ ፍቅረ ሢመት እንዳልነበራቸው ይነገራል።

ከዚያም ሲወርድ ሲቀረድ የመጣውን የሊቃውንት፣ የመምህራንና የደቀመዛሙርቶቻቸው የትምህርት ሽልማት፣ ለኢትዮጵያችን የሥልጣኔ በርከፋች የሆኑት ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በ፲፱፻፵፩ ዓ.ም. በሰጡት ደብዳቤ

ሽለው በማይኖወጽ መሠረት ላይ አቆሙት፤ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ከአልጋ ወራሽነታቸው ጀምረው ስለኢትዮጵያ ዕድገት ያላቸው መሠረታዊ ዓላማ መንፈሳዊውና ሥጋዊው እርምጃችን በሥልጣኔ ጎዳና ጎን ለጎን እንዲፈመድ በብዙ ድካም የራጸሳቸው የሥራ ድርጅቶች እጅግ ብዙ ናቸው፤ እነዚህም እግዚአብሔር ከርሱ ጋር ሆኖ ከሚረዳው ሰው በስተቀር በንድ ሰው አሳብ ተወጥነው በንድ ሰው ዘመን ሊፈጸሙ የማይችሉ ታላላቅ ናቸው፤ እግዚአብሔርም ድካማቸውን ሁሉ በርካላ ቸው በዘመነ መንግሥታቸው የተከሉት የሥልጣኔ አቋም ሁሉ በእግሩ አብቅሎ በራሱ አፍርቶ ፍሬውን አበርክቷል። ከነዚህም አንዱ የኢትዮጵያን ቤተ ክርስቲያን ከዓለም አብያተ ክርስቲያናት ጋር ማስተዋወቃቸውና ሙሉ መብቷን ማስገኘታቸው ነው።

ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት በ፲፱፻፵፩ ዓ.ም. ሰኔ ፱ ቀን ለቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት፣ ለመምህራንና ለደቀ መዛሙርቶቻቸው በሽልማት የሚሰጠውን በላዩ የመስቀል ምልክትና «ሑሩ፣ ወመሐሩ» የሚል የወንጌል ዓቀጅ ያለበትን አዲስ ሜዳይ መሥርተው አወጡ።

ከግርማዊ ንጉሠ ነገሥት እዲሱን የወርቅና የብር ሚዳይ የተሸለሙት ሊቃውንት ይታያሉ።

ይህ ዓይነት ሽልማት ከዚያ ቀደም ለቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ያልተሰጠ አዲስና ድንቅ ነገር ነው፤ ይኸውም በጠቅላላው ስለትምህርት መስጠት ግርማዊ ንጉሠ ነገሥትን ትጋትና በጎ ፈቃድ ሲያስረዳ በንድ

በኩል ደግሞ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን እስከ ዛሬ ላይ ለረገፈውና ወደፊትም ለምታደርገው የትምህርትና የሰብከት መስፋፋት አዲስ ትእምርተ ኪዳን ሆኖ የሚኖር ነው ።

ይህ አዲስ ሜዳይ በቅርጽ አንድ ዓይነት ሆኖ በሁለት ደረጃ ይከፈላል ፤ አንድ ደኛው ወርቅ ቅብና ጥበብ የወይን ጠጅ ሆኖ ከፍተኛ መዓርግ ያለው ነው ፤ ሁለተኛው ደግሞ ከብር ሆኖ ባለቤጫ ጥበብ ነው ፤ ይህ ተከታይ ነው ።

በመጀመሪያ ጊዜ ጉባዔ ሠርተው ደቀ መዝሙር አብዝተው በትጋት ያስተማሩ መምህራንና በትምህርት ብልጫ ያላቸው ሊቃውንት እንደ የመዓርጋቸው እየቀረቡ ከግርማዊ ንጉሠ ነገሥት እጅ የወርቅና የብር ሜዳይ ሽልማታቸውን ተቀበሉ ቀጥለውም ደቀ መዝሙርታቸው በየተራ እየቀረቡ ልዩ ልዩ ሽልማት ተደርጉላቸዋል ።

- ሊቃውንቱና መምህራኑ የተሸለሙባቸው የትምህርት ዓይነቶች ።
 - ሀ መጻሕፍተ ብሉያት ፤
 - ለ መጻሕፍተ ሐዲሳት ፤
 - ሰ መጻሕፍተ ሊቃውንት ፤
 - ወ ቅኔ ፤ ዜማና ንባብ ናቸው ፤

ከዚህ ቀን ለቤተ ክርስቲያን ሊቃውንትና መምህራን ከነተማሪዎቻቸው ከግርማዊ ንጉሠ ነገሥት የወርቅና የብር ሜዳይ ሽልማት በተሰጠ ጊዜ ብዕዕ አባታችን አቡነ ባስልዮስ ያሰሙት ቃለ በረከትና የግርማዊ ንጉሠ ነገሥት መሪ ቃል ከዚህ ቀጥሎ ያለው ነው ።

የብዕዕነታቸው ቃለ በረከት ፤

ከሁሉ አስቀድሞ በዚህ ጉባዔ እንድንገኝ ለፈቀደልን እግዚአብሔር የሕሊና ጸሎት (ምስጋና) እያቀረብኩ ንግግሬን እጀምራለሁ ።

ግርማዊ ሆይ ፤

ይህንን ጉባዔ ስመለከት በሕሊናዬ የሚታሰብኝ በግርማዊነትም ታላቅ ዕድል ኢትዮጵያን በታላቅ ረድኤት የጠበቃት የእግዚአብሔር ቸርነት ነው ፤ በቀድሞ ጊዜ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ትምህርት እንደዛሬው በየሥፍራው ሁሉ አንድ ላይ ተቀምጦና ተስፋፍቶ ሳይገኝ በዋና ዋና ከተማዎች ፤ በታላላቅ አድባራትና ገዳማት እንዲሁም ተራሮቻቸው በሚገኙት አንዳንድ አውራጃዎች ላይ ብቻ ተከፍሎ ይነገር ስለነበረ ተማሪዎች ሁሉ ከመምህራን ተገናኝተው የቅጠላ ሥራቸውን እስኪጀምሩ ድረስ ብዙ ጊዜ ይወስድባቸው ነበርና በዚህ ምክንያት የሚደርስባቸው ልዩ ልዩ ፈተና እንዳሁኑ የትምህርት ጊዜያቸውን ለመቆጠብ የተመቻ አልነበረም ፤ ከዚህም ይልቅ ከዘመዶቻቸው ተለይተው (አንድ ወገን ሆነው) ትምህርታቸውን በሚቀጥሉበት ጊዜ በነሯአቸውና በጤናቸው ላይ የሚወድቅባቸው ታላቅ አደጋ ሲታሰብ እጅግ የሚያስቅቅ በመሆኑ በየጊዜው ስለትምህርት የሚፈጽሙት ተረጓጓዞታቸው የሚሆን የተሻለውን የማድረግ ግርማዊ ሆይ ።

ርእስ የሚቁጠር ነው ፤ ይኸውም ምክንያት ሆኖን በእንደዚህ ያለ ብርታትና ትጋት ጥረውና ግረው የትምህርታቸውን ቀርጾ ከትውልድ ወደትውልድ ያስተላለፋልንን እባቶቻችንን በዚች በዛራዬቱ ቀን እናስታውሳቸዋለን ።

ይሁን እንጂ እስካሁን የባቶቻችንን ጸሎት ያልረሳ እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያናችን በብዙ ወገን የሚጥሩላትን ግርማዊነትም ስለሰጠን እነሆ ዛሬ በግርማዊነትም መልካም ርዳታና ሰፊ ልግሥና ተማሪዎች ከመምህራን እየተገናኙ ከፊታቸው የቀረበ ረላቸውን የቀለም ምርት ያላንዳት ችግር የሚያፍሱ ሆነዋል ፤ በ፴ት ክፍል የተመደበውም የትምህርት አቀራረብ ከንዳንድ ክፍል ላይ ተዘጋጅቶ እንዲገኝ በመደረጉ ከንባብ ወደጸዋት ዜማ ፤ ከዚህ ወደቅኔ ፤ ከቅኔ ወደትርጓሜ መጻሕፍት ሲያልፉ እንደ ቀድሞው ሥፍራ በመለዋወጥ ምክንያት መድከምና በከንቱ ጊዜን ማሳለፍ የለባቸውም ፤ ይህም አኳኋን ከሌላው ይልቅ ጤናቸውንና ንጽሕናቸውን ለመጠበቅ ይረዳቸዋል ብለን ተስፋ እናደርጋለን ፤ ይኸውም ቀድሞ የነበረውን ችግር ደምስሶ መምህራንና ደቀ መዝሙርት ይህን ሁሉ ምቹት እንዲያገኙ ያደረገ ግርማዊነትም በ፲፱፻፴፭ ዓ. ም. በቀረጥ ሕሊና ለቤተ ክርስቲያን የሰጡት መልካም ችሮታ ነው ፤ አሁንም በቅርቡ ጊዜ በ፲፱፻፵ ዓ. ም. የተሰጠን የግርማዊት አቱን ችሮታ የዚህ ተባባሪ ሆኖ ቤተ ክርስቲያናችንን ለመደገፍ ችሏል ።

ስለዚህ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የሰጠታን ነገር በገበሬ ዘር መስሎ በቆይታቸው ላሉ ምዕመናን ሲናገር «አብዝቶ የዘራ መከራን አብዝቶ ይሰበስባል» በማለቱ አብዝቶ መስጠት መጥቀሙን እንዳስረዳቸው ሁልጊዜ ፤ «እስተፋጥን ከመ ትረሲ ርእስክ ኅሩየ ከመ ሐረሳዊ ዘርቱዓ ይመተር ቃለ እግዚአብሔር» እየለ የቤተ ክርስቲያንን ደቀ መዝሙርት በልዩ ልዩ ሀብት የሚያተጋ እንደ ቆስጠንጢኖስ ለኦርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያን ዕድል የሆነ ግርማዊነትም ለቤተ ክርስቲያን የሰጧት መተዳደሪያ ገንዘብ እንደ ተሰጧት መጠን ፍሬውን አብዝቶ ለመስጠት ስለቻለ በአዲስ አበባና በየአውራጃው ትግልቶች ብዙ መምህራንና ተማሪዎችን አስገኘ ፤ ይልቅም ዛሬ በ፵፩ ዓ. ም. ስለ ትምህርት ታክስ የተወሰነው ገቢ ከቤተ ክርስቲያን ርስት ላይ የሚገኘው ታክስ ለመንፈሳዊ ትምህርት ቤት ማስፋፊያ እንዲሆን ስለፈቀዱልን ወደፊት ቀጥራቸው አጥፍ እየሆነ እንዲጨመር ባለሙሉ ተስፋዎች ነን ።

ግርማዊ ሆይ ።

ግርማዊነትም ይህ መንፈሳዊ ትምህርት ለቤተ ክርስቲያን ድጋፍ መሆኑን ተመልክተው በሰፊው እንዲዘራ ስላደረጉ በምግባር በሃይማኖት ጠብቅልን ፤ ዘመኑን አብዛለት ፤ መንግሥቱን አጽናለት ፤ ሠራዊቱን ጠብቅለት ፤ በዙሪያው ባሉት ጠብ በሚሠሩ ጠላቶቹ ዘንድ ኃይልን ፤ ጽናትን ፤ ድል መንሣትን ስጠው ፤ በልቡናው አድረህ ለቤተ ክርስቲያን በጌ ነገር እንዲናገር አድርግ ፤ እኛ በፍጹም ዕረፍት እንኖር ዘንድ ዕረፍትን ስጠው ፤ በፍጹም ቸርነትህ ትእዛዝህን ለመጠበቅ የበቃን ሆነን እንገኝ ዘንድ ፤ እያለች የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ወደ እግዚአብሔር እጅቺን ዘር የሌለውን የማድረግ ግርማዊ ሆይ ።

ከዚህ በኋላ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ከዚህ የሚከተለውን መሪ ቃል ተናገሩ ።

የግርማዊነታቸው መሪ ቃል ።

«አሁን ከብዕራዎች በተነገረው በጣም ደስ ብሎናል ፤ በአገራችን መንፈሳዊም ፤ ሥጋዊም ትምህርት እንዲስፋፋ በምንደክምበት ሥራ መልካም እርሻ ሆኖ የትምህርትን ዘር የሚቀበለው ሕዝባችንም ምሥጋና የሚገባው ነው ፤ መንፈሳዊ ትምህርት በአገራችን ከብዙ ዘመን ጀምሮ የኖረ እንጅ አዲስ ነገር አይደለም ፤ ይኸውም የሁለት ዓለም ጥቅም የሚገኝበት የማይናወጽ የድንጋይ መሠረት ስለሆነ መንፈሳዊው ትምህርት ለዓለማዊው ትምህርትና ሥራ ሁሉ መቋቋሚያ እንዲሆን አጥብቀን የምናስብበት ነው ፤ የሥራን ጠቃሚነት የምታውቁት ስለሆነ ለእናንተ መንገር አያስፈልግም ።

ጌታችንም ሠርቶ እንዲያተርፍ ያዘዘውን ሎሴ የታዘዘውን ባለመፈጸሙ ፈርዶ በታል ፤ ሰው በሥራ እንጅ በምኞት አይጠቀምም ፤ ስለዚህ በዓለማዊ ትምህርት ቤቶች እንደሚደረገው ሁሉ በመንፈሳዊ ትምህርት ቤቶችም የተግባረ ዕድ ሥራ እንዲጀመር እንፈልጋለን ፤ ዛሬ ይህን ደስታ ስንካፈል ይህን መልካም የትምህርት እርሻ ያተረፉት እንደነ መምህር አካለ ወልድ ያሉት ታላላቅ መምህራን ባለመኖራቸው የሚሰማን ጎዘን ስማቸው የማይሞት ሆኖ በመገኘቱ በደስታ ይለጠጣል ፤ እናንተም መምህራን በስም ብቻ ሳይሆን በሥራም ይህን መልካም ዕድል ለማግኘት ስትሰናዱ እግዚአብሔር እንዲረዳችሁ እንመኛለን ።

በዚህ ቀን ጣሰመ ዝማሬ ባላቸው መዘምራት በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ፊት የተዘመረ መዝሙረ ቤተ ክርስቲያን ፤ በግዕዝ ፤ “ንግሩ አድጎኖቶ ፤ ወዜንዉ ሠናይቶ ለእግዚአብሔር ፤ ባስልዮስ ወቴዎፍሎስ ብስኩ ይሰማዕ እስከ አጽናፈ ምድር ፤ ወደ ቂቀ ኢትዮጵያ (ጽዮን) ይትሐወዩ በንጉሥሙ ኃይለ ሥላሴ ፤ ወይሌብሔ ለስሙ በትፍሥሕት እስመ ተሞኖ ሞት ወተሰደ ኃይለ ጽልመት በኃይለ ሥላሴ ንጉሠ ነገሥት ።

በአማርኛ፡ ባስልዮስና ቴዎፍሎስ የእግዚአብሔርን በጎ ሥራና ትድግናውን ንገሩ ፤ እስከ ዓለም ጸርቻ ይሰማ ዘንድ ስበኩ ፤ የጽዮን ኢትዮጵያ ልጆች በንጉሣቸው በኃይለ ሥላሴ ደስ ይላቸዋል ፤ ደስ እያላቸውም ስሙን ያነሣሉታል በንጉሠ ነገሥታችን በኃይለ ሥላሴ (ጊዜ) ሞት ተሸንፏልና ፤ ጽልመት ድንቁርናም ተወግዷልና ማለት ነው ።

ይህ ከዚህ በላይ የተገለጸው ግሥ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ለሊቃውንቱና ለተማሪዎቻቸው አዲሱን የወርቅና የብር ሚዳይ ሽልማት በሰጡበት ቀን የተዘመረ ነው ይህ ሽልማት ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ለቤተ ክርስቲያን ዕድገት ምን ያህል ሲያስበና ሲጥሩ ለመኖራቸው የማይጠፋ መታሰቢያና ሐውልተ ስም ዘኃይለ ሥላሴ ነው ።

፴፯ኛ ምዕራፍ ።

ጌቱ ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን ።

ተማሪው ለቅስና ወይም ለጽጵስና ማዕርግ ከደረሰ በኋላ በርሱ አማካይነት ከእግዚአብሔር የሚሰጡት ጌቱ ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን ከዚህ የሚከተሉት ናቸው ። ሀብተ ክህነትን ግን በቅስና ደረጃ ሆኖ ሊሰጥ አይችልም ፤ ቁሱም በዲቁና ደረጃ ዝቅ ብሎ ሊያገለግል ይችላል ፤ ዲያቆኑ ግን ቁስ ከመሆኑ በፊት ከፍ ብሎ በቅስና ደረጃ እንዲያገለግል አይፈቀድለትም ፤ እነዚህም ።

ሀ ክህነት	ሠ ተክሊል
ለ ጥምቀት	ረ ቀንዲል
ሐ ሚርን	ሰ ንሥሐ ናቸው ፤
መ ቀሩርን	

በነዚህ በጌቱ ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ዘንድ ልጅነትን ያሰጥባቸዋል ፤ በኃጢአት ያደፈውን ሰውነት ያነፃባቸዋል ፤ በጣዖት አምልኮ የረከሰውን ይቀድሰባቸዋል ፤ በጠቅላላው የሰው ልጅ ከበደለ በኋላ በነዚህ ምሥጢራተ ረዳትነት ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅባቸዋል ።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ከዳዊትና ከሰሎሞን ጀምሮ ሲያያዝ ያመጣው ሐረገ መንግሥት ወገቧን ታጥቃ ፈጣሪዋን ስታገለግል ከአብራክ መንፈስ ቅዱስ ፀንሳ የወለደችውን ተማሪ ከዚህ በላይ የተዘረዘሩትን ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን እየመገበች ስላሳደገችው በኋላም እርሱ በጸኖና ጸጸሎት ቀዩ ጥቅር ወፍራሙ ቀጭን ሆኖ በማገልገል ውለታዋን ከፍሏታል በተልእኮ ምሥጢር አስደስቷታል ።

ከዚህም ሌላ በቤተ መቅደስ ውስጥ በግፍ እንደ ተገደለው እንደ ዘካርያስ ስለሃይማኖቱ ፍቅር ሥጋውን ሠውቶላታል ፤ ደሙን አፍስሶላታል ፤ እነዚህም በደብረ ሊባኖስ ገዳም በጠላት እጅ እንደ ተገደሉት መነኩሳትና እንደነ አሰን ጴጥሮስ ያሉት ናቸው ።

፴፱ኛ ምዕራፍ ።

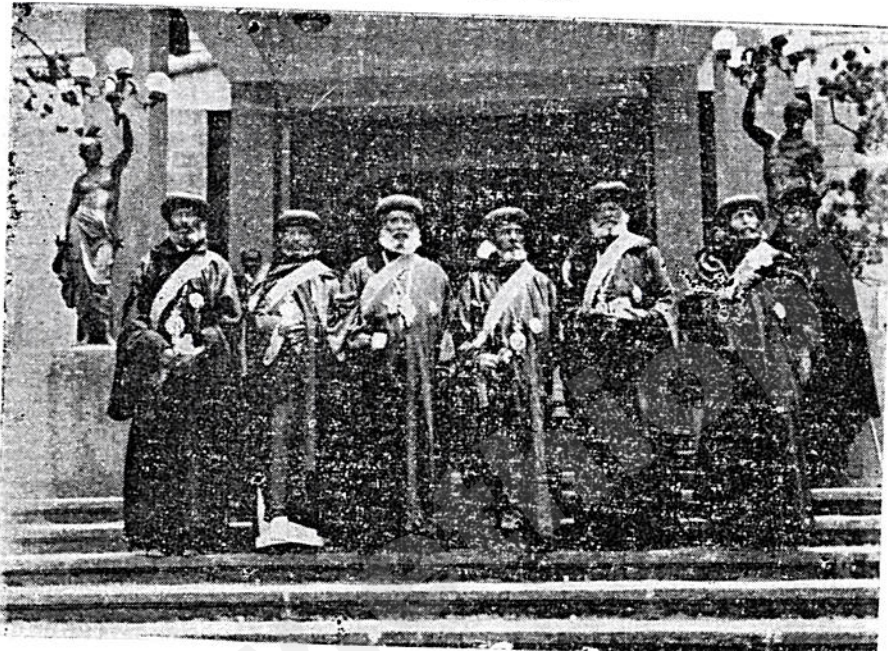
አዲሱ ሢሙተ ፓትረያርክ ።

በዘመነ ኦሪት እግዚአብሔር በወቀ “ከባድ ሞግዚት የአናት ሞግዚት ትሻላለች” ብሎ ሙሴን በፈርዖን ቤት በእናት ሞግዚትነት እንዳስጠበቀው ኢትዮጵያዊት ቤተ ክርስቲያንም «ከባድ ሞግዚት ይሻላ ነፃነት» በማለት ፩፻፶፯ ዘመን እያስታመመች ስትጠብቅ ኖራ ዛሬ የተረከበችውን ከባድ ኃላፊነት (ሢሙተ ፓትረያርክ) «ከእንጨት መርጦ ለታቦት ከሰው መርጦ ለሹመት» እንደሚባለው ምንም እንኳ የተመረጠው ከእግዚአብሔር ቢሆን ንጉሠ ነገሥቷ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በወቀ በብዕሩ ወቅያኖ ርዕሰ ለ ቀን ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ አሰን ባስልዮስ ትከሻ ላይ አሳረፈች ።

ብዑስ ወቅዱስ አቡነ ባስልዮስ አፋቸው ከጸሎት እግራቸው ከቁመት የማይለይ ትጉሕ የሕዝብ ጠባቂ ከመሆናቸው የተነሳ ቅዱስ ጴጥሮስን በሦስት ነገሮች ይመስሉታል ።

፩ኛ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም የመጣበትን ግዳጅ ፈጽሞ ወደ አብ በሚሄድበት ጊዜ ቅዱስ ጴጥሮስን ጠርቶ በጉቹን ጠብቅ እያለ ሦስት ጊዜ መላላሶ በመናገሩ በክርስቲያኖች ላይ ያለውን ከባድ ኃላፊነትና ጥብቅ አደራ ጥሎታል ፤ እርሳቸውንም እግዚአብሔር በማይታወቅ ጥበቡ መርጦ የኢትዮጵያ ሕዝብ ክርስቲያን መንፈሳዊ ጠባቂ አድርጓቸዋል ።

፪ኛ ባንተ መሠረትነት ላይ ቤተ ክርስቲያንን አጸናታለሁ ። የሲኦል ዘበኞች (መናፍቃን) ሊያናውጧት አይችሉም ፤ ብሎ ከነገረው በኋላ የመንግሥተ ሰማያትን መክፈቻ (ሥልጣን) ሰጥቶታል ፤ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያንም በመናፍቃን ኃይል እንዳትናወጥ በርሳቸው መሠረትነት ላይ አጽንቶ የመጨረሻውን የቤተ ክርስቲያን መክፈቻ (ፓትረያርክነት) በጃቸው አስጨብጧቸዋል ።

እትዮጵያውንን ሊቃነ ጳጳሳት
ያንን ነጭ በካር እትንኩት ባፋችሁ ፤
ያ ቡን (የእቡን) ጥቁር ነው የሚጠናጠኝሁ ።

፫ኛ ቅዱስ ጴጥሮስ የ፲፪ቱ ሐዋርያት አለቃ እንደመሆኑ መጠን በየሀገረ ስብ ከታቸው እየሄደ በስብከት ያበረታታቸው ነበር ፤ እርሳቸውም በ፲፱ቱ ጠቅላይ ግዛቶች ለሚገኙት ጳጳሳት አለቃ እንደመሆናቸው መጠን ሲቻላቸው በየሀገረ ስብከታ

ቸው ተጉዘው ባይችሉ ግን ከዓመት ሁለት ጊዜ ጳጳሳቱን ወደ መንበረ ጥትረክ ናው እየጠፉ አባታዊ ምክር በመስጠት ያበረታታቸዋል ። ከዚህም ሌላ የኢትዮጵያ ዕድገት በርሳቸው ዘመን ተጀምሮ በርሳቸው ዘመን ስለተፈጸመ ዕድላቸው ታላቅ ነው ።

ጥንተ መንግሥት የሆነው ክቡር ዳዊት ዔፋድን መለት ጽላተ ሙሴን ሳይጠይቅ ለጦርነትም ሆነ ለሰላም ተግባር አይነሳም ነበር ፤ ዳግማዊ ዳዊት ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴም ፈጣሪያቸውን በቀኖና ሳይጠይቁና ቤተ ክርስቲያናቸውንም ሳያስጠይቁ ሥጋዊም ሆነ መንፈሳዊ ተግባራቸውን አይጀምሩም ፤ ተግባራቸውንም ሁሉ ስመ እግዚአብሔር ጠርተው ስለሚጀምሩት በዘመናቸው ተጀምሮ በዘመናቸው ያልተፈጸመ ከባድ ሥራ አንድ እንኳ አይገኝም ። ይልቁንም በነአብርሃም ቀሲስ ተንኩል ተተብትቦ በጣም አዋኪ የነበረውን የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ሙሉ መብት ማስገኘታቸው የሥራቸው ሁሉ መደምደሚያ ነው ለማለት ያስደፍራል ፤ ምክንያቱም ከእንግዲህ ወዲህ ስለ ቤተ ክርስቲያን ጉዳይ ከዚህ የበለጠ አድካሚ ሥራ ስለማይገጥማቸው ነው ፤

ኢትዮጵያዊት ቤተ ክርስቲያን በኢትዮጵያውያን ጳጳሳት እንድትመራና እንድትገለገል ማድረጋቸው እንደቀላል ጉዳይ የሚገመት አይደለም ፤ እግዚአብሔር ማናቸውንም ሥራ ያለጊዜው አይሠራውም ፤ ጧት የሚሠራውን ማታ ፤ ነገ የሚሠራውን ዛሬ ላድርገው አይልም ፤ ስለዚህ የወንጌል ትምህርት እንዲስፋፋ አረመኔነት እንዲጠፋ ጊዜው የግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ዘመን መንግሥት ስለሆነ ባህላንና ሥርዓቷን ጠንቅቀው የሚያውቁ ወገኖቿን ጳጳሳት አድርገው አስነሳላት ።

፵ኛ ምዕራፍ ።

ቤተ ክርስቲያን በልጆቿ ትመክላች ።

የጥንት ተማሪዎች በትምህርት ቤት የሚገጥማቸውን ልዩ ልዩ ፈተና አልፈው ለአካለ መጠን ማለት ለከፍተኛ ማዕረግ በደረሱ ጊዜ እናት ቤተ ክርስቲያናቸው እጅግ ትመክባቸዋለች “ትክራባቸዋለች”

«ሴት የምትወልድበት ቀን በደረሰ ጊዜ እጅግ ትጨነቃለች ፤ ከወለደች በኋላ ግን ጭንቀቷን ሁሉ አታስበውም ፤ ትረሳዋለች ፤ ምክንያቱም ወንድ ልጅ ወልዳለችና” እንደተባለው እነርሱም በትምህርት ቤት ሳሉ የተቸገሩትን ያህል ለማዕረግ በደረሱ ጊዜ ደስ ይላቸዋል ፤ ቤተ ክርስቲያንም ከእነሱ ጋር ደስ ይላታል ፤ የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንትና መምህራን እንደፍግ አሳት በውስጣቸው ተዳፍኖ የሚኖረው መንፈሳዊ ኃይል በነደደ ጊዜ መናፍቃንን የሚያቃጥል ፤ ምእመናንን እንደ ብረት የሚያግል እንደነበረ ሥራቸው በታሪካቸው ተረጋግጧል ፤ እነርሱ ግን ራሱን ከፍ ከፍ ያደረገ ይዋረዳል ፤ ራሱን ገብ ገብ ያደረገ ይከበራል ። ብሎ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረውን መሠረት በማድረግ አልባሌ መስለው ተርታ ልብስ ለብሰው ይኖራሉ ።

መንፈስ ቅዱስ አንድ ሲሆን ስጦታው ልዩ ልዩ ነው ፤ ለአንዱ ጥበብ መመርመር ፤ ለሌላው ሰዕይነት መናገር ፤ ለሌላው እምነት ፤ ለሌላው ሀብተ ፈውስ ፤ ለሌላው ታምራት ማድረግ ፤ ለሌላው ትንቢት መናገር ፤ ለሌላው አጋንንትን ማውጣት ፤ ለሌላው በልዩ ልዩ ቋንቋ መናገር ፤ ለሌላው ቋንቋ መተርጎም ፤ ይሰጠዋል ብሎ ቅዱስ ጳውሎስ እንደ ተናገረው ቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ካራቱ አፍላጋት (ወንጌላውያን) ሀብተ መንፈስ ቅዱስን እንደ መስኖ ውኃ እያጠጣት በሕግና በሥርዓት ያሳደገቻቸው ከሀናት ስጦታቸው ልዩ ልዩ ሆኖ ይገኛል ፤ ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ከሊቀ ጳጳሳት ጀምሮ እስከ አናጉንስጢስ የሚገኙትን ሊቃውንትና መምህራን እንደየ ስጦታቸው መጠን በልዩ ልዩ ደረጃዎች ከፋፍላ ፈጣሪዋን የምታስገልግልባቸውን ብዙ የማዕርግ ስሞች ባለፈው ምዕራፍ በዝርዝር ገልጸናል ።

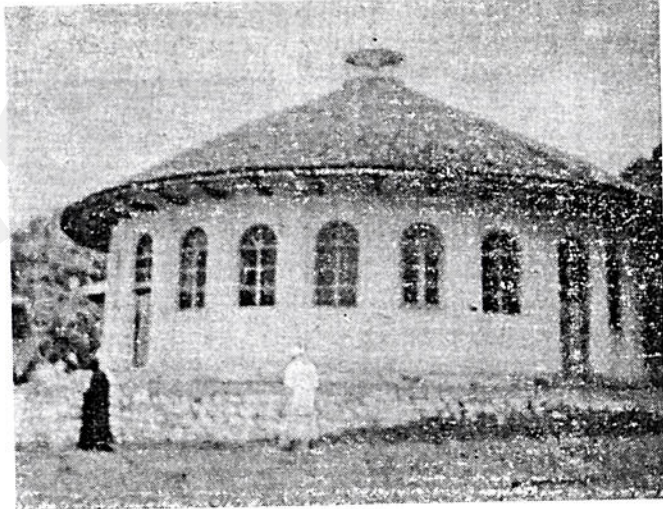
ከነአቡነ ተክለ ሃይማኖትና ከነአባ ጊዮርጊስ ጀምሮ እስከዛሬ ድረስ በየጊዜው የነበሩት ኢትዮጵያውያን አባቶቻችን ፤ ጳጳሳትና ኤጲስ ቆጶሳት ቀሳውስትና ዲያቆናት እየተባሉ የወንጌል ገበሬዎች በመሆን ኢትዮጵያን በእርፈ መስቀል አርሰው የዘሩት ቃለ እግዚአብሔር በእግሩ በቅሎ በራሱ አፍርቶ ያስገኛቸው ምዕመናን ከስም ሁሉ የሚበልጠውን ስም (ክርስቲያን መባልን) አውርዷት ኖሯል (ይኖራል) ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል "አንትሙ ብርሃኑ ለዓለም" (የዓለም ብርሃን እናንተ ናችሁ) ብሎ በተናገረላቸው በሐዋርያት ምሳሌ ዛሬም በገቢቱ የኢትዮጵያ ጠቅላይ ግዛቶች ብርሃናዊ ስብከታቸውን ሲያሰራጩ ወገጋናቸው ለመላው አፍሪካ ይደርሳል ተብሎ ግምት የተጣለባቸው ብፁዓን ጳጳሳት ውድ አገራቸውን በትምህርት ፤ ቤተ ክርስቲያናቸውን በመሥዋዕት ሌት ከቀን ወገባቸውን ታጥቀው ያገለግላሉ ፤ የቀሩትም እንደዚሁ በመሪነትና በመዘምርነት ሲያገለግሉ በማዕርግ ከነሱ በታች ያሉት ደግሞ አትሮገስ አቅራቢ ፤ ሃይማኖተ አባው አንባቢ እየሆኑ አገልግሎታቸውን በቅንነት ሲፈጽሙ ይታያሉ ፤ ዛሬም ሆነ ወደፊት እግዚአብሔር በሊቃውንቶቹ ላይ አድሮ ምሥጢር ሲገልጽላቸው ቋንቋ ሲያስተረጉማቸው እንደሚኖር በእምነት አውቃ ቤተ ክርስቲያን በልጆቿ ትመካለች ።

«አስመ ብዙኃን ጽዉዓን ወጎዳጣን ጎሩያን» (የተጠሩ ብዙ ናቸው ፤ የተመረጡት ግን ጥቂቶች ናቸው) ብሎ ጌታችን በወንጌል እንደተናገረው ዛሬ በዓለም ላይ የሚገኙት ሕዝቦች ምንም እንኳን በየጊዜው በሞት እየተቀነሱ ሲሄዱ በልደት ደግሞ እጥፍ እየጨመሩ መኖራቸው በታወቅ ለጊዜው 2.958 000.000 ናቸው ተብለው ከሚገመቱት ሕዝቦች ይህ አምላካዊ ጥሪ የደረሰባቸውና ጥሪውንም አክብረው የመጡት ጥቂቶች ናቸው ፤ ከነዚህም ሕዝቦች ውስጥ 836'564'542 ክርስቲያኖች ይገኙባቸዋል እየተባለ ይነገራል ፤ ከነሱም መካከል አንደኛዋ «ጥንታዊት የክርስቲያን ደሴት» የተባለችው የዛሬዬቱ ኢትዮጵያ ናት ፤ ጥንታዊት የክርስቲያን ደሴት ለመባል የበቃችው ከሁለቱ ነገሥታት ከአብርሃና አጽብሐ ዘመነ መንግሥት ጀምሮ በየጊዜው የተነሡት ኃያላን ነገሥታቶቿ ወሰኗ እንዳይደረር ሃይማኖቷ እንዲጠነክር ባደረጉላት መልካም አጠባበቅ ነው ።

ዛሬም እንደ ኪሩቤል ሕዋሳቱ ሁሉ ዓይናማ በሆነው መሪዋ በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ብርቱ ትጋትና አርቆ-ተመልካችነት የተገናኝረችውን ክብርና የተቀዳጀችውን አክሊለ ክህነት መላው ዓለም አውቆላታል ፤ ለመጭውም ትውልድ ስሙን ከነሥራው ለማስረከብ የማይሞተው ታሪክ ዓምዱን ደዘ ቆሞ ይጠባበቃል ።

ቤተ ክርስቲያናችን ተማሪ ፤ አስተምሪ ፤ አንድነት ሳሉልሽ ዕድልና መሪ ።

ጥንታዊት ቤተ ክርስቲያን (ሥዕል ቤት ኪዳነ ምኅረት)

ታቦቱን በራስሽ ቃጭል በጥርስሽ
ይዘሽ ገለቂለት ላፍሪካው ሕዝብሽ ፤
በመልካሙ መሪሽ ባምላክሽ ፈቃድ
ባዕዱ ዘመድ ሆኗል ጫካውም መንገድ ፤
የትም ውለሽ ግቢ ማንም አይደፍርሽ
ተፈሪ ነውና ጠቅል አባትሽ ፤
ያምላክ መታሰቢያ ኢትዮጵያ ሐውልት
እንደ ሙሴ ጽላት አራት ማዕዘን ናት ፤
ግንበኞች ሲንቋት በጦር ፖለቲካ
ርዕስ ማዕዘንት ሆነች ለአፍሪካ ።

ግሪኛ ምዕራፍ ፡

ቤተ መቅደስ ትበልጣለች ።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በደሙ ዋጅቶ ገንዘብ ያደረጋት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ፤ ጥንታዊት የክርስቲያን ደሴት ፤ ይልቁንም ከመንግሥተ ሰማያት ቤተ መቅደስ ።

ደስ ትከብራለች ፣ ምክንያቱም ዕለት ዕለት ምሥጢር መለኮት ይታይባታል ፣ ማለት ሥጋው ደሙ ይፈተትባታል ፣ ስለዚህ "ምርጥ ዕቃዎች" የሚባሉ ካህናት (ቀሳውስትና ዲያቆናት) ብቻ በንጽሕናና በቅድስና ሆነው የሚያገለግሉባት ሆነዋል ።

«ብርሌ ከነቃ አይሆንም ዕቃ» እንደሚባለው ቀሳውስትና ዲያቆናትም ከተወሰነላቸው ሕጋዊ ጋብቻ አልፈው ከሌላ ሴት ጋር ሲማግጡ በኃጢአት መሰናክል ተደናቅፈው በወደቁ ጊዜ «ምርጥ ዕቃ» ያሰኘቻቸው ሥልጣን ክህነት አንድ ጊዜ ከተሰበረችባቸው ተመልሰው ወደ ቤተ መቅደስ ይገቡ ዘንድ አይፈቀድላቸውም ፣ ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን (ሕገ ሐዋርያት) ይከለክላቸዋል ፣ ወደመንግሥተ ሰማያት ግን እግዚአብሔርን ምንም ቢበድሉና በኃጢአት ቢገብሩባቸው በንግድ ታድሰው ሥጋውን ደሙን ተቀብለው ይገቡባታል ፣ ይወርሷታል ።

ከዚህም ሌላ በጫማ ሆኖ ወደ ቤተ ክርስቲያን መግባት ክልክል ነው ፣ ይኸውም እግዚአብሔር ለሙሴ በሲና ተራራ ላይ በቁጥቋጦ አምሳል በታየው ጊዜ «ሙሴ ሙሴ ጫማህን ከእግርህ አውልቅ ፣ የምትረገጣት ምድር ቅድስት ናትና» ብሎታል ፣ ደብረ ሲና የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ናት ፣ ከዚያም ውስጥ ከቀሳውስት በስተቀር ዲያቆናቱ ወደ መንበሩ እንዲቀርቡ አይፈቀድላቸውም ፣ ለዚህም ሙሴ እሥራኤልን ከግብፅ ካወጣቸው በኋላ 11፣ ቃላት የተጻፉባቸውን ሁለት ጽላቶች በተቀበለ ጊዜ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሕዝቡን ከተራራው በታች አቁሞ ፣ ካህናቱን በተራራው ወገብ አሰልፎ ፣ እርሱ በተራራው ራስ ላይ ሆኖ ከእግዚአብሔር ጋር ቃል በቃል ተነጋግሯል ። ደብረ ሲና በቤተ ክርስቲያን ከተመሰለች ዘንድ ሙሴም ጽላቶችን የተቀበለ በት ቅዱስ ቦታ በመንበሩ ይመሰላል ፣ ቁሱም የሙሴ ምሳሌ ነው ።

እንዲሁም በኔሊ ዘመን ታቦተ ጽዮን በኢሎፍላውያን እጅ ተማርካ ወደ ፍልስጥኤም አገር በወረደች ጊዜ እግዚአብሔር ተቆጥቶ የአገሩን ሰዎች በሞት ስለቀሠፋቸው ኢሎፍላውያን ታቦተ ጽዮንን ወደ አገሯ መመለስ አለብን ተባባሉ ፣ ከዚህ በኋላ በሁለት ጊደሮች ላይ ጭነው ወደ እስራኤል ከተማ በሰደዷት ጊዜ ከካህናት ወገን ያልሆኑ ሰዎች ከሰረገላው ላይ እንዳትወድቅ በማለት ለመደገፍ በጃቸው በኋላት እግዚአብሔር በሞት እንደቀሠፋቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል ።

ስለዚህ ቀሳውስት ካልሆኑ በስተቀር ዲያቆንም ሆነ ሕዝባዊ ታቦቱን ይቅርና ታቦቱ የሚቀመጥበትን መንበር መንካት አይገባውም ፣ በፍጹም ክልክል ነው ።

ግድግዳ ምዕራፍ ።

የተማሪው ሃይማኖት ።

ጥንታዊው ተማሪ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን እንዳሰተማሪችው ሥላሴ በአክል ሦስት በባሕርይ አንድ ናቸው ብሎ አምኗል (የምናል) ፣ የተማሪው ሃይማኖት ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ነው ።

ጆኛ እግዚአብሔር ወልድ ዓለም ሳይፈጠር ከአብ ያለ እናት መወለዱ አንድ ልደት ፣

ጆኛ ጅሺ ጅጃ ዘመን ሲፈጸም ከሦስቱ አካላት አንዱ አካል ወልድ ከሰማየ ሰማያት ወርዶ ከድንግል ማርያም ያላባት መወለዱን ሁለተኛ ልደት ብሎ ማመን ነው ።

ስለክርስቶስ ባሕርይም ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም በመጣ ጊዜ ከቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነሥቶ ከሁለት አካል አንድ አካል ከሁለት ባሕርይ አንድ ባሕርይ ሆኖ ተወለደ ፣ ተወልዶም በሥጋ መከራን ተቀበለ በመለኮቱ ግን ሕያው ነው ፣ ጆኛ ጴጥ ም 1፣ ቀ 1፣ 2 ።

ቅዱስ ቄርሶስ እንደመሰለው ብረትን በእሳት አግሎ ፍሕም በሆነ ጊዜ በመደብ ሲቀጠቅጡት እሳቱ ብረቱን ተዋሕዶት ይቀጠቀጣል ፣ ብትሩ ግን እሳቱን አይሰማውም ፣ እንደዚሁም ክርስቶስ በሥጋ መከራን ሲቀበል በመለኮቱ ሕማም አልተሰማውም ፣ ይህም ሁሉ ሲሆን ክርስቶስ ከአብ ከመንፈስ ቅዱስ አንድነት አልተለየም ።

ኢትዮጵያዊት ቤተ ክርስቲያን ከዚህ የወጣ ሃይማኖት አላስተማረችውም ፣ (አላስተማረችንም) ፣ በጆሺ ፳፻፳፭ ዓ. ም. በሮማ ቤተ ክርስቲያን መልእክተኛ በአልፎንሱ እጅ በአገራችን በኢትዮጵያ ውስጥ የተቀበረው የሃይማኖት ደማሚት እንዳንድ ጊዜ እየፈነዳ ቤተ ክህነቱንና ቤተ መንግሥቱን ማወኩ አልቀረም ፣ ይሁን እንጂ ተዋሕዶ ሃይማኖት በኢትዮጵያ መልኩን ሳይለውጥ መሠረቱን ሳያናውጥ እስከዛሬ ተጠብቆ ኖሯል (ይኖሯል) ።

በኦርቶዶክስ ሃይማኖት አንድ ባሕርይ በማለት ጸንተው የሚገኙት ሀገሮች ኢትዮጵያ ፣ እስክንድርያ ፣ ሶርያ ፣ ኦርማንያ ናቸው ፣ እነዚህ ሀገሮች ወልድ ዋሕዶ በተዋሕዶ ከበረ በማለት እስከዛሬ ጸንተው ኖረዋል (ይኖራሉ) ።

ግድግዳ ምዕራፍ ።

የተማሪው ጸሎት ።

አቤቱ «እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ» ባንድነትህ ሁለትነት ፣ በሦስትነትህ አራትነት ፣ በባሕርይህ ሞት ፣ በመንግሥትህ ጎልፈት ፣ በዳኝነትህ ማዳላት በልግሥናህ ንፍገት የሌለብህ ልዩ 1 አንድ አምላክ አንተ ነህ ፣ ዓለም ሳይፈጠር የነበርክ ዓለምንም ካለመኖር ወደመኖር አምጥተህ የፈጠርክ አንተ ነህ ፣ አስቀድሞ ምድርን ፈጠርክት ፣ ሰማየችም የጅህ ሥራ ናቸው ፣ በሰማይና በምድር ላይ ከለው ከሚታዩ ጡና ከማይታዩ ሁሉ አንተ ያልፈጠርከው ሌላ ልዩ ፍጥረት የለም ፣ ሁሉም ያልፋሉ ፣ ይጠፋሉ ፣ እንደመጋረጃ ትለዋውጣቸዋለህ ፣ እንደብራና ትጠቀልላቸዋለህ ፣ ለክንት ነህና ሁሉንም አሳልፈህ ውሳኔ በሌላው ዘመን

ስለዚህ እኔና ወገኖቻህ ምዕመናን አንተን ብቻ እናምናለን ፤ አንተን ብቻ እንጠራካለን ፤ በኃጢአት ምክንያት አርጅቶና ተበላሽቶ የነበረውን የሰውን ባሕርይ በልጅህ ተዋሕዶ ያደስከው ፈጣሪያችን ሆይ ፤ “ይህንን ዘመን ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በቸርነትህ ባርክልን ፤ የሰላምና የጤና ፤ የደስታና የበረከት ፤ የፍቅርና የሕይወት ዘመን አድርግልን ፤ የምድሩንም ፍሬ ባርክልን ።

አቤቱ። ንጉሠ ነገሥታችንን ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴን አስበው ፤ ጠላቶቹን በእጁ ጭብጥ ፤ በእግሩ እርግጥ አድርገህ አስገዛለት ።

ፈጣሪያችን ሆይ! ያመኑት በሃይማኖት እንዲጸኑ ያላመኑት እንዲያምኑ የክርስቲያንን ሃይማኖት እገዛት ፤ ለታመሙት ምሕረትን ላዘኑት መጽናናትን ለሞቱት ዕረፍተ ነፍስን ፤ ለዓለም ሰላምን ስጥልን ፤ አቤቱ። ሀገራችንን ኢትዮጵያን ከክፉ ነገር ጠብቅልን ፤ አሜን ።

ግዕዥ ምዕራፍ ።

ጥብቅ አደራ (ለወጣቶች) ።

አንባቢ ሆይ ፤ ለምሳሌ እናትን አጠረች ፤ ቀጠነች ፤ ከሰዓት መነመነች ፤ ብሎ መናቅና ማቃለል አይገባም ፤ ብታጥር ፤ ብትቀጥን ፤ ብትከሰ ፤ ብትመነምን ያችው እናት ናት ፤ አትሸጥም ፤ አትለወጥም ፤ «የሰው ወርቅ አያደምቅ» እንደሚባለው ሌላዬቱ መልክ መልካም ላንተ እናት አትሆንም ፤ አንተንም እርሷ ልጅ አታደርግህም ፤ ይኸንን ያለጥርጥር እወቀው ፤ ተረዳው ፤ እንደዚሁም ወላጅ እናትህ የሆነችውን ኢትዮጵያዊት ቤተ ክርስቲያን አስብ (አክብር) ሥራቷ ቀጠነ ፤ ትዳሯ መነመነ ብለህ አትናቃት ፤ አታቃላት ፤ በሀሏንና ትእዛዚን ፤ በጣትህ እንደቀለበት ፤ በሬትህ እንደመስታወት አድርገህ ጠብቀው ፤ አስተውለው ፤ ይኸንን ያደረግህ እንደሆነ ዕድሜህ ይረዝማል ፤ የልጅ ልጅ ታያለህ ፤ ያገርህን በረከት ትጠግባለህ ።

ግዕዥ ምዕራፍ ።

የተማሪው የጽሕፈት ዕቃዎች ።

- ተማሪው በጽሕፈት እራሱን ከቻለ በኋላ የሚያገለግሉት የጽሕፈት መሣሪያዎች ከዚህ የሚከተሉት ናቸው ።
- ሀ | የሸክላና የብረት ምጣድ ጥላት ከሙጫና ከስንዴ ሐሩር በቀንጠፋ ውኃ የተሠራ ቀለም ።
- ለ | ከላም ወይም ከጎብ ቀንድ የተሠራ የቀለም ቀንድ ።
- ሐ | ከመቃ የተቀረፀ ብዕር ።
- መ | ከፍየልና ከበግ (ከፈረስ) ቆዳ የተሠራ ብራና ።
- ሠ | የብራናው መዋጠሪያ የሚሆኑ ፪ ጫፋቸው የተበሰና ፪ የሾሎ (፪ እንጨቶች) ።
- ረ | በብራናው ጫፍ እየገቡ ከመዋጠሩ ጋር የሚገናኙ ጫፍ የሚገኘው በኢትዮጵያ አድባራትና ገዳማት ብቻ ሳይሆን ጠገታዊ ገዳማት ።

- ሰ | የብራናው መራመሚያ ዓይናማ ድንጋይ ።
- ሰ | የብራናው ሰግላጥ (ሥጋ) መስቀስቂያ ቁልስ ቢላዋ ።
- ቀ | ብራናው ከደረቀ በኋላ ጠጉሩ የሚፋቅበት ትንሽ መጥረቢያና የመጽሐፉ ገበታ ተጠርቦ የሚሰማበት አንድ ምጣር ።

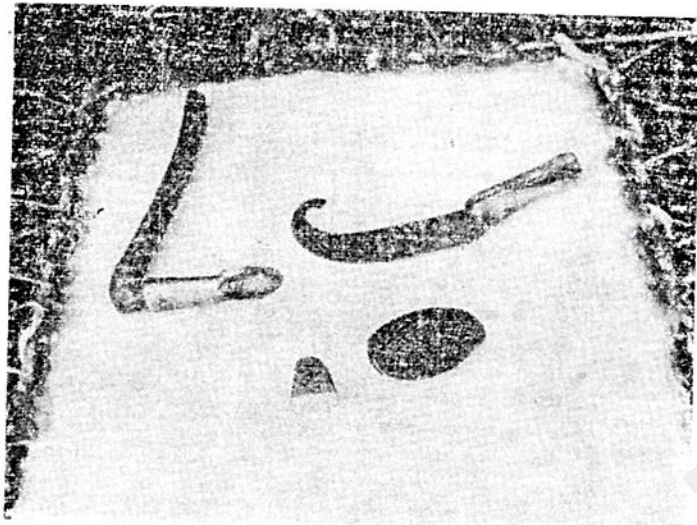
ተማሪው ብራናውን ሲፍት ይታያል ።

- በ | ብራናው በደረቀ ጊዜ መቅጠጫ መቀስ ።
- ተ | የብራናው ማሥመሪያ ከቅርቅህ የተሠራ ።
- ቸ | ለመሥመሩ ምልክት መስጫ ከብረት የተሠራ ወስሬ (መሳፍቾ)
- ሳ | በሚጽፍበት ጊዜ የብራናው ማለስለሻ የሚሆን ከገል ወይም ዓይነ በጎ ከሆነ ድንጋይ የተሠራ መድመፅ ።
- ነ | የመጽሐፉ መጠረዣና የማጎደሩ መስፊያ ጅማትና ስር ።
- ኘ | የመጽሐፉ ገበታ ከገባለት በኋላ ልዩ ልዩ ጌዋ ያለው መደጎሻ ናቸው ።

እነዚህ ከዚህ በላይ በዝርዝር የተገለጹት የጽሕፈት መሣሪያዎች ተማሪው በጽሕፈት እራሱን ከቻለ በኋላ በሂደቡ አገር ውሉ የማይለዩት ልብም ዕቃዎች ናቸው ተማሪው በነዚህ መሣሪያዎች ብራናውን እያዘጋጀ የጻፋቸው መጻሕፍት በየአድባራቱና በየገዳማቱ በብዛት ይገኛሉ የጽሕፈቱም አጣጣል በጣም ጉልህ ከመሆኑ የተነሣ የባቄላ ፍልፍል ስለሚመስል ዓይነ ሥውር በዳበሰ የሚያነብው ያመስላል ።

ጫፍ የሚገኘው በኢትዮጵያ አድባራትና ገዳማት ብቻ ሳይሆን ጠገታዊ ገዳማት ።

ሕፍት ለታሪክ ተቀምጦ ይገኛል፤ የተጻፈውም በኢትዮጵያ ቋንቋ በግዕዝ መሆኑ ታውቋል፤ ይኸውም ግዕዝ ከብዙ ጊዜ ጀምሮ የአገራችን ቋንቋ መሆኑንና ነጮችም ብዙ ቋንቋዎችን ለማወቅ ያላቸውን ትጋት ያስረዳል።

የአሕፈት መግረጻዎች ፣
ግንኛ ምዕራፍ ።
የተማሪው ስብከት ።

መጀመሪያና መጨረሻ የሌላቸው ሥላሴ ዓለምን ፈጥረው ጸጅቱን ሥነ ፍጥረት ከዘጋጁ በኋላ አዳምን የዚህ ዓለም ገዢ እንዲሆን ሹመቱንና ሽልማቱን ሰጥተው በመናገሻ ከተማው በገነት አስቀምጠውት ነበር፤ ነገር ግን "ትርፍ ካላማረ መከራ አይገኝም" እንደሚባለው በዚህ ዓለም ገዥነት ላይ የሰማይ ገዥነትን ስለሌለገ የግዛቱን ወሰን አልፎ (ያምላኩን ትእዛዝ አፍርሶ) ባሕረ አሳብን ለማቋረጥ በሕይወት መርከብ ላይ ተጭኖ ወደ ጠፈር ሲጓዝ ሳጥናኤል የተባለ ጠላት ተሥነቶ፣ ዕፁ በለስ የተባለውን ክፍል (መተላለፊያ) ባልታወቀ ዘዴው ስለሰበረበት ሰባት ዓመት ሙሉ ያከማቸውን ቅርስ (ጸጋና ክብር) የኃጢአት ማዕበል ወሰደባት፤ ይልቁንም ከወርቅና ከዕንቁ የከበረችውን የሥላሴን ልጅነት አጣ፣ እርሱም ከነልጅ ልጆቹ ተማርኮ ወደ ሲኦል ወረደ፤ ከዚህ በኋላ አዳም በግዛት ቤት ሲኖር መከራ ስለጸናበት "እኔ ወንድ ባርያህ፣ ሔዋን ሴት ባርያህ ነን፤ እያለ-ዲያብሎስን ሲላማመጥ፣ በእግረ አጋንንት ሲረገጥ፣ ጅሺ ጅሿ ዘመን ኖረ፣ መከራውን አየ፣ ፍጻሜን ከፈለ፣ የእስራቱ ዘመን ሲፈጸም ተባርዮን የማያስቀሩ ሥላሴ በመከራው ጸጥቶ፣ በኃይል ሲት መተካት ልማዳቸው ነው፤ ከነሱ አንዱ እግዚአብሔር ልጅ ከሆነው በግዛት ወይም

ላይ በኢየሩሳሌም ከተማ ነገሠ፤ ጅሺ ጅሿ ዘመን ወድቆ የኖረውን የአዳምን መንግሥት መለሰ፣ ዓርብ በወርክ ታላቋን የአጋንንትን ምሽግ (ሲኦልን) መዘበረ፣ ገዢ የነበረውን ዲያብሎስንም እግር ከገነት አሰረ «በሲኦል የምትኖሩ ውጤ፣ በጨለማ ያላችሁ ተገለጡ» ብሎ አዋጅ ነገረ፤ በዚህ ጊዜ አዳምና ሔዋን ከነልጅ ልጆቻቸው ነገነታቸውን ተገናኝተው ከግዛት ቤት ወጡ፣ በገነት ተቀመጡ።

ሰማይና ምድርን አንድ አድርጎ ለመግዛት ተመኝቶ የነበረው ቀዳማዊ አዳም ምኞቱ ሳይፈጸምለት ቢቀር ከልጅ ልጁ የተወለደው ዳግማዊ አዳም ክርስቶስ ያበቱን ጋሻ አንሥቶ የሰማይና የምድር ገዢ ሆነ፤ ያበቱን ያዳምን ጠላቶች አጋንንትን በእጁ ጭብጥ በእግሩ እርግጥ አድርጎ ገዛ፤ ከዚህ በኋላ አዳም በልጅ ልጁ በክርስቶስ ድል አድራጊነት ጠላቶቹ አጋንንት ጨርሰው እንደጠፉና ሥልጣናቸውም እንደተሻረ ስለተረዳ ከመላእክት ጋር (እንደ መላእክት) ደስታውን በምስጋና እየገለጠ በጥንተ ገዢነቱ ምድራዊ ንጉሥ ሆኖ በክብር ተቀመጠ።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የነፍስና የሥጋ ነገነትን ለዓለም ሕዝብ በሚሰብክበት ጊዜ ጅ ገበያ ያህል ሕዝብ ይከተለው ነበር፤ ያን ጊዜ «ብርሃን ሳለላችሁ ተመላለሱ በጨለማ የሚመላለስ ወደት እንዲሄድ አያውቅምና የብርሃን ልጆች እንድትሆኑ ብርሃን ሳለላችሁ በብርሃኑ እመኑ» ሲል የተናገረውን እናስታውስ፤ እንደዚህ ማለቱ ለጊዜው በኔ እመኑ ማለቱ ሲሆን የራቀውን በመጽሐፍ የቀረበውን በአፍ አጉልቶ የሚያስረዳው ብርሃናዊ ዕድሜያችን ሳለ አጽዋማትን መጸም፣ ትእዛዝን መፈጸም፣ እግዚአብሔርን ማገልገል፣ ሥጋውን ደሙን መቀበል፣ ሃይማኖትን ማጠናከር ልጆችን ማስተማር፣ በጠቅላላው ሥጋዊም ሆነ መንፈሳዊ ተግባራችንን ለነገ ሳንል ዛሬ መሥራት እንደሚገባን ሲያስገነዝብን ነው፤ እንደዚሁም "በተወደደ ሰዓት ሰማሁህ በማዳንም ቀን ረዳሁህ ብሎ ነበዩ ኢሳይያስ የተናገረውን ትንቢት ቅዱስ ጳውሎስም «እነሆ የተወደደ ሰዓት አሁን ነው፣ የማዳንም ቀን ዛሬ ነው» በማለቱ ዓዋጁን በዓዋጅ ተርጉሞ አስተላልፎልናል፤ ክቡር ዳዊትም ጊዜ ለሰው ልጅ ዋና መሣሪያ መሆኑን ሲያስረዳ "ኩሉ ጸድቅ በጊዜ ርቱዕ" (ሰውን ታላቅና ጸድቅ የሚያሰኘው የጊዜ መልካምነት ነው) ብሏል፤ ጸድቅና ኃጢአት መባል የሚገኘው ከጊዜ ከሆነ ብርሃን ዕድሜያችን ሳለ እንሥራበት እንጂ አይሥራብን፤ በአማርኛችንም "አናት ሳለች አጊጥ፤ ጀምበር ሳለች ሩጥ" እየተባለ እንደሚተረተው እነሆ ዛሬ ቀኑ የኛ ነው፤ ጊዜውም የሥራ ነው፤ እነሆ ጊዜው ድንቅርናን የሚያጠፋ ዕውቀትን የሚያፋፋ ነው።

እንግዲህ ቀኑ፣ ጨለማ የማይፈራረቀው ብርሃን ያጥለቀለቀው ማለት ድንቅርና የጠፋበት ዕውቀት የተዘጋበት ከሆነ ዛሬ ነፍስንና ሥጋን ጠምዶ ትሩፋትን የማይዘራ፣ ጥብብን የማይሰበስብ "ሰነፍ በአዝመራ ስብሰባ ጊዜ ያንቀላፋል" ብሎ የተናገረው ቃል ይፈጸምበታል፤ ይኸውም ሲሆን የአገርን ባሕልና ሃይማኖት

ግዥኛ ምዕራፍ ።

መምህሩን ያዋረደ ፣ ጉድ ወለደ ።

በእሥራኤል አገር ስምዖን የሚባል አንድ ሰው ነበር ፣ እሱም የአስቆሮቱ ሰው የይሁዳ አባት ነው ፣ በዚያን ጊዜ የነበረው ነቢይ ዕንባቆም ይባል ነበር ፣ ከዕለታት አንድ ቀን ዕንባቆም ለማስተማር በመንገድ ሲተላለፍ ስምዖን የተባለ ሰው በመንገዱ ዳር በድንጋይ ላይ ተቀምጦ ሳይነሣለት ቀረ ፣ ዕንባቆምም ሲያስተምር ውሎ ማታ ሲያልፍ (ሲመለስ) ያው ሰው ከዚያ እንደተቀመጠ ተከናኖ አላለፈው ፣ በዚህ ጊዜ ነቢይ ዕንባቆም "ዕብን ዲበ ዕብን ነዚሮ" (ድንጋይ በድንጋይ ላይ ተቀምጦ) አለው ፣ ከዚህም አያይህ "ዘአሁ ዕልገቱ ዘአሁ ብእሲቱ ዘእግዚአብሔር" (ከዚህ ሰው የሚወለደው ልጅ አባቱን ይሰልባል ፣ እናቱን ያገባል ጌታውን ይሸጣል) ብሎ ትንቢት ተናግሮበት ሄደ ፣ ስምዖንም ወዲያው ተነሥቶ ወደ ቤቱ ሄደና በቀን ውስጥ የሆነውን ሁሉ ለሚስቱ ነገራት ፣ እርሷም ምን ብታደርገው ነው ፣ እንደዚህ ያለህ አለችው ፣ እኔ ከእንደዚህ ያለ ቦታ ተቀምጬ እርሱ ባጠገቤ ሲወጣ ሲወርድ ካልተነሣክልኝ ብሎ ነው አላት ።

አንተስ መልካም አድርገሃልን? እግዚአብሔር ያከብረውን ሰው ተነሥተህ ብታከብረው ምን ይገባህ ነበር? አለችው ፣ እርሱም ከእንግዲህ ወዲህ ምን ማድረግ ይሻለናል? አላት እርሷም መኝታ ለይተን ሳንገናኝ መኖር አለብን አለችው ፣ ከዚህ በኋላ ብዙ ጊዜ በመኝታ ተለያይተው ሲኖሩ በመዘንጋትም ይሁን እንጂ ከዕለታት አንድ ቀን ስለተገናኙ ይሁዳ ተወካይ ፣ በኋላ ግን ሚስቱ የተነገረውን ትንቢት አስታውሳ ለስምዖን ነገረችው ፣ እርሱም ወንድ ልጅ ቢወለድ በሣጥን ውስጥ ጨምረን ወደ ባሕር እንጥለዋለን ፣ ሴትም ብትሆን ከፈቃዳችን አትወጣም ፣ እናሸንፋታለን አላት ፣ ከዚህ በኋላ የተነገረው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ በ፱ኝ ወር ከጅ ቀን ወንድ ልጅ (ይሁዳ) ተወለደ ፣ እነሱም በሬት እንደተባባሉት ሕፃናት በሣጥን ውስጥ ቁልፈው ወደ ባሕር ጣሉት ፣ ሣጥኑም በውኃው ላይ እየተንሳፈሩ ያንድ ቀን መንገድ ተኩል ከተጓዘ በኋላ ከንዲት ሌላ አገር ሲደርስ የዚያች አገር ተወላጅ የሆነ አንድ ሰው ዓይቶ ነጋዴዎችን ማዕበል ቀምቷቸዋል በማለት ሣጥኑን ከባሕር አውጥቶ ቢከፍተው ሕፃናት (ይሁዳን) አገኘ ። እርሱም ወስዶ የጦር ትምህርት እያስተማረ አሳደገው ፣ ከዚህ በኋላ ይሁዳ ያደገባት አገር ሰዎችና ያስቆሮት ስዎች ጥለኞች ስለነበሩ በመከታተል ጦርነት ተደረገ ፣ በዚህ ጊዜ ይሁዳ አብሮ ዘምቶ ስለነበረ በሰልፍ ላይ አባቱን አግኝቶ ሰለበው ፣ እናቱንም ማርኮ ወስዶ ሚስት አደረጋት "አባቱን ይሰልባል እናቱን ያገባል" ብሎ በነቢዩ የተነገረው ትንቢት ደረሰ ፣ ተፈጸመ ፣ እነሱም ባልና ሚስት ሆነው ብዙ ጊዜ ከሳልፉ በኋላ ከመዝናኛት የተነሣ አንድ ቀን የግል ታሪካቸውን ሲጨዋውቱ እናትና ልጅ መሆናቸው ተገለጠ ። ያን ጊዜ ክርስቶስ ተወልዶ ደቁ ሥጋን በተአምራት ደቁ ነፍስን በትምህርት ይፈውስ ስለነበረ ፣ ወደርሱ ሄደው ኃጢአታቸውን ተናዘዙለት ፣ እርሱም ወዲያው ኃጢአታቸውን ፍቆ ይሁዳን ከሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ፣ እናቱን ከ፱ኛቱ ቅዱሳት ትንቢት ቀደም ላይ አገኘው ።

ይሁዳም ከ፱ኛቱ ሐዋርያት ጋር ሆኖ በታማኝነት ሲያገለግል ከኖረ በኋላ እንደገና መምህሩን (ክርስቶስን) ክዶ በ፱ ብር ሸጠ ፣ በዚህ ጊዜ "ጌታውን ይሸጣል" ብሎ የተነገረው ትንቢት ተፈጸመ ፣ 'መምህሩን ያዋረደ ጉድ ወለደ' የተባለበት ምክንያት ይህ ነው ።

እረ ለመሆኑ አባቱን ከመስለብ ፣ እናቱን ከማግባት ፣ ጌታውን ከመሸጥ የበለጠ ጉድ ምን አለ? ይህ ሁሉ የሚመጣው ከግብረ ገብነት ጉድለት መሆኑን መገንዘብ ይገባናል ፣ ቅዱስ ጳውሎስም "ግብር ለሚገባው ገብሩ ፣ ፍርሃት ለሚገባው ፍሩ ፣ ክብር ለሚገባው አክብሩ" ሲል አስተምሮናል ።

ግዥኛ ምዕራፍ ።

ስለ ወገኖቹ አልፎ የተሸጠው ተማሪ ።

እሁ ቅዱስ የሚባል አንድ ተማሪ በአንዲት የክርስቲያን ደሴት በሆነች አገር ኤጲስ ቆጶስነት ተሾሞ ይኖር ነበር ፣ በዚያች አገር የሚኖሩትን ክርስቲያኖች ባቅራቢያቸው የሚገኙት ዓረማውያን እንደ ከብት ያሸጧቸው ይለውጧቸው ነበር ። በዚህ ጊዜ እሁ ቅዱስ የተባለው ከህን ስለ ክርስቲያኖች ገንዘቡን እየከፈለ ከተሸጡ በት አገር ያስመልሳቸው ነበር ፣ በኋላ ግን ገንዘቡ አለቀበት ፣ ከዕለታት አንድ ቀን ልጅዋ የተሸጠባት አንዲት ሴት እያለቀሰች ወደ እርሱ መጥታ ልጄን ዓረማውያን ወሰዱብኝ ፣ ስለዚህ በእርሱ ፈንታ ገንዘብ ከፍለህ ልጄን አስመልስልኝ አለችው እርሱም አሁን ለጊዜው ገንዘብ አልቆብኛል ፣ ነገር ግን እኔን ባሪያ ነው ብለሽ ለእነርሱ ስጪና ልጅሽን አስቀሪ አላት ፣ እርሷም እንዳላት እሱን ተክታ ልጅዋን አስቀረች ።

ከዚህ በኋላ እሁ ቅዱስ በተሸጠበት አገር ያንድ ሀብታም ሰው አገልጋይ ሆኖ ሲኖር ሲያርስ ውሎ ማታ በታምራት በሪዎችን ከድንበር ውኃ አፍልቆ ያጠጣቸዋል ፣ ሣር አለምልሞ ይመግባቸዋል ፣ ከዚህም ሌላ ላሞችን በአለበ ጊዜ ወተታቸው ደም ይሆናል ፣ እግዚአብሔር እንደዚህ ማድረግ በዚህ በደድቅ ሰው እጅ መረዳት አይገባችሁም ሲላቸው ነው ፣ በመጨረሻ በሀብታሙ ሰውዬ ደጅ ወድቆ የሚኖር አንድ ዲዳ ፣ ደንቆሮ ፣ ዕውር የሆነ አንድ ሰው ነበር ፣ እሁ ቅዱስ ወደ እርሱ ቀርቦ እፍ ቢልበት ዲዳ የነበረው ተናገረ ፣ ደንቆሮ የነበረው ሰማ ፣ ዕውር የነበረው ዓየ ፣ በዚህ ምክንያት ሀብታሙ ሰውዬና ጎረቤቶቹ ዕውብ ዕውብ ሲሉ ለወገኖቹ ቤዛ ሆኖ እንደ ክርስቶስ የተሸጠው ተማሪ የደረሰበት ሳይታወቅ ተወወራቸው ይባላል ።

ግዥኛ ምዕራፍ ።

በተማሪው መታገሥ የዓረመኔው መመለስ ።

በአንድ አገር ውስጥ ክርስቲያኖችን እያሠቃየ የሚያሳድዳቸው አንድ ዓረማዊ ሰው ነበር ፣ እሱም በግብርና በጥቅም ላይ የዋለውን ገንዘብ ለሁሉም አንዱን የተማሪውን ክርስቲያን እያሠረ ሥቃይ

ያጸናበት ነበር ፤ ይሁን እንጂ በትምህርቱ የትዕግሥት መከማቻ የሆነው ተማሪ ይህ ዓረማዊ እንደዚህ አሥሮ የሚያንገላታኝ በኋላ ጊዜ "ክፉ የሠራ ፍዳውን በጉ የሠራ ዋጋውን" የሚቀበል መሆኑን ባያውቅ እኩነው ! አሁንም አቤቱ ፈጣሪያችን ! ጽድቅና ኩነኔ መኖሩን ግለጽለት እያለ ይጸልይለት ነበር ፤ በኋላ ግን የዓረማውያን ዘመን አልፎ የክርስቲያኖች ዘመን በሆነ ጊዜ ዓረማዊው መከንን በፊት በክርስቲያኖች ላይ ይሠራው የነበረውን ግፍ ሁሉ አስታውሶ ያ እያሠርኩ አሠቃየው የነበረው ክርስቲያን ዛሬ ቢያገኘኝ በነፍሱ በተጫወተብኝ ነበር አለ ፤ በዚያን ጊዜ አብረውት የነበሩት ባልንጀሮቹ አንተ ባታውቅ ነው እንጂ እርሱስ «ይህ ዓረማዊ እንደዚህ አሥሮ የሚያሠቃየኝ በኋላ ጊዜ ክፉ የሠራ ፍዳውን በጉ የሠራ ዋጋውን እንደሚቀበል ባያውቅ ነውና እንዲያውቅ አድርገው» እያለ ወደ እግዚአብሔር ይጸልይልህ ነበር አሉት ፤ ከዚህ በኋላ ይህ ዓረማዊ ተጽጽቶ እነዚህ ክርስቲያኖች ምግባራቸው እንደዚህ ያማሪ ሃይማኖታቸው ጠቃሚ (ብርቱ) ቢሆን አይደለምን ? በማለት በክርስቲያን ሃይማኖት አምናና ተጠምቆ የሚኖር ሆነ ይባላል ።

«ከገር አስወጥተው ባሳደዱአችሁ ጊዜ ካገራችሁ አያውጣችሁ ከቦታችሁ አያናውጣችሁ እያላችሁ ጸልዩ» ማቴ ፭ ቀ ፵፬ ።

፶ኛ ምዕራፍ ።

ተማሪውና ወንበዴዎች ።

አንድ ተማሪ መላ ዘመኑን ከሰው ተለይቶ ባንድ ገለልተኛ ቦታ በተባሕትም ይኖር ነበር ፤ ከዕለታት አንድ ቀን ወንበዴዎች በቤቱ ገብተው እርሱን እግር ካንገት አሠሩና በጉጀው የሚገኘውን ማናቸውንም ዕቃ ዘርፈውት ሄዱ ፤ እርሱም እነሱ ከሄዱ በኋላ መብራት አብርቶ ሲፈልግ ከተግባረ ሥጋው ተመልሶ (በየሰዓቱ) ወደ ቤተ ጸሎት ሲገባ የሚለብሳት አንዲት እጅ ሰፊ (ቀሚስ) ቀርታ ስላገኘ ወንበዴዎቹ በሄዱበት ተከታትሎ ሄዱ ወንድሞቹ ! ይህችም ላንድ ነገር ትሆናለችና እንኩ ብሎ ሰጣቸው ፤ በዚህ ጊዜ ወንበዴዎቹም ይህ ሰው እንደዚህ ማድረጉ ከዚህ የበለጠ ክብር (ሰማያዊ ዋጋ) መኖሩን ቢያውቅ አይደለምን ? በማለት በእግሩ ላይ ወድቀው ይቅርታ ከጠየቁት በኋላ እርሱን መስለው (መናንያን ሆነው) እንጨት እየለቀሙ ውኃ እየቀዱ ሲያገለግሉት ኖሩ ይባላል ።

«ቀሚስህን ለወሰደብህ መገናኛሪያህን ጨምርለት» ማቴ ፭ ቀ ፵፯ ።

፶፩ኛ ምዕራፍ ።

ከቁስ ፣ ከንጉሥ ፣ ከሐኪም ፊት የማይደርስ የለም ።

ሀ/ ሐዋርያው ያዕቆብ «እርስ በራሳችሁ ተናዘዙ» ብሎ ባስተማረው መሠረት ሃይማኖት ኖሯቸው ምግባር የጉደለባቸው ሰዎች ሌሊትም ሆነ ቀን ተሠውረው በሚሠሩት ኃጢአት ተጽጽተው ለቁስ ይናዘዛሉ ፤ ቁሱም ኑዛይያቸውን ተቀብሎ እንደ የኃጢአታቸው መጠን እያመዘዘን ጸሙ ጸልዩ ፤ ስሙ መጽውቱ ብሎ ቀኖናቸውን በሥውር ይሰጣቸዋል ።

ለ/ ሐዋርያው ጳውሎስ «ለተሾመ ሁሉ ተገዙ ፣ ሹም ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ አይሾምምና» ብሎ ባስተማረው መሠረት ንጉሥ የእግዚአብሔር ቀኝ እጁ ስለሆነ ነፍስ ገዳኞችና ግራኞች ወንበዴዎችና ቀማኞች ተይዘው በቀረቡ ጊዜ እንደወንጀላቸው መጠን እያመዘዘን በሞትና በእሥራት ፍርድ ባደባባይ ይቀጣቸዋል ።

ሐ/ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌልን ሲያስተምር «ባለ መድኃኒትን (ሐኪምን) በሽተኞች እንጂ ጤነኞች አይፈልጉትም» ብሎ በተናገረው መሠረት በሐማም ዳኛ በአልጋ ቁራኛ ተይዘው የሚሠቃዩት በሽተኞች ወደሐኪም ይሄዳሉ ፤ ሐኪሙም ባትሕትና ተቀብሎ አስፈላጊውን ምርመራ ከደረገላቸው በኋላ ለበሽታቸው መከላከያ የሚሆን መድኃኒት ይሰጣቸዋል ፤ በሕክምና ረገድ ወገቡን ታጥቆ ያገለግላቸዋል «ማዳንና መግደል ግን የእግዚአብሔር ፋንታ ነው» ።

በለዚህ የአዳም ልጆች ምሥጢር (ኃጢአት ወንጀል ፣ በሽታ) ከእግዚአብሔር በታች ከነዚህ ከሦስቱ ዓይን ሊሠወር አይችልም ለማለት አስደፈረ ።

፶፪ኛ ምዕራፍ ።

በተማሪው ምክንያት የጸደቀ ንፋግ ባለጸጋ ።

ከዕለታት አንድ ቀን ተማሪዎች ባንዲት መንደር አቅራቢያ ተሰብስበው ይጨዋው ነበር ፤ በዚያች መንደር በሀብትና በንብረት እጅግ ባለጸጋ የሆነ አንድ ሰው ነበር ፤ እርሱም መስጠት የማይወድ በጣም የባሰበት ንፋግ ነበር ይባላል ፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን ይፈራ ነበር ፤ ይህ ሰው አደባባይ ውሎ ወደ ቤቱ ሲገባ ተሰብስበው ከሚጫወቱት ተማሪዎች መካከል አንዱ እንደዚህ ያለ ንፋግ ባለጸጋ በፍጹም ዓይኛ ክላውቅም ሲል ተናገረ ፤ ጅኛው ደግሞ አሁን ሄጄ ለምኔው ቢሰጠኝስ አላው ፤ ባይሰጥህስ ፤ ቢሰጠኝስ ተባብሎው ተወራረዱና ያ ተማሪ ወደ ባለጸጋው ቤት ሄደ ፤ ባለጸጋውም እጁን ታጥቦ በሚመገብበት ጊዜ ተማሪው ከደጅቆሞ ስመ እግዚአብሔር ጠራበት ፤ ይህ ባለጸጋ እንዳይሰጠው ርዕታል ፤ እንዳይነሣው እግዚአብሔርን ፈራ ፤ በኋላ ግን ተቆጥቶ ከቀረበለት ዳቦ ቆረሶና ቢወረውር የተማሪውን ግንባር ፈነከተው ፤ ተማሪውም ደሙን አብሶ ዳቦውን ጎርሶ ለምልክት ያህል የተረረችውን ባከፋዳው ይዞ ወደ ባልንጀሮቹ ተመለሰ ።

በዚያች ሌሊት ያ ባለጸጋ ሰው ራዕይ ያያል ፤ በሕልሙ መላእክተ ጽልመት ነፍሱን ከሥጋው ለይተው ወደ ሲኦል ሲወስዱት መላእክተ ብርሃን እየተከተሉ ምነው ? ትናንት ድኃውን ተማሪ አጥግቦት የለምን ? ሲሏቸው ፤ መላእክተ ጽልመትም ደብደቡው እንጂ መች አጠገበው ብለው ሲመልሱላቸው ፤ እንግዲያውስ ተማሪው ይመስክር ፤ ይመስክር ፤ ተባብሎ ተማሪውም ተጠርቶ ሄዶ ባለጸጋውን ባየ ጊዜ ትናንት አብልተህ ያጠገብኝህ ሰውዬ ! ነፍሱን ከሥጋህ ለይተው ወደዚህ አመጡህን ? ብሎ ሲናገር ፤ መላእክተ ጽልመትም ደብደቡ እንጂ መች አብልቶ አጠገቡ ብለው ሲመልሱለት ፤ ተማሪው ግን ከረኃቤ ጽናት የተነሣ ብትሩ ሲያስለቅቀው ያ ባለጸጋ ከዕንቅፍኑ ነቃ ።

ከዚህ በኋላ ይህ በጸሊጋ ፣ ሳያውቁ በሠሩት ሥራ እንደዚህ ያለ መጠቀም ሲገኝ አውቆ በሠሩት ሥራ ምን ያህል ጥቅም ይገኝ ? ብሎ ወዲያው ገንዘቡን ሸጠ ለውጦ ለድኅኛ መጽውቶ መነኝ ይባላል ።

እግዚአብሔር ማናቸውም ሰው እንዲጸድቅ እንጅ እንዲከብን አይፈልግም ፣ ስለዚህ ሰውን ለማጽደቅ ትንሽ ምክንያት ይፈልጋልና አነስ ፣ አደገ (ትንሽ ነኝ ትልቅ ነኝ) ሳይሉ ርኅራኄ ከልጅነት ጀምሮ አብሮ አደግ ሊሆን ይገባል ።

ህይወት ምዕራፍ ።

ከህንፍ መሰብ ተለባብሶ ነው ።

እንደዚህ ወገን ጠረጴዛና ኩርሲ ሳይዘጋጅ ፣ ሳህን ብቻ ለብቻ ሳይደራጅ ጥንት ባባቶቻችን ጊዜ ለጅትና ለኔ ሰዎች አንድ መሰብ ሲቀርብላቸው በሚገባ ቀሚስ ለብሶ ነበር ፤ መሰቡም ስለክብሩ ቀሚስ ይለብሳል እንጂ በውስጡ ያለው ምግብ ብዙና ጥቂት መሆኑ አይፈለግም ፤ ግብር ምላሽ ሆኖ መሰብ ከፍ በሚልበት ጊዜ የመሰብ እፈያው ከነቀሚሱ ይመጣና ጉብ ብሎ በክብር ይነሣል ፤ ይህ ብሔራዊ ልማድ ለጋባገፍና ለተጋባገኞች ከፍ ያለ ክብራቸው ነው ።

እንደዚሁም ሁሉ ብዙ ትምህርት የተማሩ ከሆናት አሉ ፤ ጥቂት የተማሩም ይገኛሉ ። ጥቂት የተማሩት ብዙ በተማሩት ከሆናት ሥር ተለባብሰው ይኖራሉ ፤ አንዱን አንዱ በሰው መካከል አጋልጦ አያዋርደውም ። በክብር በዓልም ቀን ከየገ ጠሩና ከየደብሩ ብዙ ከሆናት በሚሰበሰቡበት ጊዜ ላገልግሎት ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲወጡ ብዙ ትምህርት ያላቸውን የጥቂቶች ከሆናት ቍጥር ፣ ጥቂት ትምህርት ያላቸው ከሆናት ብዛት ያዳብርላቸዋል ፤ ጥቂት የተማሩትን ከሆናት ጉድለት ብዙ የተማሩት ከሆናት ሙያ ይሠውርላቸዋል ።

ስለዚህ "ከህንፍ መሰብ ተለባብሶ ነው" እየተባለ ይነገራል ።

ህይወት ምዕራፍ ።

የነፍስና የሥጋ ጭውውት ።

ነፍስና ሥጋ ቅዳሜ ማታ ለአሁኑ አጥቢያ በቤት ተቀምጠው ሲጨዋውቱ ነፍስ ነገ አሁኑ በወጣት ተነሥቼ ለጸሎት ወደ ቤተ ክርስቲያን እሄዳለሁ አለች ። ሥጋ ደግሞ እኔም መክፈልት ለመብላት አብራሽ እሄዳለሁ አለቻት በማግሥቱ አሁኑ እንደተባባሉት ነፍስ ቤተ ክርስቲያን ለመሳሰም ፣ ሥጋም መክፈልት ለመቃረም ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደው እንደ ቆሙ አንድ የብሉይና የሐዲስ መምህር ፣ ምን እንበላለን ፣ ምን እንገብላለን ብላችሁ አታስቡ ፤ የማይዘሩ የማይሰበሰቡ አዕዋፍን አብነት አድርጉ ፤ እነሱንም እግዚአብሔር ይመግባቸዋል እንጂ አይዘሩም ፤ አይሰበሰቡም ። የሚለውን እያነበበ ለምዕመናኑ ሲያስተምር ሰምተው በሚመለሱበት ጊዜ ነፍስና ሥጋ እየተሻገቱ ወደቤታቸው ገቡ ፤ ሙግቱም እንደዚህ ነበር ፤ መክፈልት ሲሹ መቅዋፍት እንደሚባለው ወይ እግር አለማረፍ ፣ እንግዲያው እኔ ካላሰብኩ ማን አስቦ ሊያሳድረኝ ነው ! እያለች ሥጋ ነፍስን ትወዘግባት ነበር ።

ነፍስ ግን ሁሉንም ከጉዳይ ሳትቁጥረው በየሳምንቱ ወደ ቤተ ክርስቲያን ስትገመገቡ ሥጋም መክፈልትን ለማደን ተከትላ መሔዲን አላቋረጠችም ነበር ፤ አንድ ቀንም ሰበኪው በተለመደው ስብከቱ ሁሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ ዳግመኛ አይራብም ፤ አይጠማም ፤ የዘለዓለም ሕይወት አለው ። የሚለውን ቃል ሲያስተምር ሰምታ ምን እበላ ፣ ምን አጠጣ ፣ እያልኩ እንዳላሰብ ከዚህ መብልና ከዚህ መጠጥ ማን በሰጠኝ በማለት አስባ ለንሥሐ አባቷ ነገረቻቸው ፤ እርሳቸውም እኔ ምን ከፋኝ በጣም ደስ ይለኛል ፤ አሁንም ባልሸን ጥሪና እስጣችኋለሁ አሏት ፤ ሥጋም ከአሳብ ለመዳን ጓጉታ ነበርና ወዲያው በፍጥነት ባሏን ጠርታ አምጥታ ከሕይወት መብል በልተው ከሕይወት መጠጥ ጠጥተው ደስ እያላቸው ወደ ቤታቸው ተመለሱ ፤ በዚያች ሌሊት ነፍስ ዘለዓለማዊ ስንቃን ስለአገኘች ከሥጋ ተለይታ ወደ ማይቀሩበት አዲስ ዓለም (ወደ መንግሥተ ሰማያት) ከመላእክት ጋር ይደስታ አረገች ይባላል ።

"ከዚህ ውኃ የሚጠጣ ሁሉ እንደገና ይጠማል ፤ እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ግን ለዘለዓለም አይጠማም ፤ እኔ የምሰጠው ውኃ በውስጡ ሲመነጭ ይኖራል እንጂ ። ዮሐ ፬ ቀ ፲፫ ።

ህይወት ምዕራፍ ።

በዚህ ዓለም ሲኖር ወድቆ ያልተሰበረ ፣ ተሰብሮ ያልተጠገነ ፣ አድፎ ያልነፃ ማነው ፣ እንጂ በዓለም ላይ የእግዚአብሔር ወዳጆች ብዙ ናቸው ፤ ምናልባት እኛ የማናውቃቸው ሰዎች ይኖሩ ይሆናል ፤ ነገር ግን እኔ በበኩሉ ወድቆ ያልተሰበረ ፣ ተሰብሮ ያልተጠገነ ፣ አድፎ ያልነፃ ሰው የሚገኝ አይመስለኝም ፤ ለምሳሌ ተሰብሮ ያልተጠገነ የማይፈወስ ድውይ ሳጥናኤል ብቻ ነው ፤ አዳም ከበለስ ላይ ወድቆ ተሰበረ ፤ በኋላ ግን በክርስቶስ ደም ተጠግኖ ዳነ ፤ ዳዊት አርዮንን በግፍ ስለአስገደለው በኃጢአት አደፈ ፤ በኋላ ግን ንሥሐ ገብቶ ነፃ ፤ ቅዱስ ጴጥሮስ ሌሊት ሲሔድ በክህደት ጉድጓድ ወደቀ ፤ በኋላ ግን በንሥሐ ደጋሬነት ተነሣ ፤ እኛም ሁላችን ይህ ዓይነት መስናክል ቢገጥመን በንሥሐ ታድሰን ሥጋውን ደሙን ተቀብለን ወደ መንግሥተ ሰማያት ለመግባት ስለምንችል ተስፋ ባለመቁረጥ ስለ ኃጢአታችን ንሥሐ እንግባ ፤ እርስ በራሳችን እንናዘዝ ።

እንደዚሁም በሌብነቱና በመጥፎ ሥራው እጅግ የተጠላ አንድ ሰው ነበር ፤ እርሱም ብዙ ዕድሜን ከጠገበ በኋላ እርጅና የተባለው ብርቱ በሽታ ወገቡን ቀፍ ድዶ አስሮ ከቤት እንዲውል አደረገው ፤ ከዚህም ሌላ እርጅናን ተከትለው በሚመጡት ልዩ ልዩ በሽታዎች ይሠቃይ ጀመር ፤ በዚህ ጊዜ የንሥሐ አባቱን ጠርቶ ያቁርቡኝ አላቸው ፤ እርሳቸው ግን (ኢተሀቡ ቅድሳተ ለከለባት) የተቀደሰውን ለውሾች አትስጡ ፤ የተባለውን ቃል አስታውሰው በኃጢአትህ ተጸጽተህ ንሥሐ ሳትገባ አይሆንም አሉት ፤ ሰውየውም ዛሬውኑ ካላቆረቡኝ ሞቼ እንኛለሁ በማለት አስጨንቆ ይዘቸው ።

ከዚህ በኋላ ቂሱ አንደገና (አልክፍዎ ለበድን) ለመጥት የሚጣጣረውን ሰው አተኝ
 ርቡት የሚለውን አስበው እውነትም ይህ ሰው አቀርቦትን እያላ ሳይቁርብ ቢሞት
 ዕዳ በደል ይሆንብኛል ፤ ስለዚህ ማቀራረብ አለብኝ ብለው በማግሥቱ የሚያቁርቡት
 መሆናቸውን ገለጹለት ፤ በዚያው ቀን ወደ ቤተ ክርስቲያን ሔደ ሥጋውን ደሙን
 ከተቀበለ በኋላ ጠበሉን ጉርጉጭ አደረገና ክርስቶስ ሆይ ፤ ሥጋዬን የበላ ደሚን
 የጣጣ የዘለዓለም ሕይወት አለው ብለህ ተናግረሃል ፤ ስለዚህ እኔም ዛሬ ሥጋህን
 በልቼ ደምህን ጠጥቼ ተዋሕዶኸኛል ፤ ከእንግዲህስ ወዲህ ብትከግኝም ከንተ ጋር
 ወደ ሲኦል አብረን እንወርዳለን አለ ይባላል ።

ይህ ሰው ሥጋዬን የበላ ደሚን የጣጣ የዘለዓለም ሕይወት አለው ብሎ ክር
 ስቶስ በሰጠን ተስፋ ላይ ፍጹም የሆነ ሃይማኖቱን የመሠረተ ነው ።

፶፯ኛ ምዕራፍ ።

ያገር ውስጥ ሐኪሞችና ፈላስፎች ።

የልዩ ልዩ ዕዎታትና አሥራው መድኃኒትነት ለኖላ ከተገለጸለት በኋላ የእርሱ
 የልጅ ልጆች ወደ ኢትዮጵያ ከገቡበት ጊዜ ጀምሮ በገራችን አፈራን ምሰው ሥሩን
 በጥሰው ልዩ ልዩ አሥራውና ዕዎታትን ቀምመው በማጻናቸው የታወቁት የኢት
 ዮጵያ ሐኪሞች እጅግ ብዙ ነበሩ ፤ ዛሬ ግን ይህ አይነት ጥበብ ያላቸው ብዙ
 ሰዎች የሚገኙ አይመስለኝም ፤ ምናልባት አንዳንድ እንኳ ቢገኙ አይመኖሩባቸው
 ውም ፤ ይሁን እንጂ ፊተኞቹ ሐኪሞች ገቢሩን (ኦድራረጉን) በጽሑፍ አስፍረው
 በለመቆየታቸውና ሥራውንም ተሠውረው ስለሚሠሩት በጥቁ ጊዜ ልጆቻቸው
 ሙያቸውን ሊወርሱት አይችሉም ፤ ይህም ዓይነት ሙያ ብዙ የተማረና ጥቂት
 የተማረ ሰው አይመርጥም ፤ ይልቁንም ብዙ ላልተማሩ ሰዎች ይሆንላቸዋል ።

ፈላስፎችም እንደዚህ መስተፋቅር ፤ መድፍን ፀር ፤ ግርማ ሞገስ ፤ ዘኢያገ
 ድፍ ፤ ጸሎተ በረድ ፤ አንደርብና እነዚህን የመሳሰሉትን ልዩ ልዩ አስማቶች ያውቁ
 ነበር ፤ ነገር ግን በጥቁ ጊዜ ሁሉንም ይዘውት ይቀበራሉ እንጂ ለዘመድ አይገልጹ
 ጹትም ፤ አንዳንድ ሐኪሞችና ፈላስፎች በሕይወተ ሥጋ ሳሉ ልጆቻቸውን አስም
 ለውና አስገዝተው ሥራውን ከነድግምቱ ያስጠኟቸው እንደነበረ ይነገራል ፤ ይኸ
 ንን የሚያደርጉበት ምክንያት ሰው ሁሉ ያወቀው እንደሆነ መድኃኒትነቱ ይረክሳል
 ይላሉ ፤ ከዚህም ሌላ ክብራቸውና ጥቅማቸው የሚቀንስባቸው ይመስላቸዋል ።

ኢትዮጵያን ከሥልጣኔ ወደ ኋላ ያስቀራት ይኸንንና ይህንን የመሳሰለው ጉድ
 ለት መሆኑ የማይከድ ነው ፤ እንደዚህ ያለውን ሙያ አንዱ ላንዱ በጽሑፍ አው
 ርሶት ቢሞት የሕክምናንና የፍልስፍናን ትምህርት ከሌሎቹ አገሮች በላስፈለገንም
 ነበር ፤ ይልቁንም አገራችን በአፍሪካ መካከል ለረጅም ዕድሜ የነፃነት እመቤት
 እንደመሆንዋ መጠን በሕክምናና በፍልስፍና ረገድም ራሷን ችላ ቢሆን ኖሮ
 የጎረቤት አገሮችን ለመርዳት የሚቀድማት አልነበረም ፤ ለጊዜው በይበልጥ የተ
 ጎዳንባቸውን ጥቅሞች ብቻ መናገር ነው እንጂ ከነዚህም ሌላ የምንገፋፋ ግባቸው የግል
 ጥቅሞች ብዙዎች ናቸው ።

በሠለጠኑት አገሮች አንድ ሰው ተጣጥሮ አንድ ነገር የፈለሰፈና መድኃኒት
 የቀመመ እንደሆነ ሰው ሁሉ እንዲያውቅለት ይፈልጋል እንጂ ሙያውን አይደብ
 ቅም ፤ ከዚህ በኋላ ይህን የተመለከቱ ሁሉ አሻሽለው ለመሥራት ይጣጣራሉ ፤ ግና
 ቸውም ሰው በዚች ዓለም ሲኖር የሠራውን ሥራና ጠቅላላ ስሜቱን በጽሑፍ ጨምቆ
 ለቀሪ ትውልድ አውርሶት ቢሞት ለራሱ መታሰቢያ ላገሩ ኩራት ከመሆኑም በላይ
 በሰማይ ቤትም ቢሆን ዋጋውን አያጣም ፤ ስለዚህ ቅዱስ ያዕቆብ ስመልካም ሥራን አውቆ
 የማይሠራበት ኃጢአት ትሆንበታለች" ሲል አስገንገቦናል ፤ በዚህ መሠረት እኔም እግ
 ዚአብሔር የወሰነልኝን ዘመን በተወሰነልኝ ስፍራ ተቀምጬ ሰላምና እንደሥራ ፈት
 (አንደሬሳ) እጅና እግሬን ታሥራ ወደ ዘብጥያ (ወደ መቃብር) ከመጣሌ በፊት በትም
 ሀርት ቤት ሳለሁ ያየሁትንና የሰማሁትን እንዲሁም ስሜቱን ጭምር በዚች አነስተኛ
 ጽሑፍ ውስጥ ጨምቄ ላገራል ጆች ስናዘገላችሁ ርስትና ጉልቱን ቤትና ንብረ
 ቱን እንዳወረስኋችሁ እቁጥረዋለሁ ።

"ሰው በዚህ ዓለም መኖሩ ለመሥራት ነው ፤ መሥራቱም ለመኖር ነው" ።

፶፯ኛ ምዕራፍ ፤

የበገና ምዕዳን (ምክር) በግጥም ።

ምድር ስለአዳም ተረገመች	አወይ አብነቱ የቄስ
መጥፎ አሜከላን አበቀለች ፤	ቀሩስለ ነፍስን ሲፈውስ ፤
ሐረገ ኃጢአትን ሳበች	ሥሯ እንዲጠፋ ከነመርዘቱ
ሰውን ድጋፍ አደረገች ፤	ለቄሶቻችሁ ተናዘዙ ፤
ቅጠሏም ባለም ላይ ተንሳፈረ	ያነጻችኋል በንሥሐ
ሰው ሁሉ ከርሷ በታች አረፈ ፤	ቄስ ያጠራናል ከውኃ ፤
ማን ቆርጦ በጣለለት	ቄስ ለሰዎች ሲሆን ሻማ
ማረፈያ መሆኗ በቀረበት ፤	ለራሱ ቢሆን ጨለማ ፤ (አላዋቂ)
በርሷ ጥላ ከመጠለል	አትናቁት እፃካችሁ
ይኸላል በጣይ መቃጠል ፤	ያነጻችኋል ከፍጻችሁ ፤
ያዳም ልጆች ተማከሩ	ኃጥእ ነው ጸደቅ ሳትሉ
እርሷን ለመቀረጥ ሞክሩ ፤	ቄስን አክብሩ በሙሉ ፤
ሥሯ እንኳ አይገኝም	የሚል ሰው ቢኖር ቄስ ለምኔ
እጅግ ተስፋፍቷል በዓለም ፤	ዝግጁ ነው ለኩነኔ ፤
ምንም በውቀት ባልበልጣችሁ	ጠባ ለኪዳን ፤ መሸ ለቀርባን
አንዲት ምክር ልርጠባችሁ ፤	የሚያስብ የለም ያለ ከህን ፤
ለቀሶቻችሁ አማክሯቸው	የሕይወት ምግብ ቀርባንን
እርሷን የሚያደርቅ አላቸው ፤	ይሰጠናል ቸር ከህን ፤
አብነታቸው ፍቱን ነው	በዚህ ዓለም ላይ ለጋሥ
አብነታቸው ፍቱን ነው	የት ይገኛል ፤ ያለቄስ ፤

ሥጋውን ደሙን ማዕዳን
 አዘጋጅቶ ሲሰጠን
 አያስነካንም በጃችን
 በፍ በፋችን ሲያገርሰን ፤
 ቁስን ያህል ሰው ወዳጅ
 የት ይገኛል ፣ ካዳም ልጅ ፤
 ልጆቻችሁን አስተምሩ
 ቁስ እንዳይጠፋ ካገሩ ፤
 ቁስ ከሌለ በሀገር
 መምከን ይሻላል ፣ ጦም ማደር ፤

ልጆች ወልዶ ክርስትና
 የማይቀር ዕዳ ነውና ፤
 ቁስ መብራቱን ካጣንማ
 መኖራችን ነው በጨለማ ፤
 ጨለማውም ስንላችሁ
 በሥጋ እንዳይመስላችሁ ፤
 መሠቃየት ነው በነፍስ
 አስከ ወዲያው ድረስ ፤

ዛሬኛ ምዕራፍ ።

፱ቱ የሰው ልጅ ክፍለ ዘመናት ።

የሰው ልጅ ከ፱ቱ ባሕርያት እንደመፈጠሩ መጠን የአስተዳደጉም ዘመን በራት ደረጃዎች ይከፈላል ።

፩ኛ| ከተወለደበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ጾ ዘመን ያለው የሰው ጠባይ የነፋስ ባሕርይ ነው ፤ በዚህ ክፍለ ዘመን ውስጥ ሳለ ብርብር እያለ የሚሠራውን አያውቀውም ፤ ነፋሳዊ ባሕርይ እየገፋፋ ማናቸውንም ነገር ያለ ፈቃዱ ያሠራዋል ።

፪ኛ| ከጾ እስከ ፵ ዘመን ያለው ጠባይ ደግሞ የእሳት ባሕርይ ነው ፤ ሥራው ሁሉ ጎጂና ጠቃሚ (ጽድቅና ኃጢአትና) መሆኑን አያውቀው በንዴትና በድፍረት ይፈጽመዋል ፤ በዚህ ጊዜ ከሚያለማው ያልቅ የሚያጠፋው ላቅ ያለ ነው ።

፫ኛ| ከ፵ እስከ ፳ ዘመን ያለው የሰው ልጅ ጠባይ የውኃ ባሕርይ ነው ፤ በዚህ ጊዜ የነፋስና የእሳት ባሕርይ ኃይላቸው እየቀዘቀዘ ስለሚሄድ ሰውዬው ሥራውን ሁሉ በትዕግሥትና በማስተዋል ይሠራዋል ፤ በዚህም ክፍለ ዘመን እኩል ፍሬ አደረገ (ሙሉ ሰው) ይባላል ።

፬ኛ| ከ፳ እስከ ፷ ዘመን ያለው የተፈጥሮ ጠባይ የመሬት ባሕርይ ነው ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ኃይሉም ሆነ ዕውቀቱ እየደከመ ይሄዳል ፤ ከ፷ ዘመን በላይ ያለው ባሕርይ ግን አንድ ሌላ (ካራቱ ባሕርያት) ቅንስናሽ የሆኑ ነገሮችን የያዘ ሰብአዊ ተፈጥሮ ነው ፤ ከኖሩ ባሕርት የነበሩ አባቶቻችን ከ፱፻፶ እስከ ፱፻፺፱ ዘመን ድረስ ይቀመጡ ነበር ፤ በኋላ ግን በዚህ ዓለም ክዳትና ምቀኝነት ፣ ኃጢአትና ሐኪት እየበዙ በመሄዳቸው ከሰው ዕድሜ በረከት (ከ፱፻፺፱) ዓመታት ላይ ስምንቱ እጅ ተቀንሶበት አንዱን እጅ (የጸውን) ዘመን ብቻ ይዞ ቀረ ፤ ይኸውም በችግርና በመከራ ያልቃል ፤ ስለዚህም ክቡር ዳዊት ከ፱፻ ዘመን በላይ ያለው ዕድሜ የገናና የጋር መከማቻ ነው' ብሏል ።

የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ስለአዳም ሊተርኩ አዳም ዕዕ በለስን ባይበላኖሮ ሽሀ (1.000) ዘመን ከኖረ በኋላ ዕዕ ሕይወትን እየበላ እንደገና ሲታደስ ይኖር ነበር ይላሉ ፤ ያም ሆነ ይህ የሰው ልጅ ስጊዜው ባገኘው ዕውቀት በሻሻል እንጂ ከዚህ በላይ የተገለጹትን ፱ቱን የተፈጥሮ ባሕርያት ለማግኘት ጥንታዊውንና ዘመናዊውን

ዛሬኛ ምዕራፍ ።

ተግባሪና ምክር ።

ወጣቶች ልጆቹ ትንሽ ልምከራችሁ ፤
 ገና እንደ ሕፃናት የቤት ልጆች ናችሁ ፤
 ክፋና በጎውን ማወቅ ያልቻላችሁ ፤
 እሳትና ፍትፍት ቀርበው ከፊታችሁ ፤
 የሀገርን ልማድ ፍትፍቱን ትታችሁ ፤
 ዘመን አመጣኹን እሳት ጨብጣችሁ ፤
 አደራ ልጆቹ አታግቡት ባፋችሁ ፤
 እንደሙሴ ዲዳ እንዳያደርጋችሁ ፤
 ፍቅርን እንደ ጋሻ አላባሽ አርጋችሁ ፤
 ጥበብ እንደኩታ በላይ ደርባችሁ ፤
 በወጣችሁ ጊዜ ጠላት ይቅናባችሁ ፤
 የሚወዷችሁም ይደሰቱባችሁ ፤
 ስለዚህ አደራ ጻፉት በልባችሁ ፤
 የሰላም ባለቤት ቸሩ ፈጣሪያችሁ ፤
 ከናንተ ጋር ሆኖ መንገዱን ይምራችሁ ፤
 አሜን ፤ (ይሁንልን ፣ ይደረግልን)

ስምና መልክ አድራሻና ታሪክ ።

ሀገረ ሙላዴ በጎጃም ጠቅላይ ግዛት (በዲማ ቅፈፍ) የዝና ጊዮርጊስ ይባላል ፤ ያደገውበትና የተማርኩበት አገራ የረዝ ቅዱስ ሚካኤል ነው ፤ በ፵፮ ዓ. ም. ወደ ሸዋ ተሻግሮ አዲስ አበባ በቅድስት ሥላሴ ቤተ ክርስቲያን ደጀ ሰላም እየደርኩ ወደ ትምህርት ቤት እንዲያስገቡኝ ብዕዕ አባታችን አቡነ ቱምፍሎስን ደጅ ስጠና ቆየሁ ፤ በመካከሉ ብዕዕነታቸው ወደ ጎጃም ተሻግረው ከብዕዕ አቡነ ማርቆስ ጋር ደብረ ማርቆስን ፣ ደብረ ገነት ኤልያስን ፣ ደብረ ድማህንና ዋሻ ጊዮርጊስን ጎብኝተው ወደ አዲስ አበባ ከተመለሱ በኋላ ተከታዮቻቸውን ጠይቁ ያገኘሁትን ታሪካዊ የጎብኝት ዜና በግዕዝ ቋንቋ በርከት ያለ ድርሰት ጽፎ ለብዕዕነታቸው አበረከትኋቸው ብዕዕነታቸውም ጽሑፌን ቡብሩህ ገጽ ተቀብለው ከተመለከቱልኝ በኋላ የምትፈልገው ምንድን ነው? ብለው ስለጠየቁኝ እኔም ሐዲስ ለመቀጠል የምኋልግ መሆኔን ገለጽኩላቸው ፤ ከዚህ በኋላ እንደ ቤተ ሰብ ተቁጥሬ ሠርክ ኅብስት ፈቅደውልኝ በቤታቸው ተቀምጮ ትምህርቱን እቀጥል ጀመር ፤ በመካከሉ ከፍ ያለ ድንገተኛ አደጋ ደርሶብኝ ብዕዕነታቸው አስፈላጊውን ወጭ በማድረግ አሳክመው ከእግዚአብሔር ጋር አድነውኛል ፤ በኋላም ሐረር በሚገኘው መኖሪያ ቤታቸው እንደሚገኙት (ሰባቱ ላዕካን) መነኩሳት ተቁጥሬ በማሳበራዊ ኑሮ ወደ ሐረር እንድዛወር ከብዕዕነታቸው ስለተፈቀደልኝ ሐረር በሚገኘው በልግ መንፈሳዊ ት ቤት ገብቼ ጥንታዊውንና ዘመናዊውን

ትምህርት ስኬታል ከቆየሁ በኋላ በግርማዊ ንጉሠ ነገሥት መልክም ፈቃድ ሐረር ላይ በተቋቋመው የከግብር ብርሃን ክርስቲያናዊ ማኅበር የስብከት ክሚቲ ኃላፊ ሆኜ ለመመረጥ ዕድል አገኝሁ፤ በዚህ ሥራ ላይ ሳለሁ በ፲፱፻፺፩ ዓ. ም. በመድኃኔ ዓለም ሁለተኛ ደረጃ ት/ ቤት የሃይማኖትና የግብረ ገብነት መምህር በመሆን ተቀጥረኩ፤ በዚሁ ት/ ቤት ጥምድ እንደ በሬ ፤ ቅንት እንደ ገበሬ ፣ ሆኜ ወጣቶችን በትምህርት አገለግላለሁ ።

ደ ፈ ሲ ው ።

ጥንታዊውን የትምህርት ቤት ታሪክ ለመጻፍ ያነሳሳኝ ዋናው ምክንያት ተማሪና አስተማሪ ሆኜ በሁለቱ ት/ ቤቶች (ማለት ሐረር በመምህራን ማሠልጠኛ መንፈሳዊ ትምህርት ቤትና በ፪ኛ ደረጃ ት/ ቤት) በቆየሁበት ጊዜ ወጣቶቹ በቤተ ክርስቲያን ትምህርት ላይ ያላቸውን ገብተኛ ግምትና አስተያየት ስለተረዳሁ ፤

በተጨማሪ ፣ በእጅ የያዙት ወርቅ ስለገል አኩል ነው ፣ እንደሚባለው ወጣቶች የያዙትን የኑሮ ደረጃ ሲንቀሩ ሲያቃልሉ ፤ ያልያዙትን ለመያዝ ሲመኙ ተመልክቼ ለመንፈሳዊ ትምህርት እንዲተገና የያዙትንም አክብረው እንዲኖሩ ማንበቢያና ማስገንዘቢያ ይሆናቸው ዘንድ ነው ።

አነሳስቶ ላስጀመረን ፤ አስጀምሮ ላስፈጸመን አምላክ ምስጋና ይገባው ።

ማ ው ጫ ።

ተፈተር	ገጽ	
ሪ	መቅደም ፤	፲፩
፪	መግቢያና የባለውለታዎቹ አጭር የሕይወት ታሪክ ፤	፲፩-፳፭
፫	ጥንታዊው ተማሪና የአላቤ ግብ ፤	፳፫
፬	የተማሪው ረዥሙ ጉዞና ዕንግድነቱ ፤	፳፬
፭	ጥንታዊው ተማሪና ችግሩ በትምህርት ቤት ፤	፳፭
፮	ተማሪው በልጠና ጊዜ ከውሻ ጋር ያለው ጦርነት ፤	፳፮
፯	እናትና አባት ወደትምህርት ቤት በሄደው ልጃቸው ያላቸው ታላቅ ተስፋ ፤	፳፯
፰	ለዱሮው ተማሪ መጋቢውና ሞግዚቱ ፤	፳፰
፱	የተማሪው ሀብቶች በትምህርት ቤት ፤	፳፱
፲	ውብ የሆነ ግርማና ጌጥ ያለው የተማሪው ደቦሎ ፤ (ልምድ)	፳፻
፲፩	የተማሪው ልዩ ልዩ ተግባረ ዕድች ፤	፳፻፩
፲፪	ተማሪው በንባብ ትምህርት ቤት ፤	፳፻፪
፲፫	ተማሪው በዚያ ት/ ቤት ፤	፳፻፫
፲፬	ተማሪው በቅኔ ት/ ቤት ፤	፳፻፬
፲፭	ተማሪው በመጻሕፍት ት/ ቤት ፤	፳፻፭
፲፮	የጥንቱ ትምህርት ቤት ደረጃዎች ፤	፳፻፮
፲፯	የተማሪው ሁኔታና ጠባይ በዝርዝር ፤	፳፻፱
፲፰	ተማሪው በቤተ ክርስቲያን ፤	፳፻፳
፲፱	ጥንታዊው ተማሪና የሰላምታው አሰጣጥ ፤	፳፻፳፩
፳	ተማሪው በትምህርት ቤቱ ዕንግዳ ሲቀበል ፤	፳፻፳፪
፳፩	በዚያና በቅኔ ተማሪዎች መካከል ያለው አምባገነን ፤	፳፻፳፫
፳፪	የተማሪው ዳኝነትና ቅጣቱ ፤	፳፻፳፬
፳፫	ተማሪው ለመምህራ የሚሰጠው ገጸ በረከት ፤	፳፻፳፭
፳፬	የተማሪው ዓመለ ጨዋነት ፤	፳፻፳፮
፳፭	የተማሪው ጀግንነት በአርባኝነት ፤	፳፻፳፯
፳፮	የተማሪው ፍርሐት ፤	፳፻፳፰
፳፯	የተማሪው ጋብቻ ፤	፳፻፳፱
፳፰	ልዩ ልዩ የሆኑት የተማሪው ዋዛና ቁም ነገሮች ፤	፳፻፳፻
፳፱	ሁለት የትምህርት ቤት ባልንጀሮች ፤	፳፻፳፻፩
፴	ተማሪውና ጭብጠዋን የወሰደበት ሴት ፤	፳፻፳፻፪
፴፩	ትውልዳቸው ሸዋና ጎንደር የሆኑ ፀት ተማሪዎች ፤	፳፻፳፻፫
፴፪	ተማሪው በዕንግድነቱ የደረሰበት እክል ፤	፳፻፳፻፬
፴፫	ተማሪውና መበለቷ ፤	፳፻፳፻፭
፴፬	ተማሪውና ተንክለኛዬቱ ጠጣ ፤	፳፻፳፻፮
፴፭	በተማሪና በወታደር ውድድር ተማሪው ዘየደ ፤	፳፻፳፻፯

ተራ ተተር	ማ ወ ጫ	ገጽ
፴፯	ለተማሪው ክብተ መንግሥትና ክብተ ክህነት የተሰጠው ስም ፤	፳፫
፴፮	ለተማሪው ከእግዚአብሔር የተሰጠው ልቅና ፤	፳፬
፴፰	ለተማሪው ከሕዝብ የተሰጠው የግዛር ስም ፤	"
፴፱	ጥንታዊው ተማሪ ትምህርቱን ከጨረሰ በኋላ ሽልማቱ ፤	፳፭
፵	ብዕዕ አቡነ ባስልዮስ ያሰጠው ቃለ በረከትና የግርግሮቻቸው መሪ ቃል ፤	፳፮
፵፩	ጌቱ ምሥጢራት ቤተ ክርስቲያን ፤	፳፯
፵፪	አዲሱ ሚመተ ፓትረያርክ ፤	"
፵፫	ቤተ ክርስቲያን ዘልጆቿ ትመክላች ፤	"
፵፬	ቤተ መቅደስ ትበልጣለች ፤	፳፰
፵፭	የተማሪው ሃይማኖት ፤	፳፯
፵፮	የተማሪው ጸሎት ፤	፳፰
፵፯	ጥበቅ አደራ ፤ (ለወጣቶች)	፳፱
፵፰	የተማሪው የጽሕፈት ዕቃዎች ፤	፵
፵፱	የተማሪው ስብከት ፤	"
፶	መምህሩን ያዋረደ ፤ ጉድ ወለደ ፤	፶፬
፶፩	ስለወገኖቹ አልፎ የተሸጠው ተማሪ ፤	፶፬
፶፪	በተማሪው መታገሥ ፤ የዓረመኔው መመለስ ፤	፶፭
፶፫	ተማሪውና ወንበዴዎች ፤	"
፶፬	ከንጉሥ ፤ ከቁስና ከሐኪም ራት የማይደርስ የለም ፤	፶፮
፶፭	በተማሪው ምክንያት የጸደቀ ንፋግ ባለጸጋ ፤	"
፶፮	ከህንና መሶብ ተለባብሶ ነው ፤	፶፯
፶፯	የነፍስና የሥጋ ጭውውት ፤	፶፰
፶፰	በዚህ ዓለም ወድቆ ያልተሰበረ ፤ ተሰብሮ ያልተጠገነ የለም ፤	"
፶፱	ያገር ውስጥ ሐኪሞችና ፈላስፎች ፤	፶፱
፷	የበገና ምዕዳን (ምክር) በግጥም ፤	፷
፷፩	ፀቱ የሰው ልጅ ክፍለ ዘመናት ፤	፷፩
፷፪	ተግባሪና ምክር ፤ ወይም ስምና መልክ ፤ አድራሻና ታሪክ ።	፷፪

በፊት አርሙን አንብቡልኝ ፤
የግድፈት ማረሚያ ።

ገጽ	መሥመር	ግድፈት	አርም
፲፫	፯	አይወስዱ	አይሰዱ
፳	፲	ለመሰለሙ	ለመሰለው
፳፮	፩	አደራ-ረሱን	አደራ-ርሱን
፴፬	፴፩	ዕድል	ዕድር
፴፭	፰	«ማኅሌተ» ገንቦ	«ማኅሌተ ገንቦ»
» »	፳፱	በዕቃዎች	በደቃዎች
፴፯	፴፪	ከፋይ	ከፈይ
፵፫		(የሥዕሉ መግለጫ) ይመረምራል	ይመረምራሉ
፵፫	፳፪	ዝክረ ስም አጠራሩ	ዝክረ ነገሩ ፤ ስም አጠራሩ
፳፬	፲፯	በዚህም	ከዚህም
፳፮	፲፭	ደግሞ	ደግሞ
፳፯	፳፩	ብስኩ	ስብኩ
፳፱	፴፪	በሌላው	በሌለው